

การเขียนบทภาพยนตร์ระทึกขวัญเรื่อง “ผู้พิพากษา”
SCREENWRITING FOR THRILLER SHORT FILM “The Judges”

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การเขียนบทภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ เรื่อง “ผู้พิพากษา”
SCREENWRITING FOR THRILLER SHORT FILM “THE JUDGES”

นักศึกษา

นางสาว อินทิมา กรมทะนา

รหัสประจำตัว

62020336

ปริญญา

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

ปีการศึกษา

2565

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

อาจารย์งามนิส เขมาชฎากร

()

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ 26 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การเขียนบทภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ เรื่อง “ผู้พิพากษา”
SCREENWRITING FOR THRILLER SHORT FILM “THE JUDGES”

นักศึกษา

นางสาว อินทิมา กรมทะนา

รหัสประจำตัว

62020336

ปริญญา

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปะและการออกแบบ

ปีการศึกษา

2565

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันที่โซเชียลมีเดียนี้มีอิทธิพลต่อชีวิตผู้คนมากขึ้น มุมมองของผู้เสพสื่อจึงการเปลี่ยนแปลงไปตามการเติบโตของโลกออนไลน์ ผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ในเสี้ยววินาทีและกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ถึงแม้โซเชียลมีเดียจะมีข้อดีมากมาย แต่ก็มีหลายครั้งที่โซเชียลมีเดียกลายเป็นพื้นที่ในการเผยแพร่ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสังคม และในบางครั้งก็มีผู้บริสุทธิ์ที่ตกเป็นเหยื่อของการเผยแพร่ข้อมูลที่บิดเบือน ไม่เป็นความจริง การเขียนบทภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญเรื่องนี้จึงต้องการถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของผู้ที่ถูกสังคมตัดสิน ตีตรา จนไม่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ ซึ่งข้าพเจ้ามีวัตถุประสงค์ในการจัดทำโครงการนี้ได้แก่ 1). เพื่อถ่ายทอดสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันผ่านบทภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ 2). เพื่อสร้างบทภาพยนตร์ที่สามารถถ่ายทอดผลกระทบจากอิทธิพลของโซเชียลที่รับข้อมูลข่าวซึ่งบิดเบือนจากข้อมูลจริงต่อเหยื่อผู้ถูกกล่าวหา รวมถึงผลกระทบทางด้านจิตใจที่เกิดขึ้นต่อผู้ถูกกระทำ 3). เพื่อสร้างความบันเทิงให้ผู้ชมในรูปแบบภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นที่เรียบร้อย ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำและเสนอแนวทางให้แก่ข้าพเจ้า ในตลอดระยะเวลาการทำศิลปะฉบับนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และพัฒนาการทำงานโดยใช้องค์ความรู้จากการศึกษาพัฒนาให้โครงการนี้เสร็จสมบูรณ์ รวมถึงเรียนรู้การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ขอขอบคุณเจ้าของสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ที่อนุญาตให้ข้าพเจ้าและทีมงานเข้าไปใช้พื้นที่ถ่ายทำ และให้การสนับสนุนกองถ่ายเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนายณัฐพล สารจันทร์ ผู้ร่วมทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้ร่วมงาน ได้เรียนรู้การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยกัน

ขอขอบคุณเพื่อนๆ รุ่นพี่และรุ่นน้อง รวมถึงทีมงานที่ช่วยเหลือให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เกิดขึ้นได้ และร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงก่อนถ่ายทำ ช่วงถ่ายทำ แม้กระทั่งช่วงหลังถ่ายทำก็ตาม โดยที่ทุกคนมาช่วยด้วยความตั้งใจถึงแม้จะมีเพียงการตอบแทนเล็กน้อยและคำขอบคุณก็ตาม ขอขอบคุณคำแนะนำและการสนับสนุนของเพื่อนทุกคนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขและเดินทางมาจนถึงในวันนี้

อินทิมา กรมทนา

สารบัญ

บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ	II
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ขอบเขตโครงการ	1
1.4 ลักษณะของโครงการ	2
1.5 แนวทางบรรลุเป้าหมาย	2
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
2.1 ศึกษาข้อมูลส่วนรายละเอียดเนื้อหาในบทภาพยนตร์	
2.1.1 แนวคิดการทำให้อับอายทางออนไลน์และปัญหาการตีตราทางสังคม	4
2.1.1.1 การทำให้อับอายทางออนไลน์	4
2.1.1.2 สังคมออนไลน์กลายเป็น “นักร้องแม่ด”	5
2.1.2 กรณีศึกษาของนายจิรภูมิ ลิมปนาทไพศาล	6
2.1.3 ภาวะทางจิตเวชที่เกี่ยวข้อง	7
2.1.3.1 โรคผิดปกติทางบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมประเภทไซโคพาท	7
2.1.3.2 อาการของไซโคพาท	7
2.1.3.3 สาเหตุของไซโคพาท	7
2.2 การศึกษาภาพยนตร์ตัวอย่าง	
2.2.1 Hard Candy (2005)	8
2.2.2 Unfriended (2014)	10
บทที่ 3 บทภาพยนตร์	
3.1 ประเด็น	12
3.2 เรื่องย่อ	12
3.3 โครงเรื่องขยาย	12

3.4 บทภาพยนตร์	
3.4.1 บทภาพยนตร์ ฉบับร่างที่ 1	14
3.4.2 บทภาพยนตร์ ฉบับร่างที่ 2	29
3.4.3 บทภาพยนตร์ ฉบับร่างที่ 3	44
3.4.4 บทภาพยนตร์ ฉบับร่างที่ 4	59
3.4.5 บทภาพยนตร์ ฉบับร่างที่ 5	75
3.4.6 บทภาพยนตร์ ฉบับร่างที่ 6	90
3.5 สรุปการเปลี่ยนแปลงของบทภาพยนตร์แต่ละฉบับ	104
บทที่ 4 กระบวนการเตรียมงานสร้างภาพยนตร์	
4.1 การคัดเลือกนักแสดง	106
4.2 การคัดเลือกสถานที่ถ่ายทำ	110
4.3 การวางแผนงบประมาณในการถ่ายทำ (Budget Plan)	111
4.4 การทดลองถ่ายทำฉากสำคัญของเรื่อง (Test Scene)	113
4.5 Call Sheet for Test Scene	114
4.6 ตารางการถ่ายทำสำหรับการทดสอบฉากสำคัญของเรื่อง	115
บทที่ 5 กระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์	
5.1 Screenwriter	117
5.2 Sound Operator	117
5.3 Breakdown Sheet วันถ่ายทำ	117
บทที่ 6 กระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
6.1 การลำดับภาพ และการเล่าเรื่องแบบหยาบ (Rough Cut)	124
6.2 การลำดับภาพ และการเล่าเรื่องแบบละเอียด (Fine Cut)	124
บทที่ 7 บทสรุป และข้อเสนอแนะ	126
บรรณานุกรม	128
ภาคผนวก	129
ประวัติผู้เขียน	131

สารบัญรูป

บทที่ 2 การค้นคว้าและวิจัยข้อมูล	
ภาพที่ 2.1 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Hard Candy	8
ภาพที่ 2.2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Unfriended	10
บทที่ 4 การเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์	
ภาพที่ 4.1 การทดสอบบท ‘ฝน’ หน้ากล้อง	106
ภาพที่ 4.2 การทดสอบบท ‘ธีร์’ หน้ากล้อง	107
ภาพที่ 4.3 การเรียกนักแสดงมาเพื่อทดสอบต่อบท	107
ภาพที่ 4.4 บริเวณห้องนั่งเล่น	110
ภาพที่ 4.5 บริเวณห้องนอน	110
ภาพที่ 4.6 บริเวณบาร์ (ภายใน มุมที่ 1)	111
ภาพที่ 4.7 บริเวณบาร์ (ภายใน มุมที่ 2)	111
ภาพที่ 4.8 การทำงานในช่วงทดลองถ่ายทำ (ภาพที่ 1)	113
ภาพที่ 4.9 การทำงานในช่วงทดลองถ่ายทำ (ภาพที่ 2)	113
บทที่ 6 กระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
ภาพที่ 6.1 ภาพกระบวนการตัดต่อภาพและเสียง	124

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เกิดจากความสนใจส่วนตัวของข้าพเจ้า ในการเขียนบทภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ โดยมีแรงบันดาลใจจากภาพยนตร์ชีวิต/ระทึกขวัญเรื่อง Hard Candy (David Slade, 2005) โดยภาพยนตร์เรื่องนั้นเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในบ้านหลังเดียว มีการพลิกแพลงสถานการณ์ให้ดูตื่นเต้น รวมถึงการเขียนบทในช่วงของภาพยนตร์ที่คนดูไม่สามารถคาดเดาได้ การออกแบบตัวละครที่ดูไร้เดียงสาในตอนแรกจนกระทั่งเรื่องราวดำเนินไปพร้อมการเปิดเผยความจริงของตัวละคร ข้าพเจ้าจึงนำเอาแรงบันดาลใจนี้มาสร้างสรรค์บทภาพยนตร์ของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้นำหัวข้อศิลปนิพนธ์ที่สนใจมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ที่ต้องการถ่ายทอดผลกระทบจากความเห็นในโซเชียลมีเดียซึ่งมาจากข่าวไม่ว่าจะเป็นข่าวจริงหรือเท็จก็ตาม สามารถทำลายชีวิตของผู้บริสุทธิ์ได้อย่างไรบ้าง ดังเช่นในเรื่องของนายจิรวุฒิ ลิมปนาทไพศาล ชายหนุ่มรอมร่าชาดที่ถูกสังคมโซเชียลกล่าวหาว่าเป็นโรคจิตแอบติดกล้องจนทำให้เขาได้รับผลกระทบถึงขั้นส่งผลต่อจิตใจของเขามาจนถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงนำหัวข้อทั้งหมดที่กล่าวไปข้างต้นมาสร้างเป็นบทภาพยนตร์ในศิลปนิพนธ์นี้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อสร้างความบันเทิงให้ผู้ชมในรูปแบบภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ

1.2.2 เพื่อสร้างบทภาพยนตร์ที่สามารถถ่ายทอดผลกระทบจากอิทธิพลของโซเชียลที่รับข้อมูลข่าวซึ่งบิดเบือนจากข้อมูลจริงต่อเหยื่อผู้ถูกกล่าวหา รวมถึงผลกระทบทางด้านจิตใจที่เกิดขึ้นต่อผู้ถูกกระทำ

1.2.3 เพื่อถ่ายทอดสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันผ่านบทภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ

1.3 ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ ความยาวไม่เกิน 30 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบดิจิทัลในอัตราส่วน 16 : 9 ความละเอียด 4K

1.4 ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ (Thriller) ที่เล่าเรื่องราวของหญิงสาวที่ได้รับผลกระทบจากความเห็นของโซเชียล จากข่าวที่ถูกบิดเบือนจนทำให้เธอไม่สามารถใช้ชีวิตปกติในสังคมได้ โดยดำเนินเรื่องราวผ่านตัวละครหลัก 2 ตัวละคร

1.5 วิธีดำเนินงาน

1.5.1 Pre-Production

1.5.1.1 ศึกษาและรวบรวมตัวอย่างภาพยนตร์หรือสื่อที่มีความระทึกขวัญ

1.5.1.2 ศึกษาข้อมูล ทั้งทางด้านภาวะทางจิตใจ สภาพสังคมของโซเชียลและตัวอย่างศึกษา และนำข้อมูล มาวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้กับภูมิหลังของตัวละคร

1.5.1.3 ออกแบบภูมิหลังและประวัติของตัวละครที่ศึกษาไว้

1.5.1.4 ค้นหาภาพยนตร์ Reference ที่เหมาะสมกับการเล่าเรื่อง ทั้งในด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับตัวภาพยนตร์

1.5.1.5 ศึกษาและวิเคราะห์ภาพยนตร์ตัวอย่าง

1.5.1.6 พูดคุยกับผู้กำกับถึงทิศทางและบรรยากาศของภาพยนตร์

1.5.1.7 ปรับปรุงบทภาพยนตร์ให้ดีขึ้น

1.5.1.8 เขียน Storyboard ตามบทภาพยนตร์

1.5.1.9 นำบททดสอบอีกครั้งกับนักแสดง

1.5.1.10 ปรับปรุงแก้ไขบทให้เหมาะสมกับการถ่ายทำ

1.5.1.11 คัดเลือกฉากในภาพยนตร์เพื่อนำมาขยายรายละเอียดเพื่อเข้าสู่ขั้นตอนทดลองการถ่ายทำ (Test Scene)

1.5.1.12 เขียนบทเพื่อการถ่ายทำ (Shooting Script)

1.5.2 Production

1.5.2.1 พัฒนาและแก้ไขบทร่วมกับทีมงาน

1.5.2.2 ถ่ายทำภาพยนตร์

1.5.3 Post-Production

1.5.3.1 ตรวจสอบการเล่าเรื่องและลำดับฉากในขั้นตอนการตัดต่อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ผู้ชมได้รับความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์สั่นแนวระทึกขวัญ (Thriller)
- 1.6.2 บทภาพยนตร์สามารถเล่าเรื่องราวและมีอิทธิพลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้ชมได้
- 1.6.3 สามารถเขียนบทภาพยนตร์ที่พัฒนาความสามารถได้ดีขึ้นเพื่อการทำงานจริงในอนาคต

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

บทภาพยนตร์นี้จำเป็นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาศึกษาและวิเคราะห์เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการเขียนบทภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ซึ่งจำเป็นต้องมีการสร้างภูมิหลังสภาพจิตใจของตัวละครหลัก สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ ซึ่งข้าพเจ้าและสมาชิกต้องการผลิตภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญว่าด้วยเรื่องราวของหญิงสาวที่ได้รับผลกระทบจากความเห็นในโซเชียลมีเดียซึ่งมาจากข่าวเสียหายที่ถูกเปิดเผยจนส่งผลกระทบต่อชีวิตของเธอ

โดยข้าพเจ้าได้เริ่มค้นคว้าข้อมูลทางด้านจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบทภาพยนตร์นี้จากทงงานวิจัยอินเทอร์เน็ต รวมถึงการวิเคราะห์ภาพยนตร์ซึ่งเป็นตัวอย่างในการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่รวบรวมมาประยุกต์ในงานเขียนของข้าพเจ้า โดยแบ่งหัวข้อออกมาดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลส่วนรายละเอียดเนื้อหาในบทภาพยนตร์

2.1.1 แนวคิดการทำให้อับอายทางออนไลน์และปัญหาการตีตราทางสังคม

2.1.1.1 การทำให้อับอายทางออนไลน์

2.1.1.2 สังคมออนไลน์กลายเป็น “นักร้องแม่มด”

2.1.2 กรณีศึกษาของนายจิรภูมิ ลิมนาทไพศาล

2.1.3 ภาวะทางจิตเวชที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.1 โรคผิดปกติทางบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมประเภทไซโคพาท

2.1.3.2 อาการของไซโคพาท

2.1.3.3 สาเหตุของไซโคพาท

2.2 การศึกษาภาพยนตร์ตัวอย่าง

2.2.1 Hard Candy (2005)

2.2.2 Unfriended (2014)

2.1 ศึกษาข้อมูลส่วนรายละเอียดเนื้อหาในบทภาพยนตร์

2.1.1 อิทธิพลของโซเชียลมีเดียต่อความคิดของคนในปัจจุบัน

2.1.1.1 การทำให้อับอายทางออนไลน์

การทำให้ได้รับความอับอายหรือการทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงอธิบายได้ว่าเป็นกระบวนการที่คนทั่วไปให้ความสนใจที่การกระทำของบุคคลที่มีพฤติกรรมกระทำผิดเพื่อเป็นการลงโทษให้ผู้นั้นเกิดความอับอาย รวมไปถึงเป็นพฤติกรรมที่

ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลนั้น โดยกระบวนการทำให้อับอาย (Shaming) เริ่มต้นที่การกล่าวถึงความเป็นตัวตนของบุคคลตั้งแต่รูปร่าง หน้าตา เชื้อชาติ ศาสนา พฤติกรรม เป็นต้น ขั้นตอนที่สอง คือการแสดงคำพูดตำหนิความเป็นตัวตนของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างไปจากสิ่งที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับ เช่น การมีพฤติกรรมการกระทำผิด มีความผิดปกติทางด้านร่างกาย พฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นต้น จนนำไปสู่ขั้นตอนสุดท้ายคือเมื่อการตำหนินั้นกลายมาเป็นการตีตราจากสังคมทั่วไป ผลที่บุคคลผู้ถูกตีตราจะได้รับคือความรู้สึกอับอาย และการสูญเสียการเคารพนับถือในตัวเอง (Self-Respect) จนทำให้เกิดความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงออกจากสังคม สำหรับ “การทำให้อับอายทางออนไลน์” (Online Shaming) มีแนวคิดจากการควบคุมทางสังคมแบบไม่เป็นทางการ เกิดจากการที่บุคคลมีพฤติกรรมซึ่งไม่เพียงแต่เป็นการทำผิดกฎหมายเท่านั้น แต่ยังเป็นการละเมิดบรรทัดฐานทางสังคม รูปแบบของ Online Shaming จะคล้ายคลึงกับพฤติกรรมถูกรังแกทางอินเทอร์เน็ต (Cyberbullying) กล่าวคือเป็นพฤติกรรมที่มีการใช้คำพูดที่รุนแรง ใช้ถ้อยคำที่ถูกเหยียดหยาม รุกล้ำพื้นที่ส่วนตัว และอาจมีการใช้ความรุนแรงทางด้านร่างกาย รวมไปถึงการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่อก่อให้เกิดความรุนแรงต่อบุคคล แต่มีความแตกต่างกันคือ Online Shaming จะเกิดการละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมขึ้นมาก่อน

“การทำให้อับอายในโลกออนไลน์” (Online Shaming) เริ่มจาก การเกิดเหตุการณ์ละเมิดบรรทัดฐานจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลหนึ่ง จากนั้นเมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวถูกกล่าวถึงในสังคมออนไลน์และมีการส่งต่อเรื่องราวออกสู่สาธารณะ ก่อให้เกิดกระแสการรวมกลุ่มกันของบุคคลที่มีความคิดเห็นไม่พึงพอใจต่อเหตุการณ์ดังกล่าวไปในทิศทางเดียวกันและรวมกันแสดงออกในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งพฤติกรรมส่วนใหญ่จะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง หรือการรังแกผู้อื่นผ่านทางออนไลน์ เป็นต้น พฤติกรรมต่อต้านสังคมเช่นนี้จะถูกกระทำโดยคนในสังคมออนไลน์ที่อยู่ในฐานะของผู้ระบุตัวตนหรือไม่ระบุตัวตน (Anonymous) โดยมีเป้าหมาย เพื่อเป็นการลงโทษบุคคลนั้นให้เกิดความอับอาย

2.1.1.2 สังคมออนไลน์กลายมาเป็น “นักล่าแม่มด”

การแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางสังคม จะเห็นพลังของสังคมออนไลน์ที่เข้มแข็งมากในการต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิด้านต่างๆ หรือความไม่เป็นธรรมของสังคม เพราะผู้คนเหล่านี้เชื่อว่าความสามัคคีภายในกลุ่มจะเป็นกลไกหนึ่งที่สามารถควบคุมสังคมให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมไปถึงความเชื่อที่ว่า จะช่วยเสริมสร้างบรรทัดฐานทางสังคม และส่งเสริมความยุติธรรมให้ดีขึ้นได้ งานวิจัยก่อนหน้านี้ยังระบุว่า การรวมตัวของกลุ่ม Vigilantism เกิดจากการที่ผู้คนที่มีแนวความคิดเดียวกันมีพฤติกรรมเลียนแบบสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งอาจทำให้ความสามารถในการตัดสินใจของบุคคลลดลงแล้วทำให้เกิดการตัดสินใจที่ผิดพลาดหรือมีการตัดสินใจในการเข้าร่วมกับกลุ่มที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม การทำตามคนอื่นอาจทำให้คนตอบสนองอารมณ์ของตัวเองมากขึ้นและลดระดับการรับรู้ถึงความรู้สึกของผู้อื่นลงได้ ซึ่งรูปแบบดังกล่าวยังรวมถึงการเผยแพร่รายการของสำนักข่าวต่างๆ ที่มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเมื่อเกิดประเด็นทางสังคมที่น่าสนใจ โดยข้อมูลจากการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวสามารถชักนำให้ผู้คนเชื่อหรือไม่เชื่อและอาจมีพฤติกรรมต่อต้านบุคคลในข่าวตามมา

นอกจากนี้ยังพบว่า ปรากฏการณ์ที่คนบริโภคสื่อออนไลน์ชื่นชอบที่จะติดตามเรื่องราวของบุคคลที่มี พฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมกระทำผิดที่ถูกกล่าวถึงในโลกออนไลน์ อันเนื่องมาจากมีการนำเสนอข่าวที่มีการสร้างเรื่องราวให้

ชวนติดตาม ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นขณะรับรู้เรื่องราวอาชญากรรม ยิ่งหากผู้ตกเป็นข่าวมีความน่าสนใจ เช่น ผู้หญิง เป็นฆาตกร มีหน้าตาดี มีการศึกษา มีบุคคลหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง เรื่องราวมีความซับซ้อน เป็นต้น ก็จะทำให้กลายเป็นกระแสสังคมที่มีผู้ติดตามเป็นจำนวนมาก อีกแรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้เกิดการติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นเพราะว่า ประชาชนอยากเห็นการทำงานของกระบวนการยุติธรรมที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะหากผลลัพธ์ของกระบวนการยุติธรรมจบลงที่ผู้กระทำผิดได้รับการลงโทษที่เหมาะสม ยกตัวอย่างการนำเสนอของสื่อที่สร้างความตื่นเต้นให้กับผู้บริโภคข่าวในกรณีที่ นางสาวปริยานุช โนนวังชัย หรือ “เปรี๊ยะ” ร่วมกับเพื่อนก่อเหตุฆ่าพันศพเหยื่อและหลบหนีไปทางด้านพรมแดนแม่สาย จ. เชียงราย จนกระทั่งถูกตำรวจจับได้ เว็บไซต์ชื่อดังในสื่อออนไลน์ได้ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวนี้เป็นอย่างมากและเลือกที่จะนำเสนอในมุมมองที่ประชาชนให้ความสนใจจนบางครั้งละเลยความเป็นจริยธรรม สื่อมวลชนทำให้ผู้เสียหายถูกทำให้อับอายและถูกตีตราในสังคม ถึงแม้ว่าการนำเสนอเรื่องราวของเปรี๊ยะผ่านสื่อต่างๆ จะไม่ได้เป็นการสะท้อนผลจากการถูกทำให้อับอายทางออนไลน์อย่างชัดเจน แต่ในอีกแง่มุมหนึ่งรูปแบบการโจมตีทางสื่อออนไลน์กลับกลายเป็นการสร้างความคิดเห็นของผู้กระทำผิด ซึ่งอาจทำให้สังคมเข้าใจผิดในตัวบุคคลที่ตกอยู่ในฐานะของ “ผู้กระทำผิด” ว่ากลายเป็นเน็ตไอดอลที่สังคมสามารถเอาเป็นแบบอย่างได้เช่น การขึ้นขอสไตล์การแต่งตัว ของใช้ส่วนตัว รูปแบบการใช้ชีวิต หรือ แม้แต่การได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ถึงแม้จะไม่ได้เป็นการตีตราไปในเชิงลบแต่ก็ถือว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น อีกทั้งยังเป็นการสร้างชุดความคิดที่คลาดเคลื่อนไปจากบรรทัดฐานเดิมที่สังคมเคยมี อาจส่งผลกระทบต่อความคิดวิเคราะห์ของเด็กและเยาวชนหากมีการได้รับรู้ข้อมูลดังกล่าว

2.1.2 กรณีศึกษาของนายจิรวุฒิ ลิมปนาทไพศาล

นายจิรวุฒิ ลิมปนาทไพศาล ชายหนุ่มผู้กลายเป็นเหยื่อที่ถูกคนในโลกโซเชียลกล่าวหาว่าเป็นโรคจิต หลังจากมีคนแอบถ่ายภาพเขาโดยเข้าใจผิดว่าติดกล้องรูเข็มไว้ที่รองเท้า เพื่อแอบถ่ายได้กระโปรงผู้หญิง หลังจากที่เขาส่งรองเท้าขาดเป็นรูขึ้นรถไฟฟ้าบีทีเอส โดยเหตุเกิดเมื่อวันที่ 24 ธ.ค. 57

คุณจิรวุฒิ เล่าว่า หลังจากวันนั้นประมาณ 2-3 วัน มีเพื่อนมาถามว่าทำจริงหรือไม่ ซึ่งตนยืนยันว่าไม่ได้ติดกล้อง ไม่ได้ทำอะไรทั้งสิ้น ภาพรองเท้าขาดเกิดจากการที่ไปช่วยพี่ซอมเมอร์ ซึ่งการเผาเชื่อมทำให้เหล็กที่กำลังหลอมอยู่หยดลงรองเท้าของเขาและกลายเป็นรู

“หลังจากเหตุการณ์วันนั้นชีวิตก็เปลี่ยน เจอสายตาแต่ละคนที่มองดูคือ เฮ้ย โรคจิต ความรู้สึกช่วงเวลานั้นเครียดไม่กล้าออกไปไหน แม่ซื้อข้าวมาให้ผมกินได้คำ สองคำ แล้วผมก็ต้องมานั่งถามว่า ผมโรคจิตหรือ ผมถูกประณามเพราะอะไร ทำไมแม่ต้องมาเจอเรื่องแยๆ กับลูกอย่างนี้ด้วย ทำไมแม่ต้องมานั่งเสียใจเพราะลูกคนนี้ด้วย ทั้งที่ลูกไม่ได้ทำอะไรผิดเลย ลูกโดนใส่ร้าย” คุณจิรวุฒิ ได้ให้สัมภาษณ์พร้อมกล่าวด้วยน้ำเสียงสั่นเครือ

คุณจิรวุฒิกล่าวว่า ครั้งๆ หนึ่ง ชีวิตผมเคยพังเพราะสื่อโซเชียล ไม่อยากเข้าใกล้คนในสังคมเลย ผมอยากอยู่ตัวคนเดียว อยู่กับแม่สองคน ผมแอบปี ผมไม่ต้องรู้จักใครก็ได้ “คุณไม่เป็นผม คุณไม่รู้หรอกว่า ช่วงเวลานั้นมันแยแค่ไหน”

2.1.3 ภาวะทางจิตเวชที่เกี่ยวข้อง

2.1.3.1 โรคจิตเภททางบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมประเภทไซโคพาท

ไซโคพาท (Psychopath) เป็นความผิดปกติทางบุคลิกภาพที่มีพฤติกรรมต่อต้านสังคมอย่างต่อเนื่อง ความร่วมรู้สึกและความสำนึกผิดบกพร่อง ขาดการยับยั้งความละอาย และมีพฤติกรรมถือตนว่าสำคัญกว่าผู้อื่น ซึ่งในบางครั้งมีความหมายที่คล้ายคลึงกับคำว่า โซซิโอพาท (Sociopathy) ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาแนวคิดของไซโคพาทที่แตกต่างกันได้ถูกนำมาใช้ ซึ่งมีบางส่วนที่ตรงกับในปัจจุบันและอาจมีบางส่วนที่ขัดแย้งกัน

2.1.3.2 อาการของไซโคพาท

ลักษณะที่ 1 Lack of Remorse and Guilt คือคนไซโคจะไม่ค่อยมีความรู้สึกสำนึกและความรู้สึกผิดเมื่อทำอะไรผิด มักจะคิดว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมต้องเป็นแบบนี้ อาทิเช่น ถ้าเป็นฆาตกรลงมือฆ่าเหยื่อก็คงจะบอกว่าเหยื่อนั้นสมควรตายหรือสมควรโดนสังหารแล้ว รวมถึงการเพิกเฉย ไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆ ต่อผู้ที่กำลังตกอยู่ในอันตรายอีกด้วย

ลักษณะที่ 2 Lack of Emotion คนไซโคจะไม่ค่อยแสดงออกทางอารมณ์ใดๆ ทั้งสิ้น ไม่แสดงอารมณ์ยินดียินร้าย ไม่แสดงอารมณ์โศกเศร้า

ลักษณะที่ 3 Lack of Empathy คือขาดความเข้าใจผู้อื่น ไม่สามารถเข้าใจถึงอารมณ์หรือว่าความรู้สึกของคนรอบข้างได้ เช่นการที่เพื่อนมาปรึกษาปัญหาชีวิต ปกติแล้วคนทั่วไปจะต้องรับฟังปัญหา ให้ความสำคัญและอาจมีอารมณ์เสียใจแก้อีกฝ่าย แต่คนไซโคพาท เมื่อฟังเพื่อนระบายเรื่องทุกข์ใจจะแสดงอาการแบบธรรมดาปกติ ไม่ได้จะรู้สึกว่าต้องหาทางช่วย หรือไม่เข้าใจว่าปัญหาที่เจอนั้นหนัก ไม่เข้าใจอาการทุกข์ทรมาน คนไซโคพาทจะไม่เข้าใจอารมณ์ของคนอื่นเลย แม้แต่น้อย นอกจากนั้นยังมีอาการอย่างอื่นเช่น เห็นแก่ตัวเสแสร้ง ฉลาดแกมโกง ชอบวางแผน ไม่มีความผูกพันกับใคร แท้จริงกลุ่มคนไซโคพาทมักจะรักตัวเองเป็นที่หนึ่งเสมอ หรือกลุ่มคนพวกนี้มักจะพูดเก่งหลอกล่อเก่งโกหกเก่ง ชอบบงการผู้อื่นให้ทำตามใจตัวเอง เนื่องด้วยพฤติกรรมแบบนี้เลยทำให้พวกเขามีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมสูงกว่าคนปกติทั่วไป

2.1.3.3 สาเหตุของไซโคพาท

1. **ปัจจัยทางด้านสมอง** สมองของมนุษย์มีหลายส่วน และแต่ละส่วนก็จะมีการทำหน้าที่หรือว่าฟังก์ชันการทำงานที่แตกต่างกันออกไป สำหรับกลุ่มคนที่เป็นไซโคพาทจะมีผลกระทบต่อสมอง 2 ส่วน หนึ่งคือ Prefrontal Cortex ซึ่งมีหน้าที่ประมวลผล ใช้ความคิดความอ่าน ใช้เรื่องเหตุผลหรือว่าใช้ความคิดเห็นด้านศีลธรรมจริยธรรมในการเรียนรู้

หากได้รับการกระทบกระเทือนทางสมองและสมองส่วนนี้เสียหาย (หรืออาจไม่ได้รับความเสียหายก็ได้) อาจจะเป็นมาตั้งแต่เกิด ซึ่งเป็นความผิดปกติตั้งแต่เริ่มเป็นตัวอ่อน การพัฒนาสมองเกิดการผิดพลาดจึงทำให้สมองส่วนนี้ออกมาน้อยกว่าคนอื่น ทั้งจากการได้รับการกระทบกระเทือนหรือว่าการพัฒนาสมองจะไม่เต็มที่ ก็จะทำให้คนๆ นั้นไม่รู้จักระเบียบขังใจ ไม่เข้าใจศีลธรรมอันดีงาม ไม่รู้ว่าสิ่งใดผิดสิ่งใดถูกโดยเฉพาะในสมองส่วนของ Orbitofrontal Cortex กับ Ventromedial Prefrontal — Cortex ถ้าสองส่วนนี้ได้รับความกระทบกระเทือนก็สามารถทำให้คนๆ นั้นเป็นไซโคพาทได้ ส่วนที่ 2 คือส่วน Amygdala ถ้าได้รับการกระทบกระเทือนหรือได้รับการเติบโตในส่วนนี้ไม่เต็มที่ก็สามารถทำให้เกิดไซโคพาทได้

2. ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม การที่มนุษย์นั้นได้อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นหรือว่าครอบครัวใช้ความรุนแรงในการเลี้ยงดู หรือบางครอบครัวอาจจะจะเป็นครอบครัวแตกแยก และยังมีการวิจัยบางชิ้นที่ได้บอกว่ามีสาเหตุจากพ่อแม่ที่ยังอายุน้อย ทำให้ยังไม่มีวุฒิภาวะในการเลี้ยงลูกได้ดี รวมไปถึงพ่อแม่ที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าอีกด้วย

3. ปัจจัยทางด้านพันธุกรรม ไฮโดรคอปสามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมได้ แต่ไม่ 100% การที่รุ่นลูกรุ่นหลานมีตัวยีนที่มีไฮโดรคอปอยู่ ถ่ายทอดไปให้ลูกให้หลานแล้วรุ่นลูกรุ่นหลานแล้วโตมาโดยไม่ได้มีตัวอะไรมากระตุ้นให้ตัวยีนนั้นแสดงออกก็จะไม่เป็นไฮโดรคอป

4. ปัจจัยทางด้านชีวภาพ ฮอร์โมนต่างๆ ของร่างกายหรือสารสื่อประสาทต่างๆ ที่เรียกว่า Neurotransmitter ยกตัวอย่างเช่นการเพิ่มขึ้นของฮอร์โมน Testosterone 17 Estradiol Estrone สามารถกระตุ้นให้ป่วยเป็นไฮโดรคอปได้ หรือว่าการลดลงของสารสื่อประสาท Cortisol Serotonin การลดลงก็สามารถทำให้สมองไม่สามารถทำงานแบบปกติก็สามารถทำให้เป็นไฮโดรคอปได้เช่นกัน

2.2 การศึกษาและวิเคราะห์ภาพยนตร์ตัวอย่างกรณีศึกษา

2.2.1 Hard Candy (2005) บทภาพยนตร์โดย ไบรอัน เนลสัน (Brian Nelson), กำกับโดย เดวิด สเลด (David Slade)

ภาพที่ 2.1 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Hard Candy (2005)

เรื่องราวของแฮลลี่ สตาร์ค เด็กสาวอายุ 14 ปี และเจฟฟ์ โคลเวอร์ ชายหนุ่มช่างภาพ ที่ได้คุยกันผ่านทางออนไลน์ ทั้งสองนัดเจอกันที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง จากนั้นเจฟฟ์ก็ได้ชวนแฮลลี่ ไปที่บ้านของเขา ที่บ้านของเจฟฟ์เป็นสตูดิโอถ่ายภาพ โดยที่ตัวเจฟฟ์นั้นมีรสนิยมที่ชอบถ่ายภาพเด็กสาว ซึ่งแฮลลี่ก็ให้ความสนใจกับรูปภาพเด็กสาวที่ถูกแขวนไว้ตามฝาผนัง

หลังจากที่ทั้งสองได้ดื่มของมีเมาไม่ได้สักกระยะ แฮลลี่ก็ขอให้เจฟฟ์ถ่ายรูป ให้เธอ จากนั้นจึงเกิดเหตุการณ์สะเทือนขวัญขึ้นในบ้านหลังนี้

โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อนภาพลักษณ์ความใสซื่อของตัวละครทั้งสองคน ไม่ว่าจะเป็นเจฟฟ์ หนุ่มช่างภาพที่ดูเป็นผู้ใหญ่อ่อนช้อยชอบล่อลวงเด็กสาวมาถ่ายภาพนิตยสาร หรือตัวละครแฮลลี่ เด็กสาววัย 14 ปีที่ดูไม่มีพิษภัย แต่สามารถวางแผนเอาคืนและเล่นงานอีกฝ่ายได้อย่างมีชั้นเชิง รวมถึงการวางบทที่ต่างฝ่ายต่างตอบโต้กัน ทำให้คนดูเอาใจช่วยตัวละครทั้งสองนี้ตลอดเวลา

ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้เฉลยเรื่องราวให้ผู้ชมอย่างชัดเจน เพียงแค่รู้เรื่องราวที่เป็นการกระทำและสาเหตุเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ทำให้ผู้ชมไม่อาจตัดสินใจได้จริงๆ ว่าตัวละครใดกันแน่ที่ผู้ชมอยากเอาใจช่วยมากกว่า เช่นในปัจจุบันที่สื่อนำเสนอข่าวที่ผู้เสพข่าวนั้นมักจะตัดสินถูกผิดจากข่าวที่เห็นโดยไม่ได้มองถึงสาเหตุและเหตุจูงใจที่แท้จริงนั่นเอง

จากข้อมูลดังกล่าวมาจึงสามารถวิเคราะห์ข้อมูลออกมาได้ดังนี้

1. การเจอกันผ่านโลกออนไลน์ที่ต่างคนต่างไม่รู้หน้าไม่รู้ใจ อีกฝ่ายอาจจะทำเรื่องที่ไม่คาดคิดออกมาได้
2. การวางบทภาพยนตร์ภายในเรื่องนี้ในช่วงแรกจะให้ผู้ชมรู้จักตัวละครไปพร้อมกับพวกเขาที่เพิ่งเจอกัน และค่อยๆ เปิดเผยเรื่องราวที่ไม่คาดคิดของทั้งสองตัวละคร โดยที่ผู้ชมเอาใจช่วยแฮลลี่และเจฟฟ์และตัดสินการกระทำของตัวละครตามวิจารณ์ญาณของตัวเอง

2.2.2 Unfriended (2014) บทภาพยนตร์โดย เนลสัน กรีฟส์ (Nelson Greaves), กำกับโดย เลวาน กาเบรียดซ์ (Levan Gabriadze)

ภาพที่ 2.2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Unfriended (2014)

เมื่อแบลร์ และแฟนหนุ่มของเธอ มิทซ์ เริ่มต้นแชทกันผ่านวิดีโอ พวกเขาทั้งคู่ถูกขัดจังหวะด้วยเพื่อนๆ อันได้แก่ เจสส์, อัดัม, เคน และวัล กลุ่มเพื่อนสนิทของทั้งสองที่โทรแทรกเข้ามา และพวกเขาก็สนทนากันตามปกติ

จนกระทั่งกลุ่มพวกเขาได้รับยูสเซอร์ที่รู้จักแค่ชื่อที่ใช้ในการแชทว่า “บิลลี227” โผล่เข้ามาในวิดีโอคอล พวกเขาคิดว่าคงเป็นแค่ข้อผิดพลาดทางเทคนิค และพวกเขาก็คุยกันต่อไป จนกระทั่งบิลลีเริ่มพิมพ์ข้อความ สิ่งติดตามมา กลับกลายเป็นฝันร้ายที่โหดที่สุดของพวกเขา

โดยภาพยนตร์ได้ใช้ “บิลลี227” เป็นตัวแทนในการเอาคืนเหล่าเพื่อนๆ ที่กลั่นแกล้งตัวละคร ‘ลอว์ร่า’ ผู้ที่ตัดสินใจจบชีวิตตัวเองหลังจากทนการกลั่นแกล้งของผู้คนบนโลกออนไลน์ไม่ไหว ซึ่งเรื่องราวในภาพยนตร์ได้ดำเนินโดยการเห็นสิ่งที่ตัวละครลอว์ร่าได้รับผลกระทบ ตัดสลับกับการลงโทษเพื่อนๆ ของเธอ และภาพยนตร์ก็มีตอนจบที่หักมุมว่าแท้จริง

แล้วคนี่ปล่อยคลิปของลอร์ว่าออกไปคือแบลร์ เพื่อนสนิทของเธอ ซึ่งทำให้ผู้ชมนั้นคิดว่าสิ่งที่เหล่าเพื่อนๆ ได้เจอนั้นอาจจะเป็นการลงโทษที่เหมาะสมแล้ว

จากข้อมูลที่กล่าวมาจึงสามารถวิเคราะห์ข้อมูลออกมาได้ดังนี้

1. ได้เห็นมุมมองของผู้คนบนโลกออนไลน์ที่สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างไรก็ได้ ถึงแม้จะเป็นการทำร้ายจิตใจอีกฝ่ายที่ถูกกระทำก็ตาม
2. ภาพยนตร์แสดงฉากจบที่ลอร์ว่าได้เปิดเผยหน้าของแบลร์ คนที่เผยแพร่คลิปของเธอออกไป แสดงถึงการที่สุดท้ายแล้วใครทำอะไรไว้ก็ควรจะได้รับสิ่งนั้น
3. ภาพยนตร์เผยด้านมืดของตัวละครเพื่อนๆ ออกมา ทำให้รู้ว่าถึงแม้จะเป็นคนสนิทและรู้จักมากที่สุดก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะเป็นคนที่ไว้ใจได้มากที่สุด

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1. ประเด็น (Theme)

อิทธิพลของโซเชียลสามารถสร้างชื่อเสียงและทำลายชีวิตของเราได้

3.2. เรื่องย่อ (Plot)

หญิงสาวที่เคยเป็นนักแสดงซึ่งกำลังจะประสบความสำเร็จในวงการ ถูกขูดคูดึงเรื่องราวในอดีตที่เธอเคยติดยาเสพติดจากธีร์ ชายหนุ่มคอลัมนิสต์ที่จูงใจในอดีตของฝนที่ติดยามาเขียนข่าวจนทำให้คนแบนฝน ทำให้เธอเสียโอกาสในการแสดง ฝนจึงผันตัวมาเป็นนักเขียนนิยายฆาตกรรมและได้คิดแผนการหลอกล่อธีร์ให้เขามาที่บ้านเพื่อล้างแค้นให้ธีร์ได้ชดใช้ในสิ่งที่เคยทำ

3.3. โครงเรื่องขยาย (Treatment)

ฝนเขียนงานของตัวเองอยู่ในห้อง หลังจากได้ยินเสียงข้อความจากธีร์เธอก็ยิ้มพอใจและแต่งตัวออกจากบ้านไปที่บาร์เพื่อเจอกับธีร์ หนุ่มคอลัมนิสต์ที่เธอคุยผ่านการแชทและนัดเจอกันในคืนนี้ ธีร์ซึ่งอยู่ในบาร์หนักใจกับการหาข่าวจากดารารจนทะเลาะกับช่างภาพที่อยู่ปลายสาย ธีร์ก็ดวงสวย ธีร์ซึ่งยืนสูบบุหรี่ไม่ทันสังเกตเห็นฝนที่ไพล่มาแกล้งให้ธีร์ตกใจ ทั้งสองเข้าไปคุยกันที่บาร์โดยที่ธีร์นั่งปรับทุกข์กับฝนเรื่องงานเขียนข่าวของเขา ฝนเชื่อเชิญให้ธีร์ไปที่บ้านของเธอเพื่อช่วยให้เขาผ่อนคลายกับความเครียดจากงาน

ธีร์ตามฝนมาที่บ้านเธอเพื่อสานสัมพันธ์ แต่ก็ถูก ‘จอย’ เพื่อนข้างห้องของฝนมาขัดจังหวะ ระหว่างที่กำลังรอรธีร์ได้ไปเจอคอลัมน์ของธีร์หลายๆ คอลัมน์ที่ฝนแปะไว้บนกำแพงห้อง รวมถึงการเสิร์จหาวิธีการฆาตกรรมในโน้ตบุ๊กของฝน ธีร์ตกใจที่ฝนเข้ามาด้วยท่าทีใส่ชื่อโดยที่เธอบอกไปว่าเป็นการหาข้อมูลเพื่อเขียนนิยายของเธอ ก่อนที่เขาจะทันได้หนีธีร์ก็หมดสติไปเพราะน้ำผสมยานอนหลับที่ฝนให้เขาดื่มก่อนหน้านี้ ธีร์ตื่นขึ้นในอาการสะลึมสะลือจากฤทธิ์ยานอนหลับและฝนก็เริ่มกล่าวโทษกับสิ่งที่ธีร์เขียนเรื่องในอดีตของฝนที่ขูดคูดึงเรื่องที่เธอติดยาและเขียนป้ายสีว่าฝนยังใช้ยาเสพติดในช่วงที่เป็นนักแสดง ทั้งยังทำลายชีวิตของคนอื่นๆ ที่เคยตกเป็นเหยื่อจากคอลัมน์ของเขา และเธอต้องการแก้แค้นสิ่งที่ธีร์เคยทำไว้ แต่ธีร์ก็ได้แย้งไปว่าข่าวที่เขาเขียนก็เป็นสิ่งที่ฝนเคยทำจริงๆ และไม่ใช่เพราะเขาคคนเดียวที่ให้ฝนไม่ได้งานแสดง ฝนทนฟังต่อไม่ไหวและใช้เทปปิดปากธีร์ เธอตัดสินใจตัดนิ้วธีร์เพื่อเป็นการลงโทษเขา

ฝนที่ตัดนิ้วสำเร็จกำลังจะใช้มีดทรมานธีร์ต่อ แต่จอยก็เคาะประตูขัดจังหวะอีกครั้ง จอยถามด้วยความสงสัยว่าฝนทำอะไรเสียงดัง แต่ฝนบอกให้จอยอย่ามายุ่ง ระหว่างนั้นธีร์พยายามกระชากตัวเองจากเก้าอี้จนตัวเอง

ล้มลง และธีร์ก็ถูกเชือกที่คล้องคอไว้รั้งจนหายใจไม่ออก ฝนเดินกลับมาและตัดเชือกให้ธีร์แต่ก็ถูกจอยเคาะประตูเรียกอีกครั้ง ฝนจึงทนไม่ไหวและลากจอยเข้ามาทำร้าย ธีร์ที่เป็นอิสระจากพันธนาการใช้รูปปั้นฟาตใส่ศีรษะฝนจนเธอล้มลง ธีร์รีบไปที่ห้องนอนเมื่อได้ยินเสียงโทรศัพท์ของเขา เพื่อนช่างภาพโทรเข้าและถามถึงเรื่องคลิปแอบถ่ายที่ธีร์นำไปลงเป็นข่าว ธีร์ยังไม่ทันได้ขอความช่วยเหลือก็ถูกฝนทำร้ายจนหมดสติไป

ธีร์ฟื้นขึ้นมาและถูกใส่กุญแจมือล่ามกับขาเตียงในห้องนอนของฝน โดยที่ในมืออีกข้างถือปืนไว้ ฝนที่สามารถเข้าถึงโทรศัพท์ของธีร์ได้เปิดดูวิดีโอแบล็กเมลล์ที่ธีร์ถ่ายไว้ใช้ข่มขู่คนอื่นๆ ฝนให้ทางเลือกกับธีร์ว่าเขาจะยิงเธอแล้วลบคลิปก่อนตำรวจจะมาถึง หรือรอจนตำรวจมาและยอมรับผลของสิ่งที่เขาทำโดยการปล่อยวิดีโอแบล็กเมลล์ออกไป ธีร์เลือกที่จะสู้จนกว่าในคืนนั้นไม่มีกระสุน ฝนที่รู้ทางเลือกของธีร์จึงกดโทรศัพท์วิดีโอและกลับไปยังห้องของเธอเพื่อเขียนเรื่องราวทั้งหมดลงไป จากนั้นเมื่อตำรวจมาถึงฝนก็ออกไปนอกบ้านเพื่อรวมอบตัวกับตำรวจ

3.4 บทภาพยนตร์

ฉาก 1 / ภายใน / บ้านฝน / กลางคืน

ภายในห้องนอนของฝน หญิงสาววัย 26 ปีซึ่งกำลังนั่งพิมพ์นิยายอยู่ที่โต๊ะของเธอ บนชั้นหนังสือและโต๊ะมีนิยายสี่บสวนสบสวนวางไว้ บนกำแพงมีข่าวฆาตกรรมและภาพจากที่เกิดเหตุแปะอยู่พร้อมกระดาษโพสอิทเขียนข้อความประกอบ ภาพพรั่ๆ จากกล้องวงจรปิด เธอนั่งพิมพ์งานเขียนของตัวเองจนกระทั่งมีเสียงข้อความดังขึ้นมา ฝนหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูข้อความสนทนาที่ธีร์ทักมา รอยยิ้มของฝนแสดงความพอใจก่อนที่จะพิมพ์ตอบข้อความของธีร์

ฝนลุกจากโต๊ะและเปิดตู้เสื้อผ้า ภายในตู้มีรูปถ่ายของผู้หญิงหลายคนที่ตั้งตัวสไตล์เดียวกัน เธอเลือกชุดมาทาบและมองกระจก ผ่านไปสองสามชุดฝนก็เจอเดรสที่ตนถูกใจ จากนั้นฝนก็เปลี่ยนเสื้อผ้า หยิบสั้นสูงที่วางไว้มาสวมที่เตียงนอน เธอเก็บแท็บที่วางกระจายบนเตียงและรูปภาพของชายปริศนาที่ฝนแอบตามซึ่งแปะบนกำแพงใส่ไว้ในกล่อง เมื่อจัดการทุกอย่างเรียบร้อยฝนก็สะพายกระเป๋าเดินออกจากห้องไป

ฉาก 2 / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ธีร์นั่งรออยู่ที่เคาท์เตอร์บาร์โดยที่ตอนนี้กำลังสนทนากับใครบางคน สีหน้าของธีร์ดูเคร่งเครียดจนเขาต้องยกมือมาปิดขมับ

ธีร์

กูไม่สนเลยว่ามึงจะทำยังไง
(เว้นช่วงให้ช่างภาพตอบกลับ)

ธีร์

ไม่งั้นกูจะไปหาคนที่ทำได้มาทำแทนมึง และกู

ก็ไม่รับประกันนะ ว่าเรื่องที่มึงล่อเด็กสืบท้าทำจะไม่เข้าหูหัวหน้ามึงหรือตำรวจ

ธีร์กดวางสาย เขาถอนหายใจเฮือกใหญ่ก่อนจะยกมือเรียกบาร์เทนเดอร์ ระหว่างรอเครื่องดื่มธีร์ก็เปิดดูหน้าคอลัมน์ของตัวเองที่มียอดไลก์หลักพันและคอมเมนต์หลักร้อย สีหน้าของธีร์ดูไม่ได้พอใจนักจนแก้วเครื่องดื่มเข้ามา ธีร์ยกแก้วขึ้นมาจิบและยกโทรศัพท์โทรหาฝน แต่เธอไม่ได้รับสาย ธีร์จึงพิมพ์ข้อความถามว่าฝนอยู่ไหน เขาเคาะโต๊ะครุ่นคิดและเหลือบมองของบูหรับโต๊ะ ธีร์หยิบบูหรู้ออกจากซองและจุดสูบ ระหว่างนั้นก็กดโทรหาฝนอีกครั้ง

ธีร์

(พิมพ์กำกับตัวเอง)

ทำไมยังไม่มาซะทีวะ

มือของฝนแตะบนไหล่ของธีร์ทำให้เขารีบหันไป

ฝน

เราทำธีร์กลัวป่าว?

ธีร์

อ้อ...เปล่า

ธีร์ขยับแว่นกลางจ้องหน้าฝนอย่างพิจารณา

ธีร์

ฝนใช่ปะ?

(ฝนพยักหน้าเงิน)

จริงปะเนี่ย ตัวจริงฝนดูดีมากเลยอะ

ฝน

(แค้นหัวเราะ)

นี่ชมหรือว่าเราไม่สวยเนี่ย

ฝนทำหน้าที่สงสัย นั่นทำให้ธีร์ซึ่งตอนแรกไม่เข้าใจว่าคำพูดของตัวเองกำกวมเหมือนเหน็บแนมฝนรีบเปลี่ยนสีหน้าเป็นการขอโทษฝน

ธีร์

ไม่ๆ รูปโปรฝนก็สวย หมายถึงว่าเราไม่เคยเห็นฝนลุคแบบนี้เลย

ธีร์ยกหูหรือสูบโดยมีสายตาของฝนจ้องมอง ธีร์ที่สังเกตเห็นเข้าใจว่าฝนอยากได้บุหรี่ยิ่งย่นซองไปให้เธอ

ฝน

เราไม่สูบอะ

ธีร์ขยับเก้าอี้ให้ฝนเข้าไปนั่งเก้าอี้กัตัว ฝนยิ้มด้วยความพอใจ

ฉาก 3 / ภายใน / ห้องนอนฝน / กลางคืน

ฝนนอนอยู่บนเตียง มือเลื่อนดูโทรศัพท์ที่มีช่อดาราสาวติดตายด้วยสายตาเลื่อนลอย บนใบหน้ามีคราบมาศคาร่าจากการร้องไห้ รอบห้องข้าวของกระจัดกระจายและมีขวดเหล้าวางเกะกะ ฝนวางโทรศัพท์ที่เปิดเสียงข่าวไว้และเดินเซไปที่ห้องน้ำ เธอเปิดน้ำในอ่างจนเต็มและจุ่มเท้าลงไป กระทั่งฝนค่อยๆ ปล่อยร่างให้จมไปทั้งตัว

ฉาก 4 / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ธีร์

เฮ้ย ฝนเป็นคนเขียนนิยายเล่มนั้นจริงดิ

ฝนพยักหน้า

ธีร์

แต่เอาตรงๆ เราชอบเล่มสามมากกว่านะ (ธีร์พยายามนึกชื่อหนังสือ) คดี
ฆาตกรรมเพลิงไหม้ห่อ

ฝนที่กำลังจิบแก้วเหล้ารีบหันมาด้วยความประหลาดใจ

ฝน

โห ธีร์ตามอ่านตั้งแต่ชุดแรกเลยหรือ แสดงว่าก็ติดตามเรามาตั้งแต่แรกๆ เลยดิ
ธีร์พยักหน้า แต่สีหน้าของฝนดูผิดหวังกับคำตอบ

ฝน

ว่าแต่งงานคอลัมของธีร์เป็นไงบ้างอะ

ธีร์

ก็ (เว้นช่วง) เดียวนี้ไม่ค่อยมีข่าวให้ทำเท่าไร อย่างมากก็เป็นพวกข่าวอุบัติเหตุ
หรืออะไรแบบนั้น-

ฝน

ไม่ๆ เราหมายถึงพวกข่าวดาราระยะ

ธีร์แสดงท่าทางประหลาดใจเช่นกัน เขาอึ้งจะถามออกมาและฝนก็ให้คำตอบไปก่อน

ฝน

พอดีเรารีเสิร์จข้อมูลมาทำนิตยอะ แล้วก็ไปเจอว่าธีร์เขียนคอลัม
แฉดาราด้วย

ธีร์

นี่ขนาดเราลงนามปากกานะเนี่ย แล้วฝนรู้ได้ไงอะว่าเราเป็นคนเขียน

ฝน

ฝนรู้ก็ละกัน

ฝนกระดกแก้วจนหมด

ฝน

ว่าแต่ ธีร์ยังไม่ตอบคำถามเราเลยนะ

ธีร์

เอาตรงๆ ช่วงนี้ไม่ค่อยดีเท่าไรหรอก ไหนจะเรื่องผู้จัดการ ไหน
จะเรื่องโดนฟ้องอีก แต่ก็นั่นแหละ ถ้าสุดท้ายมันไม่เวิร์คจริงๆ เราก็คงหาอย่าง
อื่นทำ

สีหน้าของธีร์เศร้ากับงานของเขา ฝนค่อยๆ ยื่นมือไปแตะบนต้นขาของเขาและลูบอย่างอ่อนโยน

ฝน

จ้ะให้เราช่วยมั๊ย? (เว้นวรรค) มาบ้านฝนสิ บางทีธีร์อาจจะมีแรง
บันดาลใจเขียนคอลัม์ต่อก็ได้
ธีร์พยักหน้า ฝนลุกขึ้นและงูมมือพาธีร์ออกจากร้าน ธีร์รีบดึงมือฝนไว้
ธีร์
พอตริถธีร์เสีย ฝน...โอเคใจมั๊ยอะ

ฝน
ก็มารถฝนก็ได้ ไม่ต้องเกรงใจหรอก
ฝนเดินไปที่รถของตัวเองและใช้รีโมทกดเปิดประตู ธีร์เดินไปขึ้นฝั่งข้างคนขับ ฝนเปิดประตู เข้าวรถและสตาร์ท
เครื่อง แต่ก่อนที่จะขับรถออกไปฝนก็หันมองกล้องและส่งรอยยิ้ม

ฉาก 5 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ฝนเปิดประตูเข้ามาและวางกุญแจไว้บนโต๊ะ ธีร์ที่ตามเข้ามาถอดรองเท้าและมองฝนที่เดินไปยังห้องครัว
ฝน

ขึ้นไปรอชั้นสองก่อนก็ได้ เดี่ยวฝนเอาน้ำขึ้นไปให้
ธีร์พยักหน้าและมองฝนหายเข้าไปข้างใน จากนั้นเขาก็เดินขึ้นมาจนถึงชั้นสอง ธีร์มองตู้ปลาที่ตั้งเด่นอยู่ริมห้องโดยที่
โซฟานั้นหันไปทางตู้ปลา เมื่อเข้าไปใกล้ขึ้นธีร์ก็สังเกตเห็นว่ามีปลาตัวหนึ่งที่ตายไปแล้วลอยอยู่ในขณะที่ธีร์กำลังจะ
ยื่นมือจับตัวปลาเขาก็ได้ยินเสียงฝนที่กำลังเดินขึ้นมา ธีร์จึงรีบหันไปและเห็นว่าฝนถือน้ำเปล่ามาสองแก้ว ธีร์รับแก้ว
พร้อมกับพูดออกมา

ธีร์
เสียใจด้วยนะที่น้องตายแล้ว
ฝนงงกับคำพูดของธีร์ แต่เมื่อเห็นปลาในตู้ก็เข้าใจว่าเขาหมายความว่าอะไร

ฝน
อ้อ...ไม่เป็นไรหรอก
ธีร์กระดกน้ำในแก้วจนหมดและส่งแก้วให้ฝน ระหว่างที่ฝนก้มลงวางแก้วเธอก็พูด
ฝน
แต่จริงๆ ก็แปลกอยู่แหละ ไม่ว่าฝนจะเอาปลากี่ตัวมาอยู่ด้วย
ฝนเดินไปที่ตู้ปลาและก้มมองปลาสีทองที่ยังว่ายอยู่ในตู้

ฝน
มันจะชอบตายก่อนตัวสีทองนั้นตลอดเลย ธีร์ว่ามันแปลกปะ
ธีร์ไม่ได้ให้คำตอบ แต่เขาเริ่มเข้าไปโอบเอวฝนและจูบบนไหล่ ฝนเหยียดตัวขึ้นมาและหัวเราะคิกคัก
แต่เธอก็แกะมือธีร์ออก

ฝน

ฝนขอไปเตรียมตัวก่อนสิ แป็บเดียวเอง

ธีร์ดูแข็งไป แต่ฝนนั้นจู่ๆ ก็ยื่นหน้าเข้ามาใกล้และจับแก้มธีร์จนเขาทำตัวไม่ถูก จากนั้นฝนก็เดินลงไปยังชั้นล่างและปล่อยให้ธีร์ยืนรอแบบนั้น เขาจับแก้มด้วยความเขินและลงปอนั่งบนโซฟา ในจังหวะที่เขาสอดส่องดูรอบห้องธีร์ก็เห็นภาพวาดของเทพนิมิตที่กำลังบินโฉบชายที่ขาดกรรมร่างบนพื้น สายตาในภาพวาดมองมาที่ธีร์ทำให้เขาเป็นหน้าหนี กระทั่งเวลาผ่านไปหลายนาทีแต่ฝนก็ยังไม่กลับขึ้นมา ธีร์กระดิกขาและตัดสินใจลุกขึ้นมา เขาเดินไปที่ราวบันไดและมองลงไปยังด้านล่าง

ธีร์

ฝน! (เว้นช่วง) เราขอเข้าห้องน้ำได้มั๊ยอะ ตอนนี้เราปวดฉี่มากเลย

V.O. ฝน

เข้าห้องน้ำชั้นสองเลยธีร์ ฝนยังสระผมอยู่เลย

ธีร์ถอยมาจากราวบันไดและมองไปที่ห้องน้ำที่เปิดประตูแง้มไว้เล็กน้อย ธีร์จึงรีบเดินไปเข้าห้องน้ำทันที

ฉาก 6 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องน้ำ / กลางคืน

เสียงกดชักโครกดัง จากนั้นธีร์ก็เดินมาสองกระจก ธีร์เปิดก๊อกน้ำโดยไม่ได้ก้มมองเพราะตาจ้องกระจก เขาจัดทรงผมและเสื้อผ้าของตัวเองให้แน่ใจว่าตัวเองดูดีแล้ว จนธีร์ที่ส่องกระจกจนพอใจก้มลงปิดก๊อกน้ำ สายตาของเขาเปลี่ยนเป็นความสงสัยเมื่อเห็นกระจกปูยานนหลังว่างไว้ ธีร์หยิบกระจกมาอ่าน แต่เพราะบนอ่างมียาประเภทอื่นๆ ที่ธีร์คิดว่าเป็นยาทั่วไปเขาจึงไม่ได้สนใจมากนัก จากนั้นธีร์ก็วางกระจกยาไว้ที่เดิมและออกมาจากห้องน้ำ

ฉาก 7 / ภายใน / บ้านฝน-โถงทางเดิน/ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาจากห้องน้ำพาลงสะดุ้งมือที่ชุ่มน้ำ เขายังได้ยินเสียงฝักบัวอาบน้ำจากห้องชั้นล่างและไม่ได้แปลกใจอะไร ธีร์กลับมานั่งรอที่โซฟา เขามองตู้ปลานั้น คิดถึงเหตุผลว่าทำไมฝนถึงเก็บปลาที่ตายไว้ในตู้ และทำไมเธอยังเก็บปลาอีกตัวแหวกว่ายอยู่ในนั้น แต่บางอย่างก็เรียกความสนใจให้ธีร์หันไปมองห้องนอนที่เปิดประตูแง้มไว้ตั้งแต่นั้น ห้องที่เคยมีตสนิมไฟกระพริบขึ้นมา ธีร์จึงลุกจากโซฟาและเดินไปที่ห้องนอนช้าๆ ธีร์รู้สึกกลัวและไม่ไว้ใจ แต่สุดท้ายก็เขาก็เลือกจะเปิดประตูเข้าไป

ฉาก 8 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ประตูค่อยๆ ถูกแง้ม ไฟในห้องที่ตอนแรกกะพริบติดๆ ดับๆ สว่างขึ้นมา ธีร์ใช้สายตามองสำรวจตั้งแต่บนที่นอนซึ่งมีเพียงกองเสื้อผ้า บนโต๊ะทำงานของฝนที่มีเพียงโน้ตบุ๊กและหนังสือนิยายอาชญากรรม บนกำแพงที่เคยมีภาพคอลัมน์ของธีร์กลับไม่เหลืออะไรไว้ ธีร์มองหนังสือที่ฝนตีพิมพ์และหยิบหนังสือเล่มม้วนขึ้นมาดู เสียงแจ้งเตือนจากโน้ตบุ๊ก

ของผงดั้งขึ้นและเรียกความสนใจของธีร์ เขาวางหนังสือลงและถือวิสาสะเริ่มขยับเมาส์เพื่อดูว่ามีอะไร สิ่งทีธีร์เห็นทำให้เขาเบิกตากว้างเพราะความตกใจ

บนหน้าจอโน้ตบุ๊กของผนมมีการค้นหา ‘อะไรที่ใช้ตัดนิ้วได้ดีที่สุด’ ธีร์มองบนแท็บการค้นหาอื่นๆ และพบรูปถ่ายจากคดีฆาตกรรม

ธีร์

เซี่ยอะไรวะเนี่ย

มูมมองจากสายตาผนค้อยๆ เดินย่องมาหาธีร์ที่กำลังก้มดูจอโน้ตบุ๊ก แต่คราวนี้ธีร์ที่ระแวงอยู่รู้ว่าผนแอบย่องเข้ามาหาเขา ธีร์ยกหมัดและหันไปหาผนซึ่งตอนนี้เธอเพียงแค่นุ่งผ้าเช็ดตัว สีหน้าของเธอใสซื่อและงุนงงกับการกระทำของธีร์ และเริ่มแสดงความหวาดกลัวเมื่อธีร์ยังไม่ลดมือลง

ผน

ธีร์...เป็นไรปะเนี่ย? แล้วทำไมถึงแอบย่องมาห้องผนแบบนี้อะ

ธีร์

(เริ่มเปลี่ยนน้ำเสียงที่แข็งกร้าวมากขึ้น)

ทำไมงั้นหรือ? แล้วนี่มันอะไร!

ธีร์หันหน้าจอโน้ตบุ๊กไปหาผนที่ยังสับสนว่าเกิดอะไรขึ้น ผนมองและแค้นหัวเราะ

ผน

เฮ้ยธีร์ ผนเขียนนิยายฆาตกรรมนะ อีกร้อยอย่างผนจะรู้ได้ถ้าไม่หา

ข้อมูลจากในเน็ต

ผนพยายามเดินเข้าไปใกล้ แต่ธีร์เลือกที่จะถอยห่าง นั่นทำให้ผนขำออกมา

ผน

ธีร์กลัวว่าผนจะพาธีร์มาฆ่าหรือ?

ธีร์ไม่ได้ตอบคำถาม ผนถอนหายใจ

ผน

ถ้าธีร์อยากรู้ ทำไมไม่ลองเปิดอ่านไฟล์ในเครื่องผนดูละ จะได้รู้ว่า

ผนเอาไปเขียนนิยายจริงๆ

ธีร์มองสำรวจตัวผนและคิดว่าเธอไม่มีอาวุธ ธีร์จึงค่อยๆ เลื่อนจอมาหาตนและเปิดไฟล์เวิร์ด ธีร์เริ่มอ่าน โดยไม่ได้เห็นความผิดปกติอะไร จนมาถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นภายในบาร์ ซึ่งเป็นการคุยที่เหมือนกับที่เกิดขึ้นในบาร์ ธีร์หันไปมองหน้าผนที่เริ่มส่งรอยยิ้ม แต่เขาก็ยังอยากรู้และรีบเลื่อนไปยังช่วงท้ายของไฟล์ที่มีข้อความสั้นๆ เขียนไว้ว่า ‘นายติดกับแล้วละ ธีร์’

และจากนั้นธีร์ก็เริ่มมองเห็นข้อความบนจอแบบพรั่มัวและแสดงอาการไร้เรี่ยวแรง เขาจึงต้องรีบถอยจากจอและมองฝนด้วยความสับสน เมื่อเห็นว่าฝนเริ่มเดินเข้ามาใกล้มากขึ้นธีร์ก็ผลัดเธอสบและรีบกระโจนออกมาจากห้องนอน

ฉาก 9 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาในสภาพชวนเซ แก้วน้ำที่วางอยู่บนโต๊ะทำให้เขานึกถึงกระปุกยานอนหลับที่วางอยู่ในห้องน้ำ เมื่อธีร์เริ่มประติดประต่อเรื่องราวได้เขาก็เริ่มเร่งความเร็วให้ตัวเองรีบออกจากบ้าน ทำให้ธีร์พลาดไถลลงบันไดจนทรุดตัว อิงกำแพง สายตาพรั่มัวมองฝนที่ค่อยๆ เดินลงบันไดตามมา เธอย่อตัวลงและลูบใบหน้าของเขาด้วยความอ่อนโยน

ธีร์

ทำไมอะฝน...

ฝน

ซูว์ เดี่ยวธีร์ก็รู้เอง

สีหน้าของธีร์เต็มไปด้วยความสงสัย เขาพยายามจะลุกขึ้นแต่ก็ไม่ไหว ธีร์จึงพยายามคลานหนีจนเริ่มหมดแรง ฝนยื่นขึ้นและมองดูกระทั่งธีร์นอนหมดสติ

ฉาก 10 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์สะดุ้งตื่นขึ้นมา เขามองภาพตรงหน้าที่พรั่มัวและเมื่อจะพยายามขยับตัวก็พบว่าตัวเองถูกเชือกมัดติดกับเก้าอี้อยู่กลางห้องนั่งเล่น โดยโซฟาที่เคยมีลูกดันย้ายไปอยู่มุมห้อง มือสองข้างมัดติดกับที่วางแขน เท้าสองข้างถูกมัดติดกัน ธีร์เริ่มต้นตระหนกและพยายามดิ้นหนี ธีร์ได้ยินเสียงไฟแช็กจุดจิ้งหยุดครู่หนึ่งและพยายามขยักตามองกลับไปข้างหลัง ฝนที่ยืนสูบบุหรี่อยู่ด้านหลังเดินผ่านธีร์เพื่อปิดฝ้าม่าน จากนั้นเธอก็เดินอ้อมด้านหลังธีร์ บีบขวดไหลให้เขาผ่อนคลายลง

ฝน

ใจเย็นสิ ธีร์อย่ากลัวไม่ใช่หรือว่าเรื่องจะเป็นยังไงต่อ

ฝนกล่าวเท่านั้นและยิ้ม เธอละจากเขาและเดินไปหยุดตรงหน้าตู้ปลา ฝนในตอนนี้อยู่คนเดียวเป็นเดรสสีแดงแขน กุดยาวถึงหัวเข่า ปลอยผมหน้าม้ายาวประบ่า เธอมองปลาตัวหนึ่งในตู้ที่ตายไปแล้วพลากรองมือลงไปแตะมัน ส่วนธีร์ที่เริ่มขยับตัวได้แสดงความตื่นตระหนกและพยายามจะกระชากตัวเองให้หลุดจากพันธนาการจนสุดท้ายเขาก็ยอมแพ้

ธีร์

(หายใจหอบ น้ำเสียงอ่อนแรง)

ฝน ปลอยเรา

ฝนไม่มีทำที่ยินดียินร้ายและยังยืนนิ่งจ้องมาที่เขา ทำให้ธีร์เริ่มรู้สึกไม่พอใจ

ธีร์

บอกให้ปล่อยใจ!

ฝนถอนหายใจ ซีร์ยังตะคอกใส่ฝนและพยายามที่จะดิ้นขจัดขึ้น เธอเอี้ยวคอมองไปข้างหลังตัวเองและแสดงสีหน้า
รำคาญใส่กล้อง

ฝน

ขอเวลาแป๊บนะ

ฝนเดินคุ่มไปหาซีร์ ไม่ได้พูดพร่ำอะไรและตบหน้าซีร์ซึ่งยังโวยวายจนทำให้เขาสั่นไป จากนั้นฝนก็ย่อตัวลงไขว่คว้า
มือบีบคางบังคับให้ซีร์มองที่เธอ ดวงตาแข็งกร้าวของเธอจ้องมองแววดาหวาดกลัวของซีร์

ฝน

แหกปากไปก็ไม่มีใครได้ยินหรอก เพราะฉันหุบปากได้แล้ว

ซีร์เริ่มสงบลงจนฝนยอมปล่อยมือที่บีบคางเขาไว้แน่น

ฝน

ค่อยๆคุยกันรู้เรื่องหน่อย

ฝนยืนขึ้นและเดินไปกลับไปในห้องนอนของเธอ ซีร์ซึ่งเห็นจังหวะเหมาะหันมองรอบห้องเพื่อหาทางตัดเชือกที่มัด
ข้อมือออก เขาลองโน้มตัวและพยายามใช้ฟันกัดปมเชือกจากมือซ้าย เสียงคันข้าวของในห้องฝนทำให้ซีร์ตะใจและ
รีบหันไปมอง แต่ผ่านไปครู่หนึ่งก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ซีร์จึงรีบจัดการใช้ฟันกัดปมเชือกจนสามารถแกะออกได้หนึ่งปม
ซีร์โน้มตัวกลับมาพักหายใจ เขาลองขยับข้อมืออย่างใจเย็นจนเริ่มรู้สึกว่เชือกคลายลง แต่เมื่อซีร์กำลังจะโน้มตัว
แกะเชือกอีกครั้งเสียงแฉิ่งประตูดุจากห้องนอนฝนก็ดังขึ้น ซีร์จึงรีบเงยหน้าขึ้นมา
ฝนเดินกลับมาพร้อมกล่องที่ข้างในมีแพ้มอยู่เกือบเต็มกล่องโดยมีผ้ากันเปื้อนหนึ่งสีดำและถุงมือยางสีดำวางบน
กล่อง ฝนหยิบถุงมือขึ้นสวมโดยที่ยืนหันหลังให้ซีร์ ซีร์ซึ่งเริ่มมีหวังตั้งสติได้และเริ่มถามฝนอีกครั้งด้วยน้ำเสียงที่ใจ
เย็นลง

ซีร์

ฝนทำแบบนี้ทำไมอะ ฝนปล่อยเราไปเถอะนะ

ซีร์ที่ไม่เห็นการตอบโต้จากฝนอ้าอึ้งไม่รู้จะพูดอย่างไรให้เธอยอมเปลี่ยนใจปล่อยเขาไป

ซีร์

เราไม่เคยทำร้ายฝนเลยนะ แล้ว-เราก็ไม่รู้จักฝนด้วยซ้ำอะ

คำพูดของซีร์ทำให้ฝนที่กำลังจะใส่ผ้ากันเปื้อนหนึ่งช่งักไปครู่หนึ่ง เธอไม่ได้ตอบโต้กลับและสวมผ้ากันเปื้อน
เรียบร้อย เธอหยิบแพ้มเล่มแรกจากในกล่องและหยิบรูปถ่ายของฝนในสมัยที่เป็นดารารอออกมาพร้อมกับกระดาษที่ป
รึ้นท์หัวข้อคอลัมของซีร์ จากนั้นฝนจึงหันกลับไปหาซีร์

ฝน

แล้วนี่ละ

(ผนยกรูปและหัวข้อคอส้มให้ธีร์ดู)

จำกูได้รึยัง?

ธีร์มองรูปถ่ายของผนและนิกย้อนกลับไปตอนที่เขาสำรวจห้องของเธอ ซึ่งเป็นรูปถ่ายที่ติดไว้ในห้องพร้อมหัวข้อข้าว ‘จากสาวขี้ยาสู่การเป็นดารานำใหม่ไฟแรง เพราะความสามารถหรือเส้นใหญ่?’ โดยที่ภายในคอส้มของธีร์มีรูปผนที่เล่นยาประกอบเนื้อหา

ธีร์ที่สติหลุดไปจากการนิกย้อนเหตุการณ์จำได้ว่าผนคือหนึ่งในดารานำที่ถูกธีร์เขียนข่าวเล่นงาน ผนที่เห็นสีหน้าหวาดกลัวของธีร์รับรู้ได้ว่าเขาน่าจะจำเธอได้แล้วยกยิ้มมุมปาก

ผน

จำได้แล้วใช่ปะ?

ผนเก็บรูปเข้าแฟ้ม น้ำเสียงของเธอแสดงความโกรธมากขึ้น

จำได้แล้วใช่ไหมว่าธีร์เคยทำร้ายเรา

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงหวาดกลัว)

ผน...เราขอโทษ

ผนไม่ได้สนใจคำขอโทษและสีหน้ารู้สึกผิดของธีร์ เธอเดินไปที่ตู้ปลาตรงหน้าและเอื้อมมือหยิบมีดที่ซ่อนอยู่ใต้หินประดับออกมาที่ละเล่มวางไว้บนโต๊ะ จากนั้นผนก็สะบัดมือที่ชุ่มน้ำและยกแฟ้มที่วางบนโต๊ะย้ายมาอยู่บนพื้นข้างๆ ธีร์เพื่อให้หยิบได้สะดวก จากนั้นผนก็เริ่มหยิบแฟ้มอื่นๆ ออกมา เธอเปิดแฟ้มของดารานำที่เคยถูกธีร์เขียนคอส้มข่าวและวางข้อมูลทั้งหมดอย่างประณีต จากนั้นผนก็ลุกขึ้นและเดินไปหยุดด้านหลังธีร์

ผน

ธีร์จำผู้หญิงพวกนี้ได้ปะ คนที่ธีร์เคยทำร้ายไป

ธีร์สะดุดตากับรูปหญิงสาวคนหนึ่งที่มีหัวข้อข้าวเรื่องคลิปหลุดของเธอ ก่อนที่เขาจะเห็นภาพของเธอที่ฆ่าตัวตาย โดยการกรีดข้อมือ ธีร์จ้องมองร่างไร้วิญญาณในรูปและพยายามจะเบือนหน้าหนี ผนที่เห็นท่าทางของธีร์ซึ่งเปลี่ยนไปหลังจากได้เห็นรูปถ่ายศพตรงหน้า

ผน

ดูสิ ดูสิ่งที่ธีร์ทำ

ธีร์เบือนหน้าหนีไปอีกทางทำให้ผนไม่พอใจและจิกผมบังคับให้เขาจ้องมองรูปพวกนั้น

ผน

(น้ำเสียงแข็งกร้าวและเย็นชา)

เห็นมั๊ยว่าชีวิตคนคนหนึ่งต้องพังเพราะคนเหี้ยๆ แบบมึง

ฝนย้ายตัวเองมาหยุดตรงหน้าธีร์และโน้มหน้าเข้าใกล้เขา

ฝน

ชีวิตกู (เว้นจังหวะ น้ำเสียงโกรธแค้นมากขึ้น) ต้องพังเพราะมึง!

ธีร์

(น้ำเสียงตะคอก)

มันก็เป็นแค่งานปะวะ! มึงแน่ใจหรือว่ากูเป็นคนที่ทำให้ชีวิตมึงพัง มึงเองก็ทำ
ชีวิตเหี้ยนี้กูถึงได้ข่าวมึงมา

(ธีร์ยื่นหน้าเข้าไปใกล้ฝน น้ำเสียงนิ่งลง)

แล้วอีกอย่าง มึงแน่ใจจริงๆ หรือว่าทำให้มึงไม่ได้กลับมาเป็นนักแสดงอีก มึง
กับกูรู้ดีที่ว่าอะไรที่มันทำให้ชีวิตมึงเป็นแบบนี้

สีหน้าของฝนที่ดูมั่นใจในตอนแรกเปลี่ยนกลายเป็นท่าที่ที่ดูเศร้า เธอหันกลับไปและมองแฟ้มของตัวเองที่เปิดอยู่บน
โต๊ะ เธอยิ้มมองภาพตัวเองในรูปถ่ายที่แสดงความสุขพร้อมรอยยิ้ม ฝนพยายามจะเปลี่ยนสีหน้าเพื่อเก็บ
ความรู้สึกเจ็บปวดของตัวเอง เธอปิดเอาแฟ้มออกและหุบมิดแล้วกระดุกขึ้นมา เธอมองพิจารณาพร้อมกับลองขยับ
มองปลายแหลมของมิด

ฝน

รู้ดี

(ฝนค่อยๆ สบสายตามองที่กล้อง)

รู้ดีด้วย

สีหน้าเศร้าของฝนเปลี่ยนเป็นความโกรธ เธอหันขวับกลับไปและดึงนิ้วชี้ข้างซ้ายของธีร์ให้เหยียดตรง ธีร์ซึ่งเห็นมิด
ในมือรู้ดีว่าจะเกิดอะไรขึ้นและพยายามดิ้นขยับขึ้น

ธีร์

อย่า!

ฝนไม่ได้ฟังคำของธีร์ก่อนจะใช้มิดที่อยู่ในมือออกแรงตดนิ้วธีร์ เขาตะโกนลั่นด้วยความเจ็บ มือข้างขวาจิกแน่นกับที่
พิงแขน ฝนมองนิ้วที่หล่นอยู่บนพื้นและหุบขึ้นมา ก่อนจะยกนิ้วชี้ให้ธีร์เห็น

ฝน

จะได้ไม่ต้องไปเขียนข่าวทำร้ายใครอีกเนอะ

ธีร์ส่งสายตาอาฆาตมองด้วยความโกรธแค้น ชัดกับสีหน้าของฝนที่ยิ้มอย่างพอใจ เธอวางมิดและขึ้นส่วนนิ้วไว้บน
โต๊ะ

ฝน

เราว่า...

(ฝนหยิบเลื่อยมือตัดกิ่งไม้ขึ้นมาแทน)

เปลี่ยนเป็นอะไรที่น่าสนใจกว่านี้ดีกว่า

ฝนกล่าวเพียงเท่านั้นและหันไปหาธีร์อีกครั้ง เธอดึงเอาไม้ซี้ข้างขวาของเขาออกมาและเริ่มพยายามใช้เลื่อยหัน ไม้ซี้ธีร์อย่างใจเย็น ธีร์เห็นว่ามือข้างขวาของตัวเองที่ไม้ซี้ถูกตัดไปแล้ว เขาจึงพยายามที่จะกระชากมือขวาออกโดย ลอดมือผ่านเชือกที่คลายจากการแก้ปมก่อนหน้าออก ในที่สุดธีร์ก็ทำสำเร็จ เขาตัดสินใจใช้แรงเหวี่ยงใหญ่ใช้เท้าถีบ ฝนออกให้พ้นตัว ฝนที่เซล้มหัวกระแทกเคลื่อนที่ช้าลงทำให้ธีร์ได้โอกาส เขาแก้เชือกที่มีมืออีกข้างและกระโจนไป หยิบมีดที่หล่นอยู่มาตัดเชือกที่เท้า แต่พอเห็นฝนที่กำลังจะลุกขึ้นธีร์จึงคลานไปหลบหลังเคาท์เตอร์อย่างทุลักทุเล จากนั้นธีร์ก็รีบแก้เชือกที่เท้าออก ธีร์เริ่มหายใจช้าลงเพื่อฟังเสียงและกำมีดไว้แน่น ระหว่างที่กำลังใช้ความคิดว่าจะ ทำอย่างไรต่อ ห่วงเชือกจากอีกฝั่งของเคาท์เตอร์ก็กระชากคอธีร์ ร่างของเขาถูกดึงผ่านเคาท์เตอร์ ระหว่างที่ทั้งสอง กำลังยื้อกระชากกันฝนก็กล่าวขึ้น

ฝน

มีงจะรีบหนีไปไหน

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงติดขัดระหว่างที่ยื้อกับฝน)

ไอ้เหี้ยเอ๊ย...ปล่อย...กู!

ธีร์หนีออกไปเห็นแจกันที่วางอยู่บนเคาท์เตอร์และใช้มันฟาดที่หัวของฝนอย่างแรงจนทำให้เธอล้มลงไป ธีร์ไอและรีบ หายใจหลังจากที่บ่วงเชือกที่คอคลายออก เขารีบดึงเชือก ขวนเซเดินมาที่บันไดจนไม่ทันสังเกตเห็นเศษแจกันบน พื้น ธีร์ที่เหยียบลงไปร้องสะดุ้งเพราะความเจ็บ เขามองฝนที่นอนแน่นิ่งไปแล้วกับเลือดบนศีรษะเธอและมั่นใจว่าฝน คงไม่ฟื้นขึ้นมาอีก ธีร์จึงตัดสินใจออกจากบ้านไป

ฉาก 11 / ภายนอก / ถนนเปลี่ยว / กลางคืน

ธีร์ที่หมดแรงเดินขาเกะเขลางและพยายามโบกรถขอความช่วยเหลือ แผลที่เท้าทำให้ธีร์ยอมแพ้และนั่งพักอยู่ริมทาง ธีร์ได้ยินเสียงรถที่กำลังขับมาทางเขาพร้อมสีหน้าที่เริ่มมีความหวัง ธีร์รีบยืนขึ้นมาโบกไม้โบกมือให้รถหยุดช่วย แต่ รถคันนั้นก็กลับขับผ่านเขาไป

ธีร์

เดี๋ยวดี! จอดก่อน!

ธีร์พยายามจะวิ่งตามแต่ไม่ไหวจนเขาล้มลง ธีร์มองรถที่ขับผ่านไปด้วยสีหน้าสิ้นหวัง แต่รถคันนั้นเริ่มชะลอความเร็ว และหยุดลง ธีร์ลุกขึ้นขาเกะเขลางมองด้วยความประหลาดใจ กระจกรถถูกลดลงมาก่อนจะมีมือโบกเรียก ธีร์จึง รีบเดินตามไปและเปิดประตูข้างคนขับโดยไม่ได้ระวังตัว

ฉาก 12 / ภายใน / รถ / กลางคืน

ธีร์ก้าวขึ้นมาในรถอย่างรีบร้อนและปิดประตู เขาเอนตัวพักหายใจโดยที่คนขับรถที่อยู่ในเงามืดไม่ได้พูดอะไร

ธีร์

ขอบคุณนะครับที่จอดรับ

ธีร์กล่าวและหันไปเพื่อดูว่าใครจอดรับเขา สีหน้ายิ้มดีใจในตอนแรกเปลี่ยนเป็นความกลัวและตกใจเมื่อธีร์เห็นว่าคนที่นั่งอยู่เบาะคนขับคือฝนในสภาพที่ใบหน้าซีดเผือก เธอฉีกยิ้มกว้าง ในมือซ้ายมีที่ซ็อกไฟฟ้ายูนิในมือ ถนนที่เงียบสงัดมีเสียงซ็อกตติงขึ้น ฝนมองร่างของธีร์ที่พุ่งลงไปก่อนจะเหลือบมองกระจกมองหลังที่ฝนรู้สึกรู้ว่ามีบางคนจ้องมองอยู่ จากนั้นฝนจึงหันมายังเบาะหลัง

ฝน (คุยกับกล้อง)

อยากได้ฉากจบสวยๆ หรือ? (ขยับตัวเข้าใกล้กล้อง)

แบบนี้จะสนุกตรงไหนล่ะ

ฝนยิ้ม แค้นหัวเราะก่อนจะโบกมือลา และจากนั้นเธอก็ขับรถกลับไป เสียงรถของเธอสตาร์ท และรถก็ขับย้อนกลับไปจนกระทั่งเสียงเบาลง หลงเหลือเพียงความเงียบ

ฉาก 13 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ภายในห้องนั่งเล่นที่ละเหวจากการต่อสู้ แพ้มรวบรวมคอลัมของธีร์ที่กระจัดกระจาย คราบเลือด และตุ๋ปลาซึ่งไม่นานมานี้ปลาทั้งสองตัวลอยตายไป แต่ในตอนนีปลาสีทองนั้นกลับยังมีชีวิตอยู่ เสียงเพลงคลาสสิกบรรเลงในระหว่างที่ฝนกำลังตกแต่งบางอย่างบนโต๊ะทรงเตี้ย ฝนยืนขึ้นและมองมันด้วยความพอใจ

ฝน

ดูดีแล้วเนอะ

(เว้นช่วง)

เราว่าโอเคแล้วล่ะ

ฝนยิ้มและหันมาหากกล้อง เธอหันมันมาที่โต๊ะซึ่งมีนิ้วของธีร์ที่ถูกตัดสิบนิ้วอยู่บนโต๊ะพร้อมกับภาพจากคอลัมของธีร์ซึ่งมีนิ้ววางทับไว้ และฝนก็เดินกลับไปห้องนอนของเธอ

ฉาก 14 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ฝนฮัมเพลงพร้อมกับพิมพ์งานเขียนของตัวเอง ในบรรทัดสุดท้ายที่ฝนพิมพ์บรรยายถึงการแก้แค้นที่สำเร็จของเธอ และลงท้ายด้วยคำว่าจบ จากนั้นฝนก็เปิดไฟวิดีโอที่บันทึกไว้ตั้งแต่ตอนที่ธีร์ตกลงและจ่ายเงินให้ช่างภาพปา

ปาร์ซี่เมื่อหลายวันก่อนหน้า มาจนถึงตอนที่เธอรเบิดอารมณ์กับธีร์ภายในห้องนั่งเล่น ฝนตัดสินใจอัฟโพลด์วิดีโอในเฟสบุ๊คของเธอ เสียใจเรนตำรวจเรียกความสนใจให้ฝนหันไปที่หน้าต่าง เธอมองหน้าจอกำลังขึ้นแถบอัฟโพลด์ก่อนจะเดินไปที่กระจก ฝนทาลิปสติคและจัดทรงผมให้ดูดีโดยที่ยังฮัมเพลงไปด้วย จากนั้นฝนก็เดินออกจากห้องไป โดยที่หน้าจอนัดบุ๊คแสดงวิดีโอที่อัฟโพลด์เรียบร้อยแล้ว

ฉาก 15 / ภายนอก / หน้าบ้านฝน / รุ่งเช้า

ฝนที่เปิดประตูออกมาในสภาพโซกเลือดเดินออกมา โดยมีไฟจากไซเรนรถตำรวจและแสงแฟรชจากกล้องของนักข่าวสาดใส่ตัวฝนที่ยกมือและค่อยๆ เดินออกมา เธอยิ้มหวานให้นักข่าวและช่างภาพก่อนที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปใส่กุญแจมือ จากนั้นฝนก็ถูกตำรวจควบคุมตัวและพาเดินไปที่รถ ช่างภาพและนักข่าวพยายามแหวกตำรวจเพื่อถ่ายภาพเธอ ฝนยิ้มดีใจและหัวเราะ จนเมื่อฝนถูกพาเข้าไปนั่งในรถ เธอมองกล้องและส่งจูบให้กับนักข่าว

ฉาก 16 / ภายใน / ห้องสอบสวน / รุ่งเช้า

โทรทัศน์ในสถานีตำรวจกำลังรายงานข่าวของฝน

นักข่าว

ในเช้าวันนี้ เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปตรวจสอบบ้านเลขที่

626/194 ซึ่งได้รับแจ้งว่าเกิดเหตุฆาตกรรมคะ โดยภายในบ้านได้พบศพนายธีร์พงษ์ อามาตยะ อายุ 27 ปี ถูกฆาตกรรมในบ้านดังกล่าว ซึ่งนางสาวอรจิรา สรเนตร ผู้ก่อเหตุและเป็นผู้โทรติดต่อเจ้าหน้าที่ก็ได้ถูกควบคุมตัวมาที่สน.ท้องที่และรอให้ปากคำกับตำรวจ

ภาพหลักฐานในบ้านฝน และตัดมาที่วิดีโอที่ฝนอัฟออนไลน์

นักข่าว

และเมื่อเข้าไปตรวจสอบในห้องนอนผู้ก่อเหตุก็ได้พบกับหลักฐาน

อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งคาดว่านางสาวอรจิรามีความแค้นส่วนตัวกับผู้ตาย จึงได้ก่อเหตุฆาตกรรมไป ทางเราจะติดตามความคืบหน้าของคดีและรายงานให้กับท่านผู้ชมต่อไปคะ

ภาพในโทรทัศน์เปลี่ยนมาอีกช่องที่มีการสัมภาษณ์ โดยหัวข้อที่ว่าคิดยังไงกับคดีฆาตกรรมของฝน

คนถูกสัมภาษณ์หญิง

เราก็เข้าใจในมุมเขานะ แบบมันก็คงที่สุดสำหรับตัวคนที่ทำแล้ว

จริงๆ อะเขาถึงตัดสินใจแบบนั้น แต่สุดท้ายมันก็เป็นอะไรที่ผิดอยู่ดี

ภาพตัดมาที่ชายอีกคนที่มาให้ความเห็น

คนถูกสัมภาษณ์ชาย

เว็บแรกที่เราเห็นรูปมอบตัวเราก็ไม่เชื่อว่าจะเขาทำแบบนี้จริงๆ
คือมันก็น่าเศร้านะที่แบบสุดท้ายเขาต้องมาจุดจบแบบนี้ทั้งที่เขาสามารถ (เว้น
ช่วง) มีอนาคตได้ไกลกว่านี้

จากนั้นก็มีการแฮกแท็กในทวิตเตอร์ #ฝนฆ่าตัดนิ้ว ติดเทรนด์อันดับหนึ่ง และความเห็นที่มีคนชื่นชมสิ่งที่ฝนทำ
รวมถึงการชื่นชมรูปลักษณ์ภายนอกของเธอ

นักข่าว

และนี่ก็เป็นความเห็นส่วนหนึ่งจากทวิตเตอร์เกี่ยวกับคดีที่เกิดขึ้น
นะครับ

ฝนที่อยู่ในห้องควบคุมตัวไม่ได้แสดงท่าทีอะไรนอกจากนั่งก้มหน้าฝังเนื้อหาข่าว

นักข่าว

อย่างไรก็ตามจากที่เราได้เห็นไปนะครับ ก็มีฝั่งที่ทั้งเห็นด้วย และฝั่งที่ไม่เห็น
ด้วยและต้องการให้ลงโทษเธออย่างเด็ดขาด ซึ่งแน่นอนว่าคดีที่เกิดขึ้นนี้ (เว้น
วรรค) เป็นคดีที่ผู้ก่อเหตุลงมืออย่างโหดเหี้ยมนะครับ อาจจะต้องลงลึกไปถึง
การตรวจสุขภาพจิตด้วยว่าตัวของฝนเนี่ย มีอาการป่วยทางจิตหรือไม่ ซึ่งทาง
สำนักข่าวเราเนี่ยจะติดตามคดีนี้และอัปเดตให้ผู้ชมอย่างต่อเนื่องเลยนะครับ
ก่อนที่รายงานข่าวจะจบลง ฝนที่นั่งก้มหน้าอยู่เงียบๆ ก็เริ่มหันหน้าขึ้นมาพร้อมรอยยิ้ม

ฉาก 17 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องน้ำ / กลางคืน

หน้าจอทีวีเล่นภาพละครที่ฝนเคยแสดง ก่อนที่ภาพจะถูกกรอกลับและเล่นใหม่ ฝนซึ่งนั่งอยู่ในอ่างอาบน้ำโรมัน
บนขอบอ่าง ใบหน้าของเธอเปโระมาสคาร่าและน้ำตา ฝนหยิบโทรศัพท์และเปิดดูคอลัมของอีรี่ซึ่งมีคนกดแชร์เยอะ
มาก เธอเลื่อนดูคอมเมนต์ที่โซเซียลไม่ยอมให้เธอได้งานแสดงอีก กล่าวหาตัวฝนว่าขายตัวแลกอาชีพ รวมถึงคอม
เมนต์แข่งให้ฝนตาย เธอวางโทรศัพท์และหยิบใบมีดโกนที่วางอยู่ใกล้ๆ ขึ้นมา ฝนจ่อปลายใบมีดบนข้อมือซ้าย เธอ
สุดท้ายใจเข้าและกดใบมีดลงบนผิว จากนั้นจึงเริ่มออกแรงกรีด

แต่ทันใดนั้นเองที่เสียงภาพวาดในห้องนั่งเล่นนั้นตกลงมา ฝนสะดุ้งด้วยความตกใจและค่อยๆ ลุกจากอ่างอาบน้ำ
และเดินมายังห้องนั่งเล่น ภาพวาดเทพีเนมิซิสที่หล่นจากกำแพงจ้องมองมาที่ฝน เธอจ้องดวงตาของภาพวาด สี
หน้าที่โศกเศร้าเริ่มมีรอยยิ้ม กระทั่งที่ทุกอย่างนิ่งสงบ ฝนหันควับมาที่กล้องพร้อมรอยยิ้มของเธอ

The seal of the Constitutional Court of Thailand is a large, circular emblem in the background. It features a central sunburst with a crown on top, flanked by two tiered umbrellas (parasols) on stands. The entire emblem is surrounded by a circular border containing Thai text. The text at the top reads 'ศาลรัฐธรรมนูญ' (Constitutional Court) and at the bottom 'พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง' (King Chulalongkornrajavidyalaya University, Rajabhat Bangkok).

The Judges

โดย อินทิมา กรมटना

บทร่างที่ 2

พฤศจิกายน 2565

ฉาก 1 / ภายใน / บ้านฝน / กลางคืน

ภายในห้องนอนของฝน หญิงสาววัย 26 ปีซึ่งกำลังนั่งพิมพ์นิยายอยู่ที่โต๊ะของเธอ บนชั้นหนังสือและโต๊ะมีนิยายสี่สิบสวนสอสวนวางไว้ บนกำแพงมีข่าวฆาตกรรมและภาพจากที่เกิดเหตุแปะอยู่พร้อมกระดาษโปสเตอร์เขียนข้อความประกอบ ภาพพว่ๆ จากกล้องวงจรปิด เธอนั่งพิมพ์งานเขียนของตัวเองจนกระทั่งมีเสียงข้อความดังขึ้นมา ฝนหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูข้อความสนทนาที่ธีร์ทักมา รอยยิ้มของฝนแสดงความพอใจก่อนที่จะพิมพ์ตอบข้อความของธีร์

ฝนลุกจากโต๊ะและเปิดตู้เสื้อผ้า ภายในตู้มีรูปถ่ายของผู้หญิงหลายคนที่ตั้งตัวสไตร์เดียวกัน เธอเลือกชุดมาทาบและมองกระจก ผ่านไปสองสามชุดฝนก็เจอเดรสที่ตนถูกใจ จากนั้นฝนก็เปลี่ยนเสื้อผ้า หยิบสั้นสูงที่วางไว้มาสวมที่เตียงนอน เธอเก็บแฟ้มที่วางกระจายบนเตียงและรูปภาพของชายปริศนาที่ฝนแอบตามซึ่งแปะบนกำแพงใส่ไว้ในกล่อง เมื่อจัดการทุกอย่างเรียบร้อยฝนก็สะพายกระเป๋าเดินออกจากห้องไป

ฉาก 2A / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ธีร์นั่งรออยู่ที่เคาท์เตอร์บาร์โดยที่ตอนนี้กำลังสนทนากับใครบางคน สีหน้าของธีร์ดูเคร่งเครียดจนเขาต้องยกมือมาปิดขมับ

ธีร์

กูไม่สนใจว่ามึงจะทำยังไง
(เว้นช่วงให้ช่างภาพตอบกลับ)

ธีร์

ถ้ามึงหาภาพมาได้ กูจะเข้าไปหาคนที่ทำได้มาทำแทนมึง และกูก็ไม่รับประกันนะ ว่าเรื่องที่มึงล่อเด็กสืบท้าทำจะไม่เข้าหูหัวหน้ามึงหรือตำรวจ ธีร์กวดวงสาย เขาถอนหายใจเฮือกใหญ่ก่อนจะยกมือเรียกบาร์เทนเดอร์ ระหว่างรอเครื่องดื่มธีร์ก็เปิดดูหน้าคอลัมน์ของตัวเองที่มียอดไลค์หลักพันและคอมเมนต์หลักร้อย สีหน้าของธีร์ดูไม่ได้พอใจนักจนแก้วเครื่องดื่มเข้ามาเสิร์ฟตรงหน้า ธีร์ยกแก้วขึ้นมาจิบและยกโทรศัพท์โทรหาฝน แต่เธอไม่ได้รับสาย ธีร์จึงพิมพ์ข้อความไปว่าฝนอยู่ไหน เขาเคาะโต๊ะครุ่นคิดและเหลือบมองของบูหรีบนโต๊ะ จากนั้นธีร์ก็ตัดสินใจว่าซองและเดินออกไปหลังร้าน

ฉาก 2B / ภายนอก / ที่บูหรีหลังร้าน / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาด้านหลังร้านพร้อมซองบูหรีและไฟแช็กในมือ เขาเริ่มจุดบูหรีสูบด้วยสีหน้าแข็ง ธีร์พยายามกดโทรศัพท์หาฝนอีกครั้ง

ธีร์

(พิมพ์พากับตัวเอง)

ทำไมยังไม่มาชะทีวะ

ธีร์ลองกดโทรอีกครั้งเมื่อฝนยังไม่รับสาย โดยที่การกระทำของธีร์ถูกใครบางคนจ้องมองจากด้านหลังเขา ก่อนที่คนนั้นจะเริ่มเดินเข้ามาธีร์ก็ใกล้ขึ้นจนธีร์เริ่มรู้ตัว แต่ก่อนจะได้หันไปมือของฝนก็แตะบนไหล่ นั่นทำให้ธีร์สะดุ้งเล็กน้อย เพราะความตกใจ เขามองฝนที่ยิ้มทักทายและเก็บโทรศัพท์เข้ากระเป๋า ฝนมองท่าทีของอีกฝ่ายที่ทำตัวไม่ถูกและแค่นหัวเราะ

ฝน

เราทำธีร์กลัวปะเนี่ย?

ธีร์

อ้อ ป-เปล่า

ธีร์ขยับแว่นพลาจ้องหน้าฝนอย่างพิจารณา

ธีร์

ฝนใช่ปะ?

(ฝนพยักหน้าเขิน)

จริงปะเนี่ย ตัวจริงฝนดูดีมากเลยอะ

ฝน

(แค่นหัวเราะ)

นี่ชมหรือว่ารูปโปรเราไม่สวยเนี่ย

ฝนทำหน้าสงสัย นั่นทำให้ธีร์ซึ่งตอนแรกไม่เข้าใจว่าคำพูดของตัวเองกำกวมเหมือนเหน็บแนมฝนปรับเปลี่ยนสีหน้าเป็นการขอโทษฝน

ธีร์

ไม่ๆ รูปโปรฝนก็สวย หมายถึงว่าเราไม่เคยเห็นฝนลุคแบบนี้เลย

ธีร์ยกหูหรือสูบโดยมีสายตาของฝนจ้องมอง ธีร์ที่สังเกตเห็นเข้าใจว่าฝนอยากได้บุหรี่ยิ่งย่นซองไปให้เธอ

ฝน

เราไม่สูบอะ

ธีร์ค่อยๆ เก็บซองเข้ากระเป๋ากางเกง

ธีร์

ขอโทษที (เว้นช่วง) ฝนอยากเข้าไปนั่งรอรีเปล่า

ฝนตอบด้วยการยิ้มและส่ายหัวเบาๆ ธีร์ที่ได้เห็นคำตอบพยักหน้าและรับดูคิ้ววันเฮือกสุดท้าย เขาโยนกำนุหรี่ยิ่งย่น และเดินผ่านตัวฝนเพื่อกลับเข้าไปในร้าน แต่ฝนคว้ามือธีร์ไว้ทำให้ธีร์ต้องหยุดชะงัก เขามองรอยยิ้มของฝนและยิ้มกลับไป จากนั้นธีร์ก็จูงมือฝนและกลับเข้าไปในร้าน

ฉาก 2C / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ตัดมาที่ฝนและธีร์กำลังนั่งดื่มและสนทนาที่เคาท์เตอร์บาร์

ธีร์

เฮ้ย ฝนเป็นคนเขียนนิยายเล่มนั้นจริงดิ

ฝนพยักหน้า

ธีร์

แต่เอาตรงๆ เราชอบเล่มสามมากกว่านะ (ธีร์พยายามนึกชื่อหนังสือ) คดี
ฆาตกรรมเพลิงทมิฬอะ

ฝนที่กำลังจิบแก้วเหล้ารีบหันมาด้วยความประหลาดใจ

ฝน

โห ธีร์ตามอ่านตั้งแต่ชุดแรกเลยหรอ แสดงว่าก็ติดตามเรามาตั้งแต่แรกๆ เลยดิ
ธีร์พยักหน้า แต่สีหน้าของฝนดูผิดหวังกับคำตอบ

ฝน

ว่าแต่งงานคอลัมของธีร์เป็นไงบ้างอะ

ธีร์

ก็ (เว้นช่วง) เดียวนี้ไม่ค่อยมีข่าวให้ทำเท่าไร อย่างมากก็เป็นพวกข่าวอุบัติเหตุ
หรืออะไรแบบนั้น-

ฝน

ไม่ๆ เราหมายถึงพวกข่าวดารารอะ

ธีร์แสดงท่าทางประหลาดใจเช่นกัน เขาอ้าอึ้งจะถามออกมาและฝนก็ให้คำตอบไปก่อน

ฝน

พอดีเรารีเสิร์จข้อมูลมาทำนิยายอะ แล้วก็ไปเจอว่าธีร์เขียนคอลัม
แฉดาราด้วย

ธีร์

นี่ขนาดเราลงนามปากกานะเนี่ย แล้วฝนรู้ได้ไงอะว่าเราเป็นคนเขียน

ฝน

ฝนรู้ก็ละกัน

ฝนกระดกแก้วจนหมด

ฝน

ว่าแต่ ชีร์ยังไม่ตอบคำถามเราเลยนะ

ชีร์

เอาตรงๆ ช่วงนี้ไม่ค่อยดีเท่าไรหรอก ไหนจะเรื่องผู้จัดการ ไหนจะเรื่องโดนฟ้องอีก แต่ก็นั่นแหละ ถ้าสุดท้ายมันไม่เวิร์คจริงๆ เราก็คงหาอย่างอื่นทำ

สีหน้าของชีร์เศร้ากับงานของเขา ฝนค่อยๆ ยื่นมือไปแตะบนต้นขาของเขาและลูบอย่างอ่อนโยน

ฝน

งั้นให้เราช่วยมั๊ย? (เว้นวรรค) มาบ้านฝนสิ บางทีชีร์อาจจะมีแรงบันดาลใจเขียนคอลัมต่อก็ได้

ชีร์พยักหน้า ฝนลุกขึ้นและจูงมือพาชีร์ออกจากบ้าน ชีร์รีบดึงมือฝนไว้

ชีร์

พอดีรถชีร์เสีย ฝน...โอเคใช้มั๊ยอะ

ฝน

ก็มารถฝนก็ได้ ไม่ต้องเกรงใจหรอก

ฝนเดินไปที่รถของตัวเองและใช้รีโมทกดเปิดประตู ชีร์เดินไปขึ้นฝั่งข้างคนขับ ฝนเปิดประตู เข้าวรถและสตาร์ทเครื่อง แต่ก่อนที่จะขับรถออกไปฝนก็หันมองกล้องและส่งรอยยิ้ม

ฉาก 3A / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ฝนเปิดประตูเข้ามาและวางกุญแจไว้บนโต๊ะ ชีร์ที่ตามเข้ามาถอดรองเท้าและมองฝนที่เดินไปยังห้องครัว

ฝน

ขึ้นไปรอชั้นสองก่อนก็ได้ เดี่ยวฝนเอาน้ำขึ้นไปให้

ชีร์พยักหน้าและมองฝนหายเข้าไปข้างใน จากนั้นเขาก็เดินขึ้นมาจนถึงชั้นสอง ชีร์มองตู้ปลาที่ตั้งเด่นอยู่ริมห้องโดยที่โซฟานั้นหันไปทางตู้ปลา เมื่อเข้าไปใกล้ขึ้นชีร์ก็สังเกตเห็นว่ามีปลาตัวหนึ่งที่ตายไปแล้วลอยอยู่ในขณะที่ชีร์กำลังจะยื่นมือจับตัวปลาเขาก็ได้ยินเสียงฝนที่กำลังเดินขึ้นมา ชีร์จึงรีบหันไปและเห็นว่าฝนถือน้ำเปล่ามาสองแก้ว ชีร์รับแก้วพร้อมกับพูดออกมา

ชีร์

เสียใจด้วยนะที่น้องตายแล้ว

ฝนงกับคำพูดของชีร์ แต่เมื่อเห็นปลาในตู้ก็เข้าใจว่าเขาหมายความว่าอะไร

ฝน

อ้อ...ไม่เป็นไรหรอก

ชีร์กระดกน้ำในแก้วจนหมดและส่งแก้วให้ฝน ระหว่างที่ฝนก้มลงวางแก้วเธอก็พูด

ฝน

แต่จริงๆ ก็แปลกอยู่แหละ ไม่ว่าฝนจะเอาปลาที่ตัวมาอยู่ด้วย
ฝนเดินไปที่ตู้ปลาและก้มมองปลาสีทองที่ยังว่ายอยู่ในตู้

ฝน

มันจะชอบตายก่อนตัวสีทองนั้นตลอดเลย อีร์ว่ามันแปลกปะ
อีร์ไม่ได้ให้คำตอบ แต่เขาเริ่มเข้าไปโอบเอวฝนและจูบบนไหล่ ฝนเหยียดตัวขึ้นมาและหัวเราะคิกคัก
แต่เธอก็แกะมืออีร์ออก

ฝน

ฝนขอไปเตรียมตัวก่อนสิ แป๊บเดียวเอง
อีร์ดูแข็งไป แต่ฝนนั้นจู่ๆ ก็ยื่นหน้าเข้ามาใกล้และจูบแก้มอีร์จนเขาทำตัวไม่ถูก จากนั้นฝนก็เดินลงไปยังชั้นล่างและ
ปล่อยให้อีร์ยืนรอแบบนั้น เขาจูบแก้มด้วยความชื่นและลงไปในงบนโซฟา ในจังหวะที่เขาสอดส่องดูรอบห้องอีร์ก็
เห็นภาพวาดของเทพนิมิตที่กำลังบินโฉบชายที่ขาดกรรมร่างบนพื้น สายตาในภาพวาดมองมาที่อีร์ทำให้เขาเบือน
หน้าหนี กระทั่งเวลาผ่านไปหลายนาทีแต่ฝนก็ยังไม่กลับขึ้นมา อีร์กระดิกขาและตัดสินใจลุกขึ้นมา เขาเดินไปที่ราว
บันไดและมองลงไปยังด้านล่าง

อีร์

ฝน! (เว้นช่วง) เราขอเข้าห้องน้ำได้มั๊ยอะ ตอนนี้เราปวดฉี่มากเลย

V.O. ฝน

เข้าห้องน้ำชั้นสองเลยอีร์ ฝนยังสระหมอยู่เลย

อีร์ถอยมาจากราวบันไดและมองไปที่ห้องน้ำที่เปิดประตูแง้มไว้เล็กน้อย อีร์จึงรีบเดินไปเข้าห้องน้ำทันที

ฉาก 3B / ภายใน / บ้านฝน-ห้องน้ำ / กลางคืน

เสียงกดชักโครกดัง จากนั้นอีร์ก็เดินมาสองกระจก อีร์เปิดก๊อกน้ำโดยไม่ได้ก้มมองเพราะตาจ้องกระจก เขาจัดทรง
ผมและเสื้อผ้าของตัวเองให้แน่ใจว่าตัวเองดูดีแล้ว จนอีร์ที่ส่องกระจกจนพอใจก้มลงปิดก๊อกน้ำ สายตาของเขา
เปลี่ยนเป็นความสงสัยเมื่อฉุนกระปุกยารนหลังวางไว้ อีร์หยิบกระปุกมาอ่าน แต่เพราะบางอย่างมีภาพอื่นๆ
ที่อีร์คิดว่าเป็นยาทั่วไปเขาจึงไม่ได้สนใจมากนัก จากนั้นอีร์ก็วางกระปุกยาไว้ที่เดิมและออกมาจากห้องน้ำ

ฉาก 3C / ภายใน / บ้านฝน-โถงทางเดิน/ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

อีร์เดินออกมาจากห้องน้ำล้างสบัดมือที่ซุ่มน้ำ เขายังได้ยินเสียงฝักบัวอาบน้ำจากห้องชั้นล่างและไม่ได้แปลกใจ
อะไร อีร์กลับมานั่งรอที่โซฟา เขามองตู้ปลานั้น คิดถึงเหตุผลว่าทำไมฝนถึงเก็บปลาที่ตายไว้ในตู้ และทำไมเธอยัง
เก็บปลาอีกตัวแหวกว่ายอยู่ในนั้น แต่บางอย่างก็เรียกความสนใจให้อีร์หันไปมองห้องนอนที่เปิดประตูแง้มไว้ตั้งแต่

แรก ห้องที่เคยมีตสนิทมิไฟกระพริบขึ้นมา ธีร์จึงลุกจากโซฟาและเดินไปที่ห้องนอนข้าๆ ธีร์รู้สึกกลัวและไม่ไว้วางใจ แต่สุดท้ายก็เขาก็เลือกจะเปิดประตูเข้าไป

ฉาก 4A / ภายใน / บ้านฝน-น้องนอน / กลางคืน

ประตูค่อยๆ ถูกแง้ม ไฟในห้องที่ตอนแรกกะพริบติดๆ ดับๆ สว่างขึ้นมา ธีร์ใช้สายตามองสำรวจตั้งแต่บนที่นอนซึ่งมีเพียงกองเสื้อผ้า บนโต๊ะทำงานของฝนที่มีเพียงโน้ตบุ๊กและหนังสือนิยายอาชญากรรม บนกำแพงที่เคยมีภาพคอลัมของธีร์กลับไม่เหลืออะไรไว้ ธีร์มองหนังสือที่ฝนตีพิมพ์และหยิบหนังสือเล่มนั้นขึ้นมาดู เสียงแจ้งเตือนจากโน้ตบุ๊กของฝนดังขึ้นและเรียกความสนใจของธีร์ เขาวางหนังสือลงและถือนิวาสสะเริ่มขยับเมาส์เพื่อดูว่ามีอะไร สิ่งทีธีร์เห็นทำให้เขาเบิกตากว้างเพราะความตกใจ

บนหน้าจอโน้ตบุ๊กของฝนมีการค้นหา ‘อะไรที่ใช้ตัดนิ้วได้ดีที่สุด’ ธีร์มองบนแท็บการค้นหาอื่นๆ และพบรูปถ่ายจากคดีฆาตกรรม

ธีร์

เขี่ยอะไรระเนี่ย

มูมมองจากสายตาฝนค่อยๆ เดินย่องมาหาธีร์ที่กำลังก้มดูจอโน้ตบุ๊ก แต่คราวนี้ธีร์ที่ระแวงอยู่รู้ว่าฝนแอบย่องเข้ามาหาเขา ธีร์ยกหมัดและหันไปหาฝนซึ่งตอนนี้เธอเพียงแค่นุ่งผ้าเช็ดตัว สีหน้าของเธอใสซื่อและงุนงงกับการกระทำของธีร์ และเริ่มแสดงความหวาดกลัวเมื่อธีร์ยังไม่ลดมือลง

ฝน

ธีร์...เป็นไรปะเนี่ย? แล้วทำไมถึงแอบย่องมาห้องฝนแบบนี้อะ

ธีร์

(เริ่มเปลี่ยนน้ำเสียงที่แข็งกร้าวมากขึ้น)

ทำไมงั้นหรือ? แล้วนี่มันอะไร!

ธีร์หันหน้าจอโน้ตบุ๊กไปหาฝนที่ยังสับสนว่าเกิดอะไรขึ้น ฝนมองและแค้นหัวเราะ

ฝน

เฮ้ยธีร์ ฝนเขียนนิยายฆาตกรรมนะ อีกร้อยอย่างฝนจะรู้ได้ไงถ้าไม่หา

ข้อมูลจากในเน็ต

ฝนพยายามเดินเข้าไปใกล้ แต่ธีร์เลือกที่จะถอยห่าง นั่นทำให้ฝนขำออกมา

ฝน

ธีร์กลัวว่าฝนจะพาธีร์มาฆ่าหรือ?

ธีร์ไม่ได้ตอบคำถาม ฝนถอนหายใจ

ฝน

ถ้าธีร์อยากรู้ ทำไมไม่ลองเปิดอ่านไฟล์ในเครื่องฝนดูละ จะได้ว่า
ฝนเอาไปเขียนนิยายจริงๆ

ธีร์มองสำรวจตัวฝนและคิดว่าเธอไม่มีอาวุธ ธีร์จึงค่อยๆ เลื่อนจอบมาหาตนและเปิดไฟล์เวิร์ด ธีร์เริ่มอ่าน โดยไม่ได้เห็นความผิดปกติอะไร จนมาถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นภายในบาร์ ซึ่งเป็นการคุยที่เหมือนกับที่เกิดขึ้นในบาร์ ธีร์หันไปมองหน้าฝนที่เริ่มส่งรอยยิ้ม แต่เขาก็ยังอยากรู้และรีบเลื่อนไปยังช่วงท้ายของไฟล์ที่มีข้อความสั้นๆ เขียนไว้ว่า ‘นายติดกับแล้วละ ธีร์’

และจากนั้นธีร์ก็เริ่มมองเห็นข้อความบนจอแบบพร่ามัวและแสดงอาการไร้เรี่ยวแรง เขาจึงต้องรีบถอยจากจอและมองฝนด้วยความสับสน เมื่อเห็นว่าฝนเริ่มเดินเข้ามาใกล้มากขึ้นธีร์ก็ผลักเธอและรีบกระโจนออกมาจากห้องนอน

ฉาก 4B / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาในสภาพชวนเซ แก้วน้ำที่วางอยู่บนโต๊ะทำให้เขานึกถึงกระปุกยานอนหลับที่วางอยู่ในห้องน้ำ เมื่อธีร์เริ่มประติดประต่อเรื่องราวได้เขาก็เริ่มเร่งความเร็วให้ตัวเองรีบออกจากบ้าน ทำให้ธีร์พลาดไถลลงบันไดจนทรุดตัว อิงกำแพง สายตาพร่ามัวมองฝนที่ค่อยๆ เดินลงบันไดตามมา เธอย่อตัวลงและลูบใบหน้าของเขาด้วยความอ่อนโยน

ธีร์

ทำไมอะฝน...

ฝน

ซูว์ เดี่ยวธีร์ก็รู้เอง

สีหน้าของธีร์เต็มไปด้วยความสงสัย เขาพยายามจะลุกขึ้นแต่ก็ไม่ไหว ธีร์จึงพยายามคลานหนีจนเริ่มหมดแรง ฝนยื่นขึ้นและมองดูกระทั่งธีร์นอนหมดสติ

ฉาก 5 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์สะดุ้งสะดุ้งตื่นขึ้นมา เขามองภาพตรงหน้าที่พร่ามัวและเมื่อจะพยายามขยับตัวก็พบว่าตัวเองถูกเชือกมัดติดกับเก้าอี้อยู่กลางห้องนั่งเล่น โดยโซฟาที่เคยมีลูกดันย้ายไปอยู่มุมห้อง มือสองข้างมัดติดกับที่วางแขน เท้าสองข้างถูกมัดติดกัน ธีร์เริ่มตื่นตระหนกและพยายามดิ้นหนี ธีร์ได้ยินเสียงไฟแช็กจุดจิ้งหยุตครู่หนึ่งและพยายามขยับตามองกลับไปข้างหลัง ฝนที่ยืนสูบบุหรี่อยู่ด้านหลังเดินผ่านธีร์เพื่อปิดฝ้าม่าน จากนั้นเธอก็เดินอ้อมด้านหลังธีร์ บีบนิ้วไหล่ให้เขาผ่อนคลายลง

ฝน

ใจเย็นสิ ธีร์อยากรู้ไม่ใช่หรือว่าเรื่องจะเป็นยังไงต่อ

ฝนกล่าวเท่านั้นและยิ้ม เธอละจากเขาและเดินไปหยุดตรงหน้าต่างตุ๊กตา ฝนในตอนนี้อยู่คนเดียวเป็นเดรสสีสีแดงแขน กุดยาวถึงหัวเข่า ปล่อยผมหน้าม้ายาวประบ่า เธอมองปลาตัวหนึ่งในตู้ที่ตายไปแล้วพาลงมือลงไปแตะมัน

ส่วนธีร์ที่เริ่มขยับตัวได้แสดงความตื่นตระหนกและพยายามจะกระชากตัวเองให้หลุดจากพันธนาการจนสุดท้ายเขาก็ยอมแพ้

ธีร์

(หายใจหอบ น้ำเสียงอ่อนแรง)

ฝน ปล่อยเรา

ฝนไม่มีทำที่ยินดียินร้ายและยังยืนนิ่งจ้องมาที่เขา ทำให้ธีร์เริ่มรู้สึกไม่พอใจ

ธีร์

บอกให้ปล่อยไ้!

ฝนถอนหายใจ ธีร์ยังตะคอกใส่ฝนและพยายามที่จะดิ้นขัดขึ้น เธอเอี้ยวคอมองไปข้างหลังตัวเองและแสดงสีหน้ารำคาญใส่กล้อง

ฝน

ขอเวลาแป๊บนะ

ฝนเดินดุ่มไปหาธีร์ ไม่ได้พูดพร่ำอะไรและตบหน้าธีร์ซึ่งยังโวยวายจนทำให้เขาสั่นไป จากนั้นฝนก็ยกตัวพลงไขว้มือบีบคางบังคับให้ธีร์มองที่เธอ ดวงตาแข็งกร้าวของเธอจ้องมองแววดาทวาดกลัวของธีร์

ฝน

แหกปากไปก็ไม่มีใครได้ยินหรอก เพราะงั้นหุบปากได้แล้ว

ธีร์เริ่มสงบลงจนฝนยอมปล่อยมือที่บีบคางเขาไว้แน่น

ฝน

ค่อยคุยกันรู้เรื่องหน่อย

ฝนยืนขึ้นและเดินไปกลับไปในห้องนอนของเธอ ธีร์ซึ่งเห็นจิ้งหะเหมาหั้นมองรอบห้องเพื่อหาทางตัดเชือกที่มัดข้อมือออก เขาลองโน้มตัวและพยายามใช้ฟันกัดปมเชือกจากมือซ้าย เสียงคันข้าวของในห้องฝนทำให้ธีร์ตะใจและรีบหันไปมอง แต่ผ่านไปครู่หนึ่งก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ธีร์จึงรีบจัดการใช้ฟันแก้ปมเชือกจนสามารถแกะออกได้หนึ่งปม ธีร์โน้มตัวกลับมาพักหายใจ เขาลองขยับข้อมืออย่างใจเย็นจนเริ่มรู้สึกว่าเชือกคลายลง แต่เมื่อธีร์กำลังจะโน้มตัวแกะเชือกอีกครั้งเสียงแฉับประตูดังจากห้องนอนฝนก็ดังขึ้น ธีร์จึงรีบเงยหน้าขึ้นมา ฝนเดินกลับมาพร้อมกล่องที่ข้างในมีแพ้มืออยู่เกือบเต็มกล่องโดยมีผ้ากันเปื้อนหนึ่งสีดำและถุงมือยางสีดำวางบนกล่อง ฝนหยิบถุงมือขึ้นสวมโดยที่ยืนหันหลังให้ธีร์ ธีร์ซึ่งเริ่มมีหวังตั้งสติได้และเริ่มถามฝนอีกครั้งด้วยน้ำเสียงที่ใจเย็นลง

ธีร์

ฝนทำแบบนี้ทำไมอะ ฝนปล่อยเราไปเถอะนะ

ธีร์ที่ไม่เห็นการตอบโต้จากฝนอ้าอึ้งไม่รู้จะพูดอย่างไรให้เธอยอมเปลี่ยนใจปล่อยเขาไป

ธีร์

เราไม่เคยทำร้ายฝนเลยนะ แล้วเราก็มารู้จักฝนด้วยซ้ำอะ
คำพูดของธีร์ทำให้ฝนที่กำลังจะใส่ผ้ากันเปื้อนหนังชะงักไปครู่หนึ่ง เธอไม่ได้ตอบโต้กลับและสวมผ้ากันเปื้อน
เรียบร้อย เธอหยิบแฟ้มเล่มแรกจากในกล่องและหยิบรูปถ่ายของฝนในสมัยที่เป็นดารารายออกมามีพร้อมกับกระดาษที่ป
ร็นท์หัวข้อคอลัมของธีร์ จากนั้นฝนจึงหันกลับไปหาธีร์

ฝน

แล้วนี่ละ

(ฝนยกรูปและหัวข้อคอลัมให้ธีร์ดู)

จำกันได้รึยัง?

ธีร์มองรูปถ่ายของฝนและนึกย้อนกลับไปตอนที่เขาส่งรางวัลของเธอ ซึ่งเป็นรูปถ่ายที่ติดไว้ในห้องพร้อมหัวข้อข่าว
'จากสาวขี้อายสู่การเป็นดารานำใหม่ไฟแรง เพราะความสามารถหรือเส้นใหญ่?' โดยที่ภายในคอลัมของธีร์มีรูปฝน
ที่เล่นยาประกอบเนื้อหา

ธีร์ที่สติหลุดไปจากการนึกย้อนเหตุการณ์จำได้ว่าฝนคือหนึ่งในดารารายที่ถูกธีร์เขียนข่าวเล่นงาน ฝนที่เห็นสีหน้า
หวาดกลัวของธีร์รับรู้ได้ว่าเขาน่าจะจำเธอได้แล้วยกยิ้มมุมปาก

ฝน

จำได้แล้วใช่ปะ?

ฝนเก็บรูปเข้าแฟ้ม น้ำเสียงของเธอแสดงความโกรธมากขึ้น

จำได้แล้วใช่ไหมว่าธีร์เคยทำร้ายเรา

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงหวาดกลัว)

ฝน...เราขอโทษ

ฝนไม่ได้สนใจคำขอโทษและสีหน้ารู้สึกผิดของธีร์ เธอเดินไปที่ตู้ปลาตรงหน้าและเอื้อมมือหยิบมีดที่ซ่อนอยู่ใต้หิน
ประดับออกมาที่ละเล่มวางไว้บนโต๊ะ จากนั้นฝนก็สะบัดมีดที่ชุ่มน้ำและยกแฟ้มที่วางบนโต๊ะย้ายมาอยู่บนพื้นข้างๆ
ธีร์เพื่อให้หยิบได้สะดวก จากนั้นฝนก็เริ่มหยิบแฟ้มอื่นๆ ออกมา เธอเปิดแฟ้มของดารารายที่เคยถูกธีร์เขียนคอลัมข่าว
และวางข้อมูลทั้งหมดอย่างประณีต จากนั้นฝนก็ลุกขึ้นและเดินไปหยุดด้านหลังธีร์

ฝน

ธีร์จำผู้หญิงพวกนี้ได้ปะ คนที่ธีร์เคยทำร้ายไป

ธีร์สะดุดตากับรูปหญิงสาวคนหนึ่งที่มีหัวข้อข่าวเรื่องคลิปหลุดของเธอ ก่อนที่เขาจะเห็นภาพของเธอที่ฆ่าตัวตาย
โดยการกรีดข้อมือ ธีร์จึงมองร่างไร้วิญญาณในรูปและพยายามจะเบือนหน้าหนี ฝนที่เห็นท่าทางของธีร์ซึ่ง
เปลี่ยนไปหลังจากได้เห็นรูปถ่ายศพตรงหน้า

ฝน

ดูสิ่งที่ธีร์ทำ

ธีร์เป็นหน้าหนีไปอีกทางทำให้ฝนไม่พอใจและจิกผมบังคับให้เขาจ้องมองรูปพวกนั้น

ฝน

(น้ำเสียงแข็งกร้าวและเย็นชา)

เห็นมั้ยว่าชีวิตคนคนหนึ่งต้องพังเพราะคนเหี้ยๆ แบบมึง

ฝนย้ายตัวเองมาหยุดตรงหน้าธีร์และโน้มหน้าเข้าใกล้เขา

ฝน

ชีวิตกู (เว้นจังหวะ น้ำเสียงโกรธแค้นมากขึ้น) ต้องพังเพราะมึง!

ธีร์

(น้ำเสียงตะคอก)

มันก็เป็นแค่งานปะวะ! มึงแน่ใจหรือว่ากูเป็นคนที่ทำให้ชีวิตมึงพัง มึงเองก็ทำชีวิตเหี้ยนี้กูถึงได้ข่าวมึงมา

(ธีร์ยื่นหน้าเข้าไปใกล้ฝน น้ำเสียงนิ่งลง)

แล้วอีกอย่าง มึงแน่ใจจริงๆ หรือว่ากูทำให้มึงไม่ได้กลับมาเป็นนักแสดงอีก มึงกับกูรู้ดีที่ว่าอะไรที่มันทำให้ชีวิตมึงเป็นแบบนี้

สีหน้าของฝนที่ดูมั่นใจในตอนแรกเปลี่ยนกลายเป็นท่าที่ดูเศร้า เธอหันกลับไปและมองแฟ้มของตัวเองที่เปิดอยู่บนโต๊ะ เธอยิ้มมองภาพตัวเองในรูปถ่ายที่แสดงความสดใสพร้อมรอยยิ้ม ฝนพยายามจะเปลี่ยนสีหน้าเพื่อเก็บความรู้สึกเจ็บปวดของตัวเอง เธอปิดเอาแฟ้มออกและหยิบมีดแล่กระดูกขึ้นมา เธอมองพิจารณาพร้อมกับลองขยับมองปลายแหลมของมีด

ฝน

รู้สิ

(ฝนค่อยๆ สบสายตามองที่กล้อง)

รู้ดีด้วย

สีหน้าเศร้าของฝนเปลี่ยนเป็นความโกรธ เธอหันขวับกลับไปและดึงนิ้วชี้ข้างซ้ายของธีร์ให้เหยียดตรง ธีร์ซึ่งเห็นมีดในมือรู้ดีว่าจะเกิดอะไรขึ้นและพยายามดิ้นขจัดขึ้น

ธีร์

อย่า!

ฝนไม่ได้ฟังคำของธีร์ก่อนจะใช้มีดที่อยู่ในมือออกแรงตัดนิ้วธีร์ เขาตะโกนลั่นด้วยความเจ็บ มือข้างขวาจิกแน่นกับที่ฟังแขน ฝนมองนิ้วที่หล่นอยู่บนพื้นและหยิบขึ้นมา ก่อนจะยกนิ้วชี้ให้ธีร์เห็น

ฝน

จะได้ไม่ต้องไปเขียนข่าวทำร้ายใครอีกนะ

ธีร์ส่งสายตาอาฆาตมองด้วยความโกรธแค้น ชัดกับสีหน้าของฝนที่ยิ้มอย่างพอใจ เธอวางมีดและชิ้นส่วนนิ้วไว้บนโต๊ะ

ฝน

เราว่า...

(ฝนหยิบเลื่อยมือตัดกิ่งไม้ขึ้นมาแทน)

เปลี่ยนเป็นอะไรที่น่าสนใจกว่านี้ดีกว่า

ฝนกล่าวเพียงเท่านั้นและหันไปหาธีร์อีกครั้ง เธอดึงเอานิ้วชี้ข้างขวาของเธอออกมาและเริ่มพยายามใช้เลื่อยฟันนิ้วธีร์อย่างใจเย็น ธีร์เห็นว่ามือข้างขวาของตัวเองที่นิ้วชี้ถูกตัดไปแล้ว เขาจึงพยายามที่จะกระชากมือขวาออกโดยลอดมือผ่านเชือกที่คลายจากการแก้ปมก่อนหน้าออก ในที่สุดธีร์ก็ทำสำเร็จ เขาตัดสินใจใช้แรงเหวี่ยงใหญ่ใช้เท้าถีบฝนออกให้พ้นตัว ฝนที่เซล้มหัวกระแทกเคลื่อนที่ข้างลงทำให้ธีร์ได้โอกาส เขาแก้เชือกที่มีมืออีกข้างและกระโจนไปหยิบมีดที่หล่นอยู่มาตัดเชือกที่เท้า แต่พอเห็นฝนที่กำลังจะลุกขึ้นธีร์จึงคลานไปหลบหลังเคาท์เตอร์อย่างทุลักทุเล จากนั้นธีร์ก็รีบแก้เชือกที่เท้าออก ธีร์เริ่มหายใจข้างลงเพื่อฟังเสียงและกำมีดไว้แน่น ระหว่างที่กำลังใช้ความคิดว่าจะทำยังไงต่อ ห่วงเชือกจากอีกฝั่งของเคาท์เตอร์ก็กระชากคอธีร์ ร่างของเขาถูกดึงผ่านเคาท์เตอร์ ระหว่างที่ทั้งสองกำลังยื้อกระชากกันฝนก็กล่าวขึ้น

ฝน

มึงจะรีบหนีไปไหน

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงติดขัดระหว่างที่ยื้อกับฝน)

ไอ้เหี้ยเอ๊ย...ปล่อย...กุ!

ธีร์เลื้อยไปเห็นแจกันที่วางอยู่บนเคาท์เตอร์และใช้มันฟาดที่หัวของฝนอย่างแรงจนทำให้เธอล้มลงไป ธีร์ไอและรีบหายใจหลังจากที่บ่วงเชือกที่คอคลายออก เขารีบดึงเชือก ขวนเขวเดินมาที่บันไดจนไม่ทันสังเกตเห็นเศษแจกันบนพื้น ธีร์ที่เหยียบลงไปร้องสะดุ้งเพราะความเจ็บ เขามองฝนที่นอนแน่นิ่งไปแล้วกับเลือดบนศีรษะเธอและมั่นใจว่าฝนคงไม่ฟื้นขึ้นมาอีก ธีร์จึงตัดสินใจออกจากบ้านไป

ฉาก 6 / ภายนอก / ถนนเปลี่ยว / กลางคืน

ธีร์ที่หมดแรงเดินขาจะเข็งและพยายามโบกรถขอความช่วยเหลือ แผลที่เท้าทำให้ธีร์ยอมแพ้และนั่งพักอยู่ริมทาง ธีร์ได้ยินเสียงรถที่กำลังขับมาทางเขาพร้อมสีหน้าที่เริ่มมีความหวัง ธีร์รีบยืนขึ้นมาโบกไม้โบกมือให้รถหยุดช่วย แต่รถคันนั้นกลับขับผ่านเขาไป

ธีร์

เดี๋ยวดิ! จอดก่อน!

ธีร์พยายามจะวิ่งตามแต่ไม่ไหวจนเขาล้มลง ธีร์มองรถที่ขับผ่านไปด้วยสีหน้าสิ้นหวัง แต่รถคันนั้นเริ่มชะลอความเร็ว และหยุดลง ธีร์ลุกขึ้นขากะผลกพลาถมองด้วยความประหลาดใจ กระจกรถถูกกลดลงมาก่อนจะมีมือโบกเรียก ธีร์จึงรีบเดินตามไปและเปิดประตูข้างคนขับโดยไม่ได้ระวังตัว

ฉาก 7 / ภายใน / รถ / กลางคืน

ธีร์ก้าวขึ้นมาในรถอย่างรีบร้อนและปิดประตู เขาเอนตัวพักหายใจโดยที่คนขับรถที่อยู่ในเงามืดไม่ได้พูดอะไร

ธีร์

ขอบคุณนะครับที่จอดรับ

ธีร์กล่าวและหันไปเพื่อดูว่าใครจอดรับเขา สีหน้ายิ้มดีใจในตอนแรกเปลี่ยนเป็นความกลัวและตกใจเมื่อธีร์เห็นว่าคนที่นั่งอยู่เบาะคนขับคือฝนในสภาพที่ใบหน้าซีดเผือก เธอฉีกยิ้มกว้าง ในมือซ้ายมีที่ซ็อกไฟฟ้ายูเอสบีในมือ ถนนที่เสียบส่งตมมีเสียงซ็อกตังขึ้น ฝนมองร่างของธีร์ที่พุ่งลงไปก่อนจะเหลือบมองกระจกรถมองหลังที่ฝนรู้สึกว่ามีบางคนจ้องมองอยู่ จากนั้นฝนจึงหันมายังเบาะหลัง

ฝน (คุยกับกล้อง)

อยากได้ฉากจบสวยๆ หรือ? (ขยับตัวเข้าใกล้กล้อง)

แบบนี้จะสนุกตรงไหนละ

ฝนยิ้ม แค้นหัวเราะก่อนจะโบกมือลา และจากนั้นเธอก็ขับรถกลับไป เสียงรถของเธอสตาร์ท และรถก็ขับย้อนกลับไปจนกระทั่งเสียงเบาลง หลงเหลือเพียงความเงียบ

ฉาก 8 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ภายในห้องนั่งเล่นที่เลอะเทอะจากการต่อสู้ แฟ้มรวบรวมคอลัมของธีร์ที่กระจัดกระจาย คราบเลือด และตุ้ปลาซึ่งไม่นานมานี้ปลาทั้งสองตัวลอยตายไป แต่ในตอนนีปลาสีทองนั้นกลับยังมีชีวิตอยู่ เสียงเพลงคลาสสิกบรรเลงในระหว่างที่ฝนกำลังตกแต่งบางอย่างบนโต๊ะทรงเตี้ย ฝนยืนขึ้นและมองมันด้วยความพอใจ

ฝน

ดูดีแล้วเนอะ

(เว้นช่วง)

เราว่าโอเคแล้วละ

ฝนยิ้มและหันมาหากกล้อง เธอหันมันมาที่โต๊ะซึ่งมีนิ้วของธีร์ที่ถูกตัดสิบนี้อยู่บนโต๊ะพร้อมกับภาพจากคอลัมของธีร์ ซึ่งมีนิ้ววางทับไว้ และฝนก็เดินกลับไปห้องนอนของเธอ

ฉาก 9 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ฝนฮัมเพลงพร้อมกับพิมพ์งานเขียนของตัวเอง ในบรรทัดสุดท้ายที่ฝนพิมพ์บรรยายถึงการแก้แค้นที่สำเร็จของเธอ และลงท้ายด้วยคำว่าจบ จากนั้นฝนก็เปิดไฟล์วิดีโอที่บันทึกไว้ตั้งแต่ตอนที่รีรตกลงและถ่ายให้เงินให้ช่างภาพปาปารัสซีเมื่อหลายวันก่อนหน้า มาจนถึงตอนที่เธอรอบเปิดอารมณ์กับธีร์ภายในห้องนั่งเล่น ฝนตัดสินใจอัปโหลดวิดีโอในเฟสบุ๊กของเธอ เสียงไซเรนตำรวจเรียกความสนใจให้ฝนหันไปที่หน้าต่าง เธอมองเห็นจอกที่กำลังขึ้นแถบอัปโหลด ก่อนจะไปที่กระจก ฝนทาลิปติกและจัดทรงผมให้ดูดีโดยที่ยังฮัมเพลงไปด้วย จากนั้นฝนก็เดินออกจากห้องไป โดยที่หน้าจอนิตบุ๊คแสดงวิดีโอที่อัปโหลดเรียบร้อยแล้ว

ฉาก 10 / ภายนอก / หน้าบ้านฝน / รุ่งเช้า

ฝนที่เปิดประตูออกมาในสภาพโซกเลือดเดินออกมา โดยมีไฟจากไซเรนรถตำรวจและแสงแฟรชจากกล้องของนักข่าวสาดใส่ตัวฝนที่ยกมือและค่อยๆ เดินออกมา เธอยิ้มหวานให้นักข่าวและช่างภาพก่อนที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปใส่กุญแจมือ จากนั้นฝนก็ถูกตำรวจควบคุมตัวและพาเดินไปที่รถ ช่างภาพและนักข่าวพยายามแหวกตำรวจเพื่อถ่ายภาพเธอ ฝนยิ้มดีใจและหัวเราะ จนเมื่อฝนถูกพาเข้าไปนั่งในรถ เธอมองกล้องและส่งจูบให้กับนักข่าว

ฉาก 11 / ภายใน / ห้องสอบสวน / รุ่งเช้า

โทรทัศน์ในสถานีตำรวจกำลังรายงานข่าวของฝน

นักข่าว

ในเช้าวันนี้ เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปตรวจสอบบ้านเลขที่

626/194 ซึ่งได้รับแจ้งว่าเกิดเหตุฆาตกรรมคะ โดยภายในบ้านได้พบศพนายธีรพงษ์ อามาตยะ อายุ 27 ปี ถูกฆาตกรรมในบ้านดังกล่าว ซึ่งนางสาวอรจิรา สรเนตร ผู้ก่อเหตุและเป็นผู้โทรติดต่อเจ้าหน้าที่ก็ได้ออกควบคุมตัวมาที่สน.ห้องที่ และรอให้ปากคำกับตำรวจ

ภาพหลักฐานในบ้านฝน และตัดมาที่วิดีโอที่ฝนอัปออนไลน์

นักข่าว

และเมื่อเข้าไปตรวจสอบในห้องนอนผู้ก่อเหตุก็ได้พบกับหลักฐาน

อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งคาดว่านางสาวอรจิรามีความแค้นส่วนตัวกับผู้ตาย จึงได้ก่อเหตุฆาตกรรมไป ทางเราจะติดตามความคืบหน้าของคุณดีและรายงานให้กับท่านผู้ชมต่อไปคะ

ภาพในโทรทัศน์เปลี่ยนมาอีกช่องที่มีการสัมภาษณ์ โดยหัวข้อที่ว่าคดียังไงกับคดีฆาตกรรมของฝน

คนถูกสัมภาษณ์หญิง

เราก็เข้าใจในมุมเขานะ แบบมันก็คงที่สุดสำหรับตัวคนที่ทำแล้ว

จริงๆ อะเขาถึงตัดสินใจแบบนั้น แต่สุดท้ายมันก็เป็นอะไรที่ผิดอยู่ดี

ภาพตัดมาที่ชายอีกคนที่มาให้ความเห็น

คนถูกสัมภาษณ์ชาย

เว็บแรกที่เราเห็นรูปมอบตัวเราก็ไม่เชื่อนะว่าเขาทำแบบนี้จริงๆ

คือมันก็น่าเศร้านะที่แบบสุดท้ายเขาต้องมาจับแบบนี้ทั้งที่เขาสามารถ (เว้นช่วง) มีอนาคตได้ไกลกว่านี้

จากนั้นก็มีการแฮชแท็กในทวิตเตอร์ #ฝนฆ่าตัดนิ้ว ติดเทรนด์อันดับหนึ่ง และความเห็นที่มีคนชื่นชมสิ่งๆที่ฝนทำ รวมถึงการชื่นชมรูปลักษณ์ภายนอกของเธอ

นักข่าว

และนี่ก็เป็นความเห็นส่วนหนึ่งจากทวิตเตอร์เกี่ยวกับคดีที่เกิดขึ้น

นะครับ

ฝนที่อยู่ในห้องควบคุมตัวไม่ได้แสดงท่าทีอะไรนอกจากนั่งก้มหน้าฝังเนื้อหาข่าว

นักข่าว

อย่างไรก็ตามจากที่เราได้เห็นไปนะครับ ก็มีฝั่งที่ทั้งเห็นด้วย และฝั่งที่ไม่เห็นด้วยและต้องการให้ลงโทษเธออย่างเด็ดขาด ซึ่งแน่นอนว่าคดีที่เกิดขึ้นก็ (เว้นวรรค) เป็นคดีที่ผู้ก่อเหตุลงมืออย่างโหดเหี้ยมนะครับ อาจจะต้องลงลึกไปถึง การตรวจสุขภาพจิตด้วยว่าตัวของฝนเนี่ย มีอาการป่วยทางจิตหรือไม่ ซึ่งทางสำนักข่าวเราเนี่ยจะติดตามคดีนี้และอัปเดตให้ผู้ชมอย่างต่อเนื่องเลยนะครับ

ก่อนที่รายงานข่าวจะจบลง ฝนที่นั่งก้มหน้าอยู่เสียบๆ ก็เริ่มหันหน้าขึ้นมาพร้อมรอยยิ้ม

ฉาก 12 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องน้ำ / กลางคืน

หน้าจอทีวีเล่นภาพละครที่ฝนเคยแสดง ก่อนที่ภาพจะถูกกรอกลับและเล่นใหม่ ฝนซึ่งนั่งอยู่ในอ่างอาบน้ำวางรีโมตบนขอบอ่าง ใบหน้าของเธอเปโระมาสคร่าและน้ำตา ฝนหยิบโทรศัพท์และเปิดดูคอลัมของอีรี่ซึ่งมีคนกดแชร์เยอะมาก เธอเลื่อนดูคอมเมนต์ที่ไซเซียวไม่ยอมให้เธอได้งานแสดงอีก กล่าวหาตัวฝนว่าขายตัวแลกอาชีพ รวมถึงคอมเมนต์แข่งให้ฝนตาย เธอวางโทรศัพท์และหยิบใบมีดโกนที่วางอยู่ใกล้ๆ ขึ้นมา ฝนจ่อปลายใบมีดบนข้อมือซ้าย เธอสูดหายใจเข้าและกดใบมีดลงบนผิว จากนั้นจึงเริ่มออกแรงกรีด

แต่ทันใดนั้นเองที่เสียงภาพวาดในห้องนั่งเล่นนั้นตกลงมา ฝนสะดุ้งด้วยความตกใจและค่อยๆ ลุกจากอ่างอาบน้ำและเดินมายังห้องนั่งเล่น ภาพวาดเทพนิมซิสที่หล่นจากกำแพงจ้องมองมาที่ฝน เธอจ้องดวงตาของภาพวาด สีหน้าที่โสกเศร้าเริ่มมีรอยยิ้ม กระทั่งที่ทุกอย่างนิ่งสงบ ฝนหันควับมาที่กล้องพร้อมรอยยิ้มของเธอ

The seal of the Council of State of Thailand is a circular emblem. It features a central sunburst with a crown on top, flanked by two tiered umbrellas (parasols) supported by ornate stands. The entire emblem is surrounded by a circular border containing Thai text. The text at the top reads "สภาผู้แทนราษฎร" (House of Representatives) and at the bottom "พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" (King Chulalongkornrajavidyalaya University, Rajabhat Bangkok).

The Judges

โดย อินทิมา กรมटना

บทร่างที่ 3

ธันวาคม 2565

ฉาก 1 / ภายใน / บ้านฝน / กลางคืน

ภายในห้องนอนของฝน หญิงสาววัย 26 ปีกำลังนั่งพิมพ์นิยายอยู่ที่โต๊ะของเธอ บนชั้นหนังสือและโต๊ะทำงานมีนิยายสืบสวนสอบสวนและกระดาดจดวงไว้ บนกำแพงมีข่าวฆาตกรรมและภาพจากที่เกิดเหตุแปะอยู่พร้อมกระดาดโพสอิทเขียนข้อความประกอบ ภาพพรั่ๆ จากกล้องวงจรปิด เธอนั่งพิมพ์งานเขียนของตัวเองจนกระทั่งมีเสียงข้อความดังขึ้นมา ฝนหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูข้อความสนทนาที่ธีร์ทักมา รอยยิ้มของฝนแสดงความพอใจก่อนที่เธอจะพิมพ์ตอบข้อความของธีร์

ฝนลุกจากโต๊ะและเปิดตู้เสื้อผ้า ภายในตู้มีรูปถ่ายของผู้หญิงหลายคนที่ตั้งตัวสไลด์คล้ายๆ กัน เธอเลือกชุดมาทาบและมองกระจก ผ่านไปสองสามชุดฝนก็เจอเดรสที่ตนถูกใจ จากนั้นฝนก็เปลี่ยนเสื้อผ้า หยิบสั้นสูงที่วางไว้มาสวมที่เตียงนอน เธอเก็บแท็บที่วางกระจายบนเตียงและรูปภาพของชายปริศนาที่ฝนแอบตามซึ่งแปะบนกำแพงใส่ไว้ในกล่อง เมื่อจัดการทุกอย่างเรียบร้อยฝนก็สะพายกระเป๋าเดินออกจากห้องไป

ตัดไป

ฉาก 2A / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ธีร์นั่งรออยู่ที่เคาท์เตอร์บาร์โดยที่ตอนนี้กำลังสนทนากับใครบางคน สีหน้าของธีร์ดูเคร่งเครียดจนเขาต้องยกมือมาปิดหน้า

ธีร์

กูไม่สนว่ามึงจะทำยังไง

(เว้นช่วงให้ช่างภาพตอบกลับ)

ธีร์

ถ้ามึงหาภาพมาได้ กูจะไปหาคนที่ทำได้มาทำแทนมึง และกู

ก็ไม่รับประกันนะว่าเรื่องที่มึงไปมีอะไรกันกับเด็กสิบห้าทำจะไม่เข้าหูหัวหน้ามึงหรือตำรวจ

ธีร์กดวางสาย เขาถอนหายใจเฮือกใหญ่ก่อนจะยกมือเรียกบาร์เทนเดอร์ ระหว่างรอเครื่องดื่มธีร์ก็เปิดดูหน้าคอลัมน์ของตัวเองที่มียอดไลก์หลักพันและคอมเมนต์หลักร้อย สีหน้าของธีร์ดูไม่ได้พอใจนักจนแก้วเครื่องดื่มเข้ามาเสิร์ฟตรงหน้า ธีร์ยกแก้วขึ้นมาจิบและยกโทรศัพท์โทรหาฝน แต่เธอไม่ได้รับสาย ธีร์จึงพิมพ์ข้อความไปว่าฝนอยู่ไหน เขาเคาะโต๊ะครุ่นคิดและเหลือบมองของบูหรับโต๊ะ จากนั้นธีร์ก็ตัดสินใจคว่ำซองและเดินออกไปหลังร้าน

ฉาก 2B / ภายนอก / ที่สุบบุหรี่หลังร้าน / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาด้านหลังร้านพร้อมซองบุหรีและไฟแช็กในมือ เขาเริ่มจุดบุหรีสูบด้วยสีหน้าหงุดหงิด ธีร์พยายามกดโทรศัพท์หาฝนอีกครั้ง

ธีร์

(พิมพ์ากับตัวเอง)

ทำไมยังไม่มาซะทีวะ

ธีร์ลองกดโทรอีกครั้งเมื่อฝนยังไม่รับสาย โดยที่การกระทำของธีร์ถูกใครบางคนจ้องมองจากด้านหลังเขา ก่อนที่คนนั้นจะเริ่มเดินเข้ามาธีร์ใกล้ขึ้นจนธีร์เริ่มรู้ตัว แต่ก่อนจะได้หันไปมือของฝนก็แตะบนไหล่ นั่นทำให้ธีร์สะดุ้งเล็กน้อย เพราะความตกใจ เขามองฝนที่ยิ้มทักทายและเก็บโทรศัพท์เข้ากระเป๋า ฝนมองท่าทีของอีกฝ่ายที่ทำตัวไม่ถูกและแค้นหัวเราะ

ฝน

เราทำธีร์กลัวปะเนี่ย?

ธีร์

อ้อ ป-เปล่า

ธีร์ขยับแว่นกลางจ้องหน้าฝนอย่างพิจารณา

ธีร์

ฝนใช่ปะ?

(ฝนพยักหน้าเจิน)

จริงปะเนี่ย ตัวจริงฝนดูดีมากเลยอะ

ฝน

(แค้นหัวเราะ)

นี่ ชมหรือว่ารูปโปรเราไม่สวยเนี่ย

ฝนทำหน้าสงสัย นั่นทำให้ธีร์ซึ่งตอนแรกไม่เข้าใจว่าคำพูดของตัวเองกำกวมเหมือนเหน็บแนมฝนรีบเปลี่ยนสีหน้าเป็นการขอโทษฝน

ธีร์

ไม่ๆ รูปโปรฝนก็สวย หมายถึงว่าเราไม่เคยเห็นฝนลูกแบบนี้เลย

ธีร์ยกบุหรีสูบโดยมีสายตาของฝนจ้องมอง ธีร์ที่สังเกตเห็นเข้าใจว่าฝนอยากได้บุหรีจึงยื่นซองไปให้เธอ

ฝน

เราไม่สูบอะ

ธีร์ค่อยๆ เก็บซองเข้ากระเป๋ากางเกง

ธีร์

โทษที (เว้นช่วง) ฝนอยากเข้าไปนั่งรอรีเปล่า

ฝนตอบด้วยการยิ้มและส่ายหัวเบาๆ ซีรี่ที่ได้เห็นคำตอบพยักหน้าและรีบดูควีนเฮือกสุดท้าย เขาโยนกันบูหรือลงพื้น และเดินผ่านตัวฝนเพื่อกลับเข้าไปในร้าน แต่ฝนคิดว่ามือซีรี่ไว้ทำให้ซีรี่ต้องหยุดชะงัก เขามองรอยยิ้มของฝนและยิ้มกลับไป จากนั้นซีรี่ก็จูมมือฝนและกลับเข้าไปในร้าน

ตัดไป

ฉาก 2C / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ตัดมาที่ฝนและซีรี่กำลังนั่งดื่มและสนทนาที่เคาท์เตอร์บาร์

ซีรี่

เฮ้ย ฝนเป็นคนเขียนนิยายเล่มนั้นจริงดิ

ฝนพยักหน้า

ซีรี่

แต่เอาตรงๆ เราชอบเล่มสามมากกว่านะ (ซีรี่พยายามนึกชื่อหนังสือ) คดีฆาตกรรมเพลิงทมิฬอะ

ฝนที่กำลังจิบแก้วเหล้ารีบหันมาด้วยความประหลาดใจ

ฝน

โห ซีรี่ตามอ่านตั้งแต่ชุดแรกเลยหรือ แสดงว่าก็ติดตามเรามาตั้งแต่แรกๆ เลยดิ

ซีรี่พยักหน้าและยิ้มเขิน

ฝน

ว่าแต่งงานคอลัมของซีรี่เป็นไงบ้างอะ

ซีรี่

ก็ (เว้นช่วง พยายามคิดคำพูดและถอนหายใจ) เตียวนี้ไม่ค่อยมีข่าวให้ทำเท่าไรหรอก อย่างมากก็เป็นพวกข่าวอุบัติเหตุหรืออะไรแบบนี้-

ฝน

ไม่ๆ เราหมายถึงพวกข่าวดาราระอะ

ซีรี่แสดงท่าทางประหลาดใจเช่นกัน เขาอ้าอึ้งจะถามออกมาและฝนก็ให้คำตอบไปก่อน

ฝน

พอดีเรารีเสิร์จข้อมูลมาทำนิยายอะ แล้วก็ไปเจอว่าซีรี่เขียนคอลัมดาราระด้วย แต่ว่าเห็นว่าช่วงนี้ซีรี่ไม่ค่อยลงอะเลยถามว่าซีรี่โอเครีเปล่า

ซีรี่

นี่ขนาดเราลงนามปากกานะเนีย แล้วฝนรู้ได้ไงอะว่าเราเป็นคนเขียน

ฝน

ฝนรู้ก็ละกัน

ฝนยกแก้วกระดกจนหมด

ฝน

ว่าแต่ ธีร์ยังไม่ตอบคำถามเราเลยนะ

ธีร์

เอาตรงๆ ช่วงนี้ไม่ค่อยดีเท่าไรหรือหก ไหนจะเรื่องผู้จัดการ ไหนจะเรื่องโดนฟ้องอีก แต่ก็นั่นแหละ ถ้าสุดท้ายมันไม่เวิร์คจริงๆ เราก็คงหาอย่างอื่นทำ

สีหน้าของธีร์เศร้ากับงานของเขา ฝนค่อยๆ ยื่นมือไปแตะบนต้นขาของเขาและลูบอย่างอ่อนโยน

ฝน

มาบ้านฝนสิ (เว้นวรรค) บางทีธีร์อาจจะมีแรงบันดาลใจเขียนคอลัมต่อก็ได้นะ

ธีร์พยักหน้า ฝนลุกขึ้นและจูงมือพาธีร์ออกจากบ้าน ธีร์รีบดึงมือฝนไว้

ธีร์

พอดีรถธีร์เสียล่ะ รบกวนฝนหน่อยนะ

ฝนไม่ได้ตอบอะไร เธอเดินไปที่รถของตัวเองและใช้รีโมทกดเปิดประตู ธีร์เดินไปขึ้นฝั่งข้างคนขับ ฝนเปิดประตูเข้ารถและสตาร์ทเครื่องขับออกไป

ตัดไป

ฉาก 3A / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ฝนเปิดประตูเข้ามาและวางกุญแจไว้บนโต๊ะ ธีร์ที่ตามเข้ามาถอดรองเท้าและมองฝนที่เดินไปยังห้องครัว

ฝน

ขึ้นไปรอชั้นสองก่อนก็ได้ เดี่ยวฝนเอาน้ำขึ้นไปให้

ธีร์พยักหน้าและมองฝนหายเข้าไปข้างใน จากนั้นเขาก็เดินขึ้นมาจนถึงชั้นสอง ธีร์มองตู้ปลาที่ตั้งเด่นอยู่ริมห้องโดยที่โซฟานั้นหันไปทางตู้ปลา เมื่อเข้าไปใกล้ขึ้นธีร์ก็สังเกตเห็นว่ามีปลาตัวหนึ่งที่ตายไปแล้วลอยอยู่ ในขณะที่ธีร์กำลังจะยื่นมือลงไปแตะปลาตัวนั้นเขาก็ได้ยินเสียงฝนที่กำลังเดินขึ้นมา ธีร์จึงรีบหันไปและเห็นว่าฝนถือน้ำเปล่ามาสองแก้ว ธีร์รับแก้วพร้อมกับพูดออกมา

ธีร์

ฝนไม่เก็บปลาในนั้นหรือ?

ฝนงกับคำพูดของธีร์ แต่เมื่อเห็นปลาในตู้ก็เข้าใจว่าเขาหมายความว่าอะไร

ฝน

อ่อ...ไม่เป็นไรหรอก

ธีร์กระดกน้ำในแก้วจนหมดและส่งแก้วให้ฝน ระหว่างที่ฝนก้มลงวางแก้วเธอก็พูด

ฝน

แต่จริงๆ มันก็มีเรื่องแปลกอยู่นะ ไม่ว่าฝนจะเอาปลาที่ตัวมาอยู่ด้วย

ฝนเดินไปที่ตู้ปลาและก้มมองปลาสีทองที่ยังว่ายอยู่ในตู้

ฝน

มันจะชอบตายก่อนตัวสีทองนั่นตลอดเลย ธีร์ว่ามันแปลกปะ

ธีร์ไม่ได้ให้คำตอบและมองฝนที่กำลังดูตู้ปลา จากนั้นเขาเริ่มเข้าไปโอบเอวฝนและจูบบนไหล่ ฝนเหยียดตัวขึ้นมา และหัวเราะคิกคัก แต่เธอก็แคะมือธีร์ออก

ฝน

ฝนขอไปเตรียมตัวก่อนสิ แป๊บเดียว

ธีร์ดูแข็งไป แต่ฝนนั้นจู่ๆ ก็ยื่นหน้าเข้ามาใกล้และจูบแก้มธีร์จนเขาทำตัวไม่ถูก จากนั้นฝนก็เดินลงไปยังชั้นล่างและปล่อยให้ธีร์ยืนรอแบบนั้น เขาจูบแก้มด้วยความชื่นและไปนั่งบนโซฟา กระทั่งเวลาผ่านไปหลายนาทีแต่ฝนก็ยังไม่กลับขึ้นมา ธีร์กระดกขาและตัดสินใจลุกขึ้นมา เขาเดินไปที่ราวบันไดและมองลงไปยังชั้นล่าง

ธีร์

ฝน! (เว้นช่วง) เราขอเข้าห้องน้ำได้มั๊ยอะ ตอนนี้เราปวดฉี่มากเลย

V.O. ฝน

ฝนยังไม่เสร็จอะ ธีร์เข้าห้องน้ำชั้นสองก็ได้

ธีร์ถอยมาจากราวบันไดและมองไปที่ห้องน้ำที่เปิดประตูแง้มไว้เล็กน้อย ธีร์จึงรีบเดินไปเข้าห้องน้ำทันที

ตัดไป

ฉาก 3B / ภายใน / บ้านฝน-ห้องน้ำ / กลางคืน

เสียงกดชักโครกดัง จากนั้นธีร์ก็เดินมาส่งกระจก เปิดก๊อกน้ำโดยไม่ได้ก้มมองเพราะกำลังจัดทรงผมและเสื้อผ้าของตัวเองให้แน่ใจว่าตัวเองดูดีแล้ว จนธีร์ที่ส่งกระจกจนพอใจก้มลงปิดก๊อกน้ำ สายตาของเขาเปลี่ยนเป็นความสงสัยเมื่อเห็นกระปุกยานอนหลับวางไว้ ธีร์หยิบกระปุกมาอ่านฉลาก แต่เพราะบางอย่างมีภาพประหลาดอื่นๆ ที่ธีร์คิดว่าเป็นยาทั่วไปเขาจึงไม่ได้สนใจมากนัก จากนั้นธีร์ก็วางกระปุกยาไว้ที่เดิมและออกมาจากห้องน้ำ

ฉาก 3C / ภายใน / บ้านฝน-โถงทางเดิน/ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาจากห้องน้ำพลางสะบัดมือที่ชุ่ม เขายังได้ยินเสียงฝักบัวอาบน้ำจากห้องชั้นล่างและไม่ได้แปลกใจอะไร ธีร์กลับมานั่งรอที่โซฟา เขามองตู้ปลานั้น คิดถึงเหตุผลว่าทำไมฝนถึงเก็บปลาที่ตายไว้ในตู้ และทำไมเธอปล่อยให้ปลาอีกตัวให้ว่ายอยู่ในนั้น แต่บางอย่างก็เรียกความสนใจให้ธีร์หันไปมองห้องนอนที่เปิดประตูแง้มไว้ตั้งแต่แรก ห้องที่เคยมืดสนิทมีไฟกระพริบขึ้นมา ธีร์จึงลุกจากโซฟาและเดินไปที่ห้องนอนซ้ำๆ ธีร์รู้สึกกลัวและไม่ไว้วางใจ แต่สุดท้ายเขาก็เลือกที่จะเปิดประตูเข้าไป

ฉาก 4A / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ประตูค่อยๆ ถูกแง้ม ไฟในห้องที่ตอนแรกกะพริบติดๆ ดับๆ สว่างขึ้นมาหลังจากธีร์ลองปิดและเปิดไฟอีกครั้ง ธีร์ใช้สายตามองสำรวจตั้งแต่บนที่นอนซึ่งมีเพียงกองเสื้อผ้า บนโต๊ะทำงานของฝนที่มีเพียงโน้ตบุ๊กและหนังสือนิยายอาชญากรรม ธีร์มองหนังสือที่ฝนตีพิมพ์และหยิบหนังสือเล่มนั้นขึ้นมาดู จากนั้นธีร์ก็เหลือบไปเห็นหัวข้อข้าวบนกำแพง ธีร์วางหนังสือลงก่อนจะเดินไปดูและเห็นว่าเป็นหัวข้อข้าวดาราทที่เขาเคยเขียนลงเว็บไซต์ เสียงแจ๊สเดือนจากโน้ตบุ๊กของฝนดังขึ้นและเรียกความสนใจของธีร์ เขาวางหนังสือลงและถือวิสาสะเริ่มขยับเมาส์เพื่อดูว่ามีอะไรสิ่งที่ธีร์เห็นทำให้เขาเบิกตากว้างเพราะความตกใจ บนหน้าจอโน้ตบุ๊กของฝนมีการค้นหา ‘อะไรที่ใช้ตัดนิ้วได้ดีที่สุด’ ธีร์มองบนแท็บการค้นหาอื่นๆ และพบรูปถ่ายจากคดีฆาตกรรม

ธีร์

เขี่ยอะไรระเนี่ย

มูมมองจากสายตาฝนค่อยๆ เดินย่องมาหาธีร์ที่กำลังก้มดูจอโน้ตบุ๊ก แต่คราวนี้ธีร์ที่ระแวงอยู่รู้ว่าฝนแอบย่องเข้ามาหาเขา ธีร์ยกหมัดและหันไปหาฝนซึ่งตอนนี้เธอเพียงแค่นุ่งผ้าเช็ดตัว สีหน้าของเธอใสซื่อและงุนงงกับการกระทำของธีร์ และเริ่มแสดงความหวาดกลัวเมื่อธีร์ยังแสดงท่าทีหวาดกลัว

ฝน

ธีร์...เป็นอะไรปะเนี่ย?

ธีร์

(เริ่มเปลี่ยนน้ำเสียงที่แข็งกร้าวมากขึ้น)

นี่มันอะไร?

ธีร์หันหน้าจอโน้ตบุ๊กไปหาฝนที่ยังสับสนว่าเกิดอะไรขึ้น ฝนมองและแค้นหัวเราะ

ฝน

เฮ้ยธีร์ ฝนเขียนนิยายฆาตกรรมนะ มันก็ต้องรีเสิร์จอะไรแบบนี้อยู่แล้วป่าว

ฝนพยายามเดินเข้าไปใกล้ แต่ธีร์เลือกที่จะถอยห่าง นั่นทำให้ฝนขำออกมา

ฝน

ธีร์กลัวว่าฝนจะพาธีร์มาฆ่าหรือ?

ธีร์ไม่ได้ตอบคำถาม ฝนถอนหายใจ

ฝน

ถ้าธีร์อยากรู้ ทำไมไม่ลองเปิดอ่านไฟล์งานในเครื่องฝนดูละ จะได้ว่ารู้ว่าฝนเอาไปเขียนนิยายจริงๆ

ธีร์มองสำรวจตัวฝนและคิดว่าเธอไม่มีอาวุธ ธีร์จึงค่อยๆ เลื่อนจอมาหาตนและเปิดไฟล์เวิร์ด ธีร์เริ่มอ่าน โดยไม่ได้เห็นความผิดปกติอะไร จนมาถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นภายในบาร์ ซึ่งเป็นการคุยที่เหมือนกับที่ทั้งสองคุยกัน ในบาร์ ธีร์หันไปมองหน้าฝนที่เริ่มส่งรอยยิ้ม แต่เขาก็กังขาและรีบเลื่อนไปยังช่วงท้ายของไฟล์ที่มีข้อความสั้นๆ เขียนไว้ว่า ‘นายติดกับแล้วละ ธีร์’

และจากนั้นธีร์ก็เริ่มมองเห็นข้อความบนจอแบบพร่ามัวและแสดงอาการไร้เรี่ยวแรง เขาจึงต้องรีบถอยจากจอและมองฝนด้วยความสับสน เมื่อเห็นว่าฝนเริ่มเดินเข้ามาใกล้มากขึ้นธีร์ก็ผลัดเธอและรีบกระโจนออกมาจากห้องนอน

ฉาก 4B / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาในสภาพชวนเซ แก้วน้ำที่วางอยู่บนโต๊ะทำให้เขานึกถึงกระปุกยานอนหลับที่วางอยู่ในห้องน้ำ เมื่อธีร์เริ่มประติดประต่อเรื่องราวได้เขาก็เริ่มเร่งความเร็วให้ตัวเองรีบออกจากบ้าน ทำให้ธีร์พลาดไถลลงบันไดจนทรุดตัว อิงกำแพง สายตาพร่ามัวมองฝนที่ค่อยๆ เดินลงบันไดตามมา เธอย่อตัวลงและลูบใบหน้าของเขาด้วยความอ่อนโยน

ธีร์

ทำไมอะฝน...

ฝน

ซูว์ เดี่ยวธีร์ก็รู้เอง

สีหน้าของธีร์เต็มไปด้วยความสงสัย เขาพยายามจะลุกขึ้นแต่ก็ไม่ไหว ธีร์จึงพยายามคลานหนีจนเริ่มหมดแรง ฝนยืนขึ้นและมองดูกระทั่งธีร์นอนหมดสติ

ตัดไป

ฉาก 5 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์สลึมสลือฟื้นขึ้นมา เขามองภาพตรงหน้าที่พร่ามัวและเมื่อจะพยายามขยับตัวก็พบว่าตัวเองถูกเชือกมัดติดกับเก้าอี้อยู่กลางห้องนั่งเล่น โดยโซฟาที่เคยมีลูกดันย้ายไปอยู่มุมห้อง มือสองข้างมัดติดกับที่วางแขน เท้าสองข้างถูกมัดติดกัน แต่เพราะฤทธิ์ยานอนหลับจึงทำให้เขาขยับตัวได้ไม่มาก ธีร์ได้ยินเสียงไฟแช็กจุดจึงหยุดครุ่นหนึ่งและพยายามขยับตามองกลับไปข้างหลัง ฝนที่ยืนสูบบุหรี่อยู่ด้านหลังเดินผ่านธีร์เพื่อปิดผ้าม่าน จากนั้นเธอก็เดินอ้อมด้านหลังธีร์ บีบนิ้วตลบโหลให้เขาผ่อนคลายลง

ฝน

ใจเย็นสิ ธีร์ไม่อยากรู้หรือว่าฝนจะทำอะไรต่อ

ฝนกล่าวเท่านั้นและยิ้ม เธอละจากเขาและเดินไปหยุดตรงหน้าตู้ปลา ฝนในตอนนี้อยู่คนเดียวเป็นเดรสสีแดงแขน กุดยาวถึงหัวเข่า ปลอยผมหน้าม้ายาวประบ่า เธอมองปลาตัวหนึ่งในตู้ที่ตายไปแล้วพลงย่นมือลงไปแตะมัน ส่วนธีร์ที่เริ่มขยับตัวได้แสดงความตื่นตระหนก เขาพยายามขยับมือที่ถูกมัดไว้แต่ก็ยอมแพ้

ธีร์

(หายใจหอบ น้ำเสียงอ่อนแรง)

ฝน ปลอยเรา

ฝนไม่มีทำที่ยินดียินร้ายและยังยืนนิ่งจ้องมาที่เขา ทำให้ธีร์เริ่มหมดหวัง ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรให้เธอยอมปลอยเขา

ธีร์

ขออภัยล่ะ...

ฝนถอนหายใจและเดินคุ่มมาหาธีร์ จากนั้นฝนก็ยกตัวพลงย่นมือไปบีบคางบังคับให้ธีร์มองที่เธอ ดวงตาแข็งกร้าว ของเธอจ้องมองแวตาทวาดกลิ้งของธีร์

ฝน

แบบนี้จะสนุกตรงไหนล่ะ? ธีร์อ่านนิยายเราก็น่าจะรู้นี้ ฝนไม่ชอบอะไรที่มันน่า เบื่อ

ฝนปลอยมือที่บีบคางเขาไว้แน่น

ฝน

ฝนมีอะไรเซอร์ไพรส์ธีร์เยอะแยะเลย

ฝนยืนขึ้นและเดินไปกลับไปในห้องนอนของเธอ ธีร์ซึ่งเห็นจังหวะเหมาะพยายามหันมองรอบห้องเพื่อหาทางหนี จน เขามองเชือกตรงหน้าและลองโน้มตัว พยายามใช้ฟันกัดปมเชือกจากมือซ้าย เสียงคันข้าวของในห้องฝนทำให้ธีร์หัน ไปมอง แต่ผ่านไปครู่หนึ่งก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ธีร์จึงรีบจัดการใช้ฟันกัดปมเชือกจนสามารถแกะออกได้หนึ่งปม ธีร์โน้ม ตัวกลับมาพักหายใจ เขาลองขยับข้อมืออย่างใจเย็นจนเริ่มรู้สึกว่เชือกคลายลง แต่เมื่อธีร์กำลังจะโน้มตัวแกะเชือก อีกครั้งเสียงแฉิ่งประตูดังจากห้องนอนฝนก็ดังขึ้น ธีร์จึงรีบเงยหน้าขึ้นมา

ฝนเดินกลับมาพร้อมกล่องที่ข้างในมีแพมอยู่เกือบเต็มกล่องโดยมีฝักกันเปื้อนหนังสือดำและถุงมือยางสีดำวางบน กล่อง ฝนหยิบถุงมือขึ้นสวมโดยที่ยืนหันหลังให้ธีร์ ธีร์ซึ่งเริ่มมีหวังตั้งสติได้และเริ่มถามฝนอีกครั้งด้วยน้ำเสียงที่ใจ เย็นลง

ธีร์

ฝนทำแบบนี้ทำไมอะ

ธีร์ที่ไม่เห็นการตอบโต้จากฝนอึ้งไม่รู้ว่าพุดังนี้ให้เธอยอมเปลี่ยนใจปลอยเขาไป

ธีร์

เราไม่เคยทำร้ายฝนเลยนะ แล้วเราก็ไม่รู้จักฝนด้วยซ้ำ
คำพูดของธีร์ทำให้ฝนที่กำลังจะใส่ผ้ากันเปื้อนหนังชะงักไปครู่หนึ่ง เธอไม่ได้ตอบโต้กลับและสวมผ้ากันเปื้อน
เรียบร้อย เธอหยิบแฟ้มเล่มแรกจากในกล่องและหยิบรูปถ่ายของฝนในสมัยที่เป็นดารารอออกมาพร้อมกับกระดาษที่ป
ร็นท์หัวข้อคอลัมของธีร์ จากนั้นฝนจึงหันกลับไปหาธีร์

ฝน

ธีร์จำเราไม่ได้จริงๆ หรือ

(ฝนยกรูปและหัวข้อคอลัมให้ธีร์ดู)

แล้วนี่ละ จำฝนได้รึยัง?

ธีร์มองรูปถ่ายของฝนและนึกย้อนกลับไปตอนที่เขาสำรวจห้องของเธอ ซึ่งเป็นรูปถ่ายที่ติดไว้ในห้องพร้อมหัวข้อข่าว
'จากสาวขี้อายุสู่การเป็นดารานำใหม่ไฟแรง เพราะความสามารถหรือเส้นใหญ่?' โดยที่ภายในคอลัมของธีร์มีรูปฝน
ที่เล่นยาประกอบเนื้อหา

ธีร์ที่สติหลุดไปจากการนึกย้อนเหตุการณ์จำได้ว่าฝนคือหนึ่งในดาราสาวที่ถูกธีร์เขียนข่าวเล่นงาน ฝนที่เห็นสีหน้า
หวาดกลัวของธีร์รับรู้ได้ว่าเขาน่าจะจำเธอได้แล้วยกยิ้มมุมปาก

ฝน

ธีร์จำฝนได้แล้วใช่ไหม?

ฝนเก็บรูปเข้าแฟ้ม ทำที่ยังดูนิ่งและเย็นชา

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงหวาดกลัว)

...เราขอโทษ

ฝนไม่ได้สนใจคำขอโทษและสีหน้ารู้สึกผิดของธีร์ เธอเดินไปที่ตู้ปลาตรงหน้าและเอื้อมมือหยิบมิดที่ซ่อนอยู่ใต้หิน
ประดับออกมาที่ละเล่มวางไว้บนโต๊ะ จากนั้นฝนก็สะบัดมือที่ชุ่มน้ำและยกแฟ้มที่วางบนโต๊ะย้ายมาอยู่บนพื้นข้างๆ
ธีร์เพื่อให้หยิบได้สะดวก จากนั้นฝนก็เริ่มหยิบแฟ้มอื่นๆ ออกมา เธอเปิดแฟ้มของดาราสาวที่เคยถูกธีร์เขียนคอลัมข่าว
และวางข้อมูลทั้งหมดอย่างประณีต จากนั้นฝนก็ลุกขึ้นและเดินไปหยุดด้านหลังธีร์

ฝน

ธีร์จำผู้หญิงพวกนี้ได้ปะ คนที่ธีร์เคยเขียนข่าวพวกนี้

ธีร์สะดุดตากับรูปหญิงสาวคนหนึ่งที่มีหัวข้อข่าวเรื่องคลิปหลุดของเธอ ก่อนที่เขาจะเห็นภาพของเธอที่ฆ่าตัวตาย
โดยการกรีดข้อมือ ธีร์จ้องมองร่างไร้วิญญาณในรูปและพยายามจะเป็นอนาถา ฝนที่เห็นท่าทางของธีร์ซึ่ง
เปลี่ยนไปหลังจากได้เห็นรูปถ่ายศพตรงหน้า

ฝน

ดูสิ ดูสิ่งที่ธีร์ทำ

ธีร์เป็นหน้าหนีไปอีกทางทำให้ฝนไม่พอใจและจิกผมบังคับให้เขาจ้องมองรูปพวกนั้น

ฝน

(น้ำเสียงแข็งกร้าวและเย็นชา)

เห็นมั้ยว่าชีวิตคนคนหนึ่งต้องพังเพราะคนเหี้ยๆ แบบมึง

ฝนย้ายตัวเองมาหยุดตรงหน้าธีร์และโน้มหน้าเข้าใกล้เขา

ฝน

ชีวิตกู (เว้นจังหวะ น้ำเสียงโกรธแค้นมากขึ้น) ต้องพังเพราะมึง!

ธีร์ก้มหน้าเหมือนจะรู้สึกผิดกับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่อยู่ๆ เขาก็พูดขึ้นมา

ธีร์

ฝนแน่ใจหรือ?

ธีร์เงยหน้าขึ้นมา

ธีร์

ฝนแน่ใจหรือว่าธีร์เป็นคนที่ทำให้ชีวิตฝนพัง? ถ้าฝนไม่ได้ติดยาตั้งแต่แรก ธีร์คงไม่ได้เข้ามาหาหรือ (ธีร์ยื่นหน้าเข้าไปใกล้ฝน น้ำเสียงนิ่งลง) อีกอย่าง...ฝนก็รู้ดี
นี่ว่าใครกันแน่ที่แบนฝนจนไม่ได้เข้าวงการ

สีหน้าของฝนที่ดูมั่นใจในตอนแรกเปลี่ยนกลายเป็นท่าที่ดูเศร้า เธอหันกลับไปและมองแฟ้มของตัวเองที่เปิดอยู่บนโต๊ะ ฝนพยายามจะเปลี่ยนสีหน้าเพื่อเก็บความรู้สึกเจ็บปวดของตัวเอง เธอระเบิดอารมณ์ ปิดเอาแฟ้มออกและหยิบมิดแล้วกระดุกขึ้นมา เธอมองพิจารณาพร้อมกับลองขยับมองปลายแหลมของมิด

ฝน

ฝนรู้

สีหน้าเศร้าของฝนเปลี่ยนเป็นความโกรธ ช่วงจังหวะหนึ่งฝนหันมาสบตากล่อก่อนที่เธอจะหันกลับไปและดึงนิ้วชี้ข้างซ้ายของธีร์ให้เหยียดตรง ธีร์ซึ่งเห็นมิดในมือรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นและพยายามดิ้นขจัดขึ้น

ธีร์

อย่า!

ฝนไม่ได้ฟังคำของธีร์ก่อนจะใช้มิดที่อยู่ในมือออกแรงตดนิ้วธีร์ เขาตะโกนลั่นด้วยความเจ็บ มือข้างขวาจิกแน่นกับที่พิงแขน ฝนมองนิ้วที่หล่นอยู่บนพื้นและหยิบขึ้นมา ก่อนจะยกนิ้วชี้ให้ธีร์เห็น

ฝน

จะได้ไม่ต้องไปเขียนข่าวทำร้ายใครอีกเนอะ

ธีร์ส่งสายตาอาฆาตมองด้วยความโกรธแค้น ชัดกับสีหน้าของฝนที่ยิ้มอย่างพอใจ เธอวางมิดและขึ้นส่วนนิ้วไว้บนโต๊ะ

ฝน

เราว่า...

(ฝนหยิบเลื่อยมือตัดกิ่งไม้ขึ้นมาแทน)

เปลี่ยนเป็นอะไรที่น่าสนใจกว่านี้ดีกว่า

ฝนกล่าวเพียงเท่านั้นและหันไปหาธีร์อีกครั้ง เธอดึงเอานิ้วชี้ข้างขวาของเขาออกมาและกำลังจะหั่นนิ้วของธีร์ ธีร์เห็นว่ามือข้างขวาของตัวเองที่นิ้วชี้ถูกตัดไปแล้วและกำลังจะถูกตัดอีกข้าง ด้วยความเจ็บปวดและอะดรีนาลีนทำให้ธีร์พอจะมีแรง เขาจึงตัดสินใจกระชากมือขวาออกโดยลอดมือผ่านเชือกที่คลายจากการแก้ปมก่อนหน้าออก ในที่สุดธีร์ก็ทำสำเร็จ เขาตัดสินใจใช้แรงเหวี่ยงใหญ่ใช้เท้าถีบฝนออกให้พ้นตัว ฝนที่เซล้มหัวกระแทกเคลื่อนที่ช้าลงทำให้ธีร์ได้โอกาส เขารีบแก้เชือกที่มีอีกข้างและกระโจนไปหยิบมีดที่หล่นอยู่มาตัดเชือกที่เท้า แต่พอเห็นฝนที่กำลังจะลุกขึ้นธีร์จึงคลานไปหลบหลังเคาท์เตอร์อย่างทุลักทุเล จากนั้นธีร์ก็รีบแก้เชือกที่เท้าออก ธีร์เริ่มหายใจช้าลงเพื่อฟังเสียงและกำมิดไว้แน่น ระหว่างที่กำลังใช้ความคิดว่าจะทำยังไงต่อ ห่วงเชือกจากอีกฝั่งของเคาท์เตอร์ก็กระชากคอธีร์ ร่างของเขาถูกดึงผ่านเคาท์เตอร์

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงติดขัดระหว่างที่ยื้อกับฝน)

ไอ้เหี้ยเอ๊ย...ปล่อย...กู!

ธีร์เหลือบไปเห็นแจกันที่วางอยู่บนเคาท์เตอร์และใช้มันฟาดที่หัวของฝนอย่างแรงจนทำให้เธอล้มลงและแน่นิ่งไป ธีร์ไอและรีบหายใจหลังจากที่บ่วงเชือกที่คอคลายออก เขารีบดึงเชือกและหันไปหาฝนที่นอนจมกองเลือดในสภาพแน่นิ่งและคิดว่าเธอคงตายไปแล้ว ธีร์กุมมือซ้ายเพื่อห้ามเลือดและกลับเข้าไปในห้องนอนจนเจอโทรศัพท์ของเขา วางอยู่บนเตียง หน้าจอขึ้นข้อความมากมายโดยที่หนึ่งในนั้นมีข้อความจากช่างภาพที่ไม่พอใจที่ธีร์ปล่อยภาพของเขาและเด็กสิบห้าลงในโซเชียล ธีร์ปลดล็อกหน้าจอที่เปิดแอปเฟซบุ๊กไว้และเห็นโพลสของตัวเองที่มีการปล่อยข้อมูลและวิธีการที่ตัวเองได้เข้ามา ระหว่างที่ธีร์กำลังจะกดโทรหาดำรวจก็มีคนโทรเข้ามาซะก่อน

เพื่อนชาย

ไอ้ธีร์ มึงทำเหี้ยอะไรลงไปวะ ทำไมข่าวที่มึงทำถึงหลุดในเฟส-

ธีร์ไม่ได้สนใจอยากรู้คำตอบและรีบกดวางสาย จากนั้นธีร์ก็กดเบอร์ 191 เขารอสายอย่างรีบร้อนจนเจ้าหน้าที่ผู้หญิงกล่าวขึ้น

เจ้าหน้าที่หญิง

191 ต้องการแจ้งเหตุด่วนอะไรคะ?

และจู่ๆ ฝนที่แอบย่องเข้ามาด้านหลังในสภาพช็อกเลือดก็ใช้คอมไฟฟาดหัวธีร์จนเขาล้มลงไป

ฉาก 6 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ภายในห้องนั่งเล่นที่ละเหวจากการต่อสู้ แพ้มรวบรวมคอลัมของธีร์ที่กระจัดกระจาย คราบเลือด และตุ๋ปลาซึ่งไม่นานมานี้ปลาทั้งสองตัวลอยตายไป แต่ในตอนนีปลาสีทองนั้นกลับยังมีชีวิตอยู่ เสียงเพลงคลาสสิกบรรเลง ธีร์ที่สลบไปค่อยๆ พ้นขึ้นมาและมองปิ่นลูกไม้ที่อยู่ในมือตัวเอง มืออีกข้างที่ถูกตัดนิ้วไปแล้วตอนนี้ถูกใส่กัญญาแจมมือกับราวเหล็ก เขาเงยหน้ามองฝนที่กำลังปิดคูโทรศัพท์ เมื่อเห็นว่าธีร์ฟื้นแล้วเธจึงยื่นโทรศัพท์ที่เป็นคลังวิดีโอแบล็กเมล์ของธีร์

ฝน

ธีร์ทำแบบนี้สินะ ถึงไม่มีใครกล้าออกมาพูดอะไร

ธีร์พยายามยื่นมือแย่งโทรศัพท์ แต่ฝนรีบถอยมา ธีร์จึงยกปืนขู่

ฝน

ในนั้นมีกระสุนอยู่นัดเดียว ธีร์จะยิงฝนก็ได้แล้วลบลิลิพวกนั้นซะ แสบปี่เอ็นดิง ฝนขยับตัวเข้าใกล้ปากกระบอกปืนที่เล็งบนหน้าผาก และยกโทรศัพท์ที่ตอนนีอยู่ในสถานะพร้อมโพลลงเฟสบุ๊ค

ฝน

หรือรอให้ตำรวจมาแล้วฝนปล่อยลิลิพวกนี้ออกไป เราสองคนไปชดใช้สิ่งที่ทำไว้ ธีร์อยากจะทำแบบไหนล่ะ?

ทั้งสองจ้องตากันนิ่งและแทบไม่ขยับตัว เสียงไซเรนตำรวจดังใกล้เข้ามา ธีร์กำปืนไว้แน่นแต่ก็ไม่กล้าตัดสินใจ จนเมื่อเสียงไซเรดังใกล้ขึ้น ธีร์ตัดสินใจเหนียวไก แต่ไม่มีกระสุนอยู่ในปืนตั้งแต่แรก และฝนก็กดโพลลิลิลงในเฟสบุ๊คของธีร์ เขาซ็อกและทำตัวไม่ถูก ได้แต่มองด้วยความโกรธแค้น ฝนโยนโทรศัพท์บนพื้นก่อนจะย่นตัวขึ้นมา

ฝน

ธีร์จะได้รู้ว่าเวลาสิ่งที่แยๆ ที่ถูกปล่อยลงไ่มันทำให้ธีร์รู้สึกยังไง แบบเดียวกับที่ ฝนเคยรู้สึก

ฝนกล่าวเท่านั้นและหันกลับไปห้องนอน

ธีร์

กูจะฆ่ามึง...

ฝนชะงักไป แต่เธอไม่ได้สนใจ

ธีร์

กูจะฆ่ามึง!

ฉาก 7 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ฝนฮัมเพลงพร้อมกับพิมพ์งานเขียนของตัวเอง ในบรรทัดสุดท้ายที่ฝนพิมพ์บรรยายถึงการแก้แค้นที่สำเร็จของเธอ และลงท้ายด้วยคำว่าจบ ฝนกดเผยแพร่เนื้อหาของเธอลงในเว็บไซต์เขียนนิยาย เสียงไซเรนตำรวจที่ตอนนีตั้งอยู่

ตรงหน้าบ้านเรียกความสนใจให้ฝนหันไปที่หน้าต่าง เธอเดินไปที่กระจก ฝนทาลิปสติกและจัดทรงผมให้ดูดีโดยที่ยังฮัมเพลงไปด้วยจากนั้นฝนก็เดินออกจากห้องไป

ฉาก 8 / ภายนอก / หน้าบ้านฝน / รุ่งเช้า

ฝนที่เปิดประตูออกมาในสภาพโซกเลือดเดินออกมา โดยมีไฟจากไซเรนรถตำรวจและแสงแฟรชจากกล้องของนักข่าวสาดใส่ตัวฝนที่ยกมือและค่อยๆ เดินออกมา เธอยิ้มหวานให้นักข่าวและช่างภาพก่อนที่จะเข้าไปใส่กุญแจมือ จากนั้นฝนก็ถูกตำรวจควบคุมตัวและพาเดินไปที่รถ ช่างภาพและนักข่าวพยายามแหวกตำรวจเพื่อถ่ายภาพเธอ ฝนยิ้มดีใจและหัวเราะ จนเมื่อฝนถูกพาเข้าไปนั่งในรถ เธอมองกล้องและส่งจูบให้กับนักข่าว

ตัดไป

ฉาก 9 / ภายใน / ห้องสอบสวน / รุ่งเช้า

โทรทัศน์ในสถานีตำรวจกำลังรายงานข่าวของฝน

นักข่าวหญิง

ในเช้าวันนี้ เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปตรวจสอบบ้านเลขที่ 626/194 ซึ่งได้รับแจ้งว่าเกิดทำร้ายร่างกายนะคะ โดยภายในบ้านได้พบนายธีรพงษ์ อามาตยะ อายุ 27 ปี ถูนางสาวอรจิรา สรเนตร ผู้ก่อเหตุทำร้ายร่างกายและกักขัง ตอนนี้นางอรจิราได้ถูกควบคุมตัวมาที่สน.ท้องที่และรอให้ปากคำกับตำรวจ ส่วนทางด้านนายธีรพงษ์ถูกส่งไปรักษาตัวและรอให้การกับตำรวจต่อไปคะ เนื่องจากคลิปที่ถูกปล่อยลงโลกโซเชียลที่เป็นกระแสช่วงคืนที่ผ่านมาคะ ภาพประกอบเฟสบุ๊คของธีรที่มีคลิปแบล็กเมลล์ดาราคคนอื่นๆ

นักข่าวหญิง

โดยหากมีการสอบสวนเพิ่มเติมและพบว่านายธีรพงษ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถ่ายคลิปพวกนี้ ตำรวจอาจจะมีการตั้งข้อหาเพิ่มเติมนะคะ ทางเราจะติดตามความคืบหน้าของคดีและรายงานให้กับท่านผู้ชมต่อไปคะ
ฝนที่อยู่ในห้องควบคุมตัวไม่ได้แสดงท่าทีอะไรนอกจากนั่งก้มหน้าฟังเนื้อหาข่าว

นักข่าวหญิง

อย่างไรก็ตามทางด้านโซเชียลก็มีการตั้งแฮชแท็ก #Saveฝน ซึ่งแน่นอนคะว่าตัวนางสาวอรจิราเนี่ยอาจจะได้รับโทษจำคุกสูงสุดสิบปี คนในโซเชียลที่เข้าใจเธอก็อยากให้ศาลมีการลดโทษลงนะคะ อย่างไรก็ตามคดีที่เกิดขึ้นนั้นเป็นคดีที่ผู้ก่อเหตุลงมืออย่างโหดเหี้ยมคะ อาจจะต้องลงลึกไปถึงการตรวจสุขภาพจิต

ด้วยว่าตัวของนางสาวอรจิราเนี่ย มีอาการป่วยทางจิตหรือไม่ ซึ่งทางสำนักข่าว
เราจะติดตามคดีนี้และอัปเดตให้ผู้ชมอย่างต่อเนื่องค่ะ
ก่อนที่รายงานข่าวจะจบลง ฝนที่นิ่งก้มหน้าอยู่เสียบๆ ก็เริ่มหันหน้าขึ้นมาพร้อมรอยยิ้ม

(จบ)

The Judges

โดย อินทิมา กรมटना

บทร่างที่ 4

กุมภาพันธ์ 2566

ฉาก 1 / ภายใน / บ้านฝน / กลางคืน

ภายในห้องนอนของฝน หญิงสาววัย 26 ปีกำลังนั่งพิมพ์นิยายอยู่ที่โต๊ะของเธอ บนชั้นหนังสือและโต๊ะทำงานมีนิยายสืบสวนสอบสวนและกระดากจดวงไว้ บนกำแพงมีข่าวฆาตกรรมและภาพจากที่เกิดเหตุแปะอยู่พร้อมกระดากโพลีทเขียนข้อความประกอบ ภาพพรั่ๆ จากกล้องวงจรปิด เธอนั่งพิมพ์งานเขียนของตัวเองจนกระทั่งมีเสียงข้อความดังขึ้นมา ฝนหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูข้อความสนทนาที่ธีร์ทักมา รอยยิ้มของฝนแสดงความพอใจก่อนที่เธอจะพิมพ์ตอบข้อความของธีร์

ฝนลุกจากโต๊ะและเปิดตู้เสื้อผ้า ภายในตู้มีรูปถ่ายของผู้หญิงหลายคนที่ตั้งตัวสไตล์คล้ายๆ กัน เธอเลือกชุดมาทาบและมองกระจก ผ่านไปสองสามชุดฝนก็เจอเดรสที่ตนถูกใจ จากนั้นฝนก็เปลี่ยนเสื้อผ้า หยิบสั้นสูงที่วางไว้มาสวมที่เตียงนอน เธอเก็บแฟ้มที่วางกระจายบนเตียงและรูปภาพของชายปริศนาที่ฝนแอบตามซึ่งแปะบนกำแพงใส่ไว้ในกล่อง เมื่อจัดการทุกอย่างเรียบร้อยฝนก็สะพายกระเป๋าเดินออกจากห้องไป

ตัดไป

ฉาก 2 / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ธีร์นั่งรออยู่ที่เคาท์เตอร์บาร์โดยที่ตอนนี้กำลังสนทนากับใครบางคน สีหน้าของธีร์ดูเคร่งเครียดจนเขาต้องยกมืออุดขมับ

ธีร์

กูไม่สนว่ามึงจะทำยังไง

(เว้นช่วงให้ช่างภาพตอบกลับ)

ธีร์

ถ้ามึงหาภาพมาได้ กูจะไปหาคนที่ทำได้มาทำแทนมึง และกูก็ไม่รับประกันนะว่าเรื่องที่มึงไปมีอะไรกับเด็กนักเรียนพวกนั้นจะไม่เข้าหูหัวหน้ามึงหรือตำรวจ

ธีร์ยิ้มเยาะด้วยความรู้สึกมีอำนาจก่อนจะกดวางสาย เขาถอนหายใจเฮือกใหญ่ก่อนจะยกมือเรียกบาร์เทนเดอร์ระหว่างรอเครื่องดื่มธีร์ก็เปิดดูหน้าคอสมของตัวเองที่มียอดโลก์หลักพันและคอมเมนต์ลักร้อย สีหน้าของธีร์ดูไม่ได้พอใจนักจนแก้วเครื่องดื่มมาเสิร์ฟตรงหน้า ธีร์ยกแก้วขึ้นมาจิบและกดโทรศัพท์โทรหาฝน แต่เธอไม่ได้รับสาย ธีร์จึงพิมพ์ข้อความทักไปว่าฝนอยู่ไหน เขาเคาะโต๊ะครุ่นคิดและเหลือบมองของบุหรี่ปนโต๊ะ จากนั้นธีร์ก็ตัดสินใจคว้าซองและเดินออกไปหลังร้าน

ฉาก 3 / ภายนอก / ที่สุบบุหรี่หลังร้าน / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาด้านหลังร้านพร้อมซองบุหรี่ปนและไฟแช็กในมือ เขาเริ่มจุดบุหรี่ปนด้วยสีหน้าหงุดหงิด ธีร์พยายามกดโทรศัพท์หาฝนอีกครั้ง

ธีร์

(พิมพ์กำกับตัวเอง)

ทำไมยังไม่มาชะทีวะ

ธีร์ลองกดโทรอีกครั้งเมื่อฝนยังไม่รับสาย มือของฝนแตะบนไหล่ทำให้ธีร์รีบหันไปเพราะความตกใจ เขามองฝนที่ยิ้ม
ทักทายและเก็บโทรศัพท์เข้ากระเป๋า ฝนมองท่าทีของอีกฝ่ายที่ทำตัวไม่ถูกและแค่นหัวเราะ

ฝน

เราทำธีร์กลัวปะเนี่ย?

ธีร์

อ้อ ป-เปล่า

ธีร์ขยับแว่นพลาจ้องหน้าฝนอย่างพิจารณา

ธีร์

ฝนใช่ปะ?

(ฝนพยักหน้าเขิน)

เฮ้ย...จริงปะเนี่ย ตัวจริงฝนดูดีมากเลยอะ

ฝน

(แค่นหัวเราะ)

นี่ธีร์ชมหรือบอกว่ารูปโปรเราไม่สวยเนี่ย

ฝนทำหน้าสงสัย นั่นทำให้ธีร์ซึ่งตอนแรกไม่เข้าใจว่าคำพูดของตัวเองกำกวมเหมือนเหน็บแนมฝนรีบเปลี่ยนสีหน้า
เป็นการขอโทษ

ธีร์

ไม่ๆ เราไม่ได้หมายความว่านั่น รูปโปรฝนก็สวย หมายถึงว่าเราไม่เคยเห็นฝนลุค
แบบนี้เลยตอนที่คุยกันในแชทอะ

ธีร์ยกหูหรือสูบโดยมีสายตาของฝนจ้องมอง ธีร์ที่สังเกตเห็นเข้าใจว่าฝนอยากได้บุหรี่ยิ่งยื่นซองไปให้เธอ

ฝน

เราไม่สูบอะ

ธีร์ค่อยๆ เก็บซองเข้ากระเป๋ากางเกง

ธีร์

โทษที (เว้นช่วง) ฝนอยากเข้าไปนั่งรอก่อนรีเปล่า

ฝนตอบด้วยการยิ้มและส่ายหัวเบาๆ อีรีที่ได้เห็นคำตอบพยักหน้าและรีบดูคว้นเฮือกสุดท้าย เขาโยนก้อนบุหรืลงพื้น และเดินผ่านตัวฝนเพื่อกลับเข้าไปในร้าน แต่ฝนคว้ามืออีรีไว้ทำให้อีรีต้องหยุดชะงัก เขามองรอยยิ้มของฝนและยิ้มกลับไป จากนั้นอีรีก็จูงมือฝนและกลับเข้าไปในร้าน

ตัดไป

ฉาก 4 / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ตัดมาที่ฝนและอีรีกำลังนั่งดื่มและสนทนาที่เคาท์เตอร์บาร์

ฝน

ว่าแต่ คอลัมข่าวตาราของอีรีเป็นไงบ้างอะ ล่าสุดที่เล่าให้ฝนฟังอีรีดูเครียดๆ นะ ไม่ค่อยดีหรือ?

ฝนหันไปมองอีรีที่ยกแก้วจิบ สีหน้าดูเคร่งเครียด แต่ซักพักอีรีก็พยักหน้าตอบ

อีรี

ฝนก็รู้งานแบบนี้มันเสี่ยงกับเราขนาดไหน ทำอะไรก็ต้องคอยแอบอยู่ตลอด ไหนจะเรื่องโดนฟ้องอีก อีรีว่ามันไม่สนุกเลยหะ

ฝนจิบแก้วค็อกเทล

ฝน

แล้วทำไมอีรีถึงทำงานนี้อยู่อะ? ทั้งที่รู้งานมันเสี่ยง

ฝนหันไปมองหน้าอีรีเพื่อรอคำตอบ อีรีไม่รู้จะทำยังไงเลยหัวเราะเยาะ

อีรี

ฝนแปะป้ายเราแล้วคิดว่าอีรีเป็นคนไม่ดีที่มาทำงานแบบนี้

ฝน

คนเราแปะป้ายใส่กันทั้งนั้นแหละอีรี ไม่เห็นแปลกเลย ทุกคนต้องกินต้องใช้ บางทีคนเราก็ต้องทำเรื่องที่ไม่อยากให้อาตั่วรอดได้ใช่ไหมละ เราไม่ตัดสินอีรีกับเรื่องอะไรแบบนี้หรอก

อีรีไม่ได้โต้ตอบและนั่งฟังจนฝนพูดจบ ฝนถอนหายใจและยกแก้วดื่มค็อกเทลจนหมด

อีรี

แล้ว...ฝนละทำงานอะไร ฝนไม่เคยเล่าให้อีรีฟังเลยนะ

ฝน

ก็งานเขียนทั่วไปนะแหละ เขียนนิยายลงเว็บบ้าง ทำงานแปล เขียนเรื่องสั้น
อะไรแบบนั้น

ธีร์

ก็ดูเข้ากับฝนดีนะเราว่า

ฝนยิ้มและหันไปหาธีร์ที่ยกแก้วดื่มอีกสุดท้าย ก่อนจะค่อยๆ ยื่นมือไปแตะบนต้นขาของธีร์และลูบอย่างอ่อนโยน

ฝน

ธีร์อยากมาบ้านฝนรีเปล่าละ? ฝนเตรียมเซอร์ไพรส์ให้ธีร์มีกำลังใจไว้ด้วยนะ

ธีร์พยักหน้า ฝนยิ้ม ลุกขึ้นและจูงมือพาธีร์ออกจากบ้าน แต่ธีร์รีบดึงมือฝนไว้

ธีร์

พอติรถธีร์เสียนะ รบกวนฝนหน่อยนะ

ฝนไม่ได้ตอบอะไรและพยักหน้าตอบ เธอเดินไปที่รถของตัวเองและใช้รีโมทกดเปิดประตู ธีร์เดินไปขึ้นฝั่งข้างคนขับ
ฝนเปิดประตูเข้ารถและสตาร์ทเครื่องขับออกไป

ตัดไป

ฉาก 5 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ฝนเปิดประตูเข้ามาและวางกุญแจไว้บนโต๊ะ ธีร์ที่ตามเข้ามาถอดรองเท้าและมองฝนที่เดินไปยังห้องครัว

ฝน

ขึ้นไปรอชั้นสองเลย เตียวฝนขอหยิบน้ำแป็บนึง

ธีร์พยักหน้าและมองฝนหายเข้าไปข้างใน จากนั้นเขาก็เดินขึ้นมาจนถึงชั้นสอง ธีร์มองตู้ปลาที่ตั้งเด่นอยู่ริมห้องโดยที่
โซฟานั้นหันไปทางตู้ปลา เมื่อเข้าไปใกล้ขึ้นธีร์ก็สังเกตเห็นว่ามีปลาตัวหนึ่งที่ตายไปแล้วลอยอยู่ในขณะที่ธีร์กำลังจะ
ยื่นมือลงไปแตะปลาตัวนั้นเขาก็ได้ยินเสียงฝนที่กำลังเดินขึ้นมา ธีร์จึงรีบหันไปและเห็นว่าฝนถือน้ำเปล่ามาสองแก้ว
ธีร์รับแก้วพร้อมกับพูดออกมา

ธีร์

ฝนไม่เก็บปลาในนั้นหรือ?

ฝนงงกับคำพูดของธีร์ แต่เมื่อเห็นปลาในตู้ก็เข้าใจว่าเขาหมายความว่าอะไร

ฝน

อ้อ...ไม่เป็นไรหรอก เตียวรอก่อนก็ได้

ธีร์กระดกน้ำในแก้วจนหมดและส่งแก้วให้ฝน ระหว่างที่ฝนก้มลงวางแก้วเธอก็พูด

ฝน

แต่จริงๆ มันก็มีเรื่องแปลกอยู่นะ ไม่ว่าฝนจะเอาปลาที่ตัวมาอยู่ด้วย
ฝนเดินไปที่ตู้ปลาและก้มมองปลาสีทองที่ยังว่ายอยู่ในตู้

ฝน

มันจะชอบตายก่อนตัวสีทองนั้นตลอดเลย ธีร์ว่ามันแปลกปะ
ธีร์ไม่ได้ให้คำตอบและมองฝนที่กำลังดูตู้ปลา จากนั้นเขาเริ่มเข้าไปโอบเอวฝนและจูบบนไหล่ ฝนเหยียดตัวขึ้นมา
และหัวเราะคิกคัก แต่เธอก็แคะมือธีร์ออก

ฝน

ฝนขอไปเตรียมตัวก่อนสิ แป๊บเดียว
ธีร์ดูแข็งไป แต่ฝนนั้นจู่ๆ ก็ยื่นหน้าเข้ามาใกล้และจับแก้มธีร์จนเขาทำตัวไม่ถูก จากนั้นฝนก็รีบเดินลงไปยังชั้นล่าง
และปล่อยให้ธีร์ยืนรอแบบนั้น เขาลูบแก้มด้วยความชื่นและไปนั่งบนโซฟา กระทั่งเวลาผ่านไปหลายนาทีแต่ฝนก็
ยังไม่กลับขึ้นมา ธีร์เริ่มกระดิกเท้าด้วยความหงุดหงิดและตัดสินใจลุกขึ้นมา เขาเดินไปที่ราวบันไดและมองลงไปยัง
ด้านล่าง

ธีร์

ฝน! (เว้นช่วง) เราขอเข้าห้องน้ำได้มั๊ยอะ ตอนนี้เราปวดฉี่มากเลย
V.O. ฝน
ธีร์เข้าห้องน้ำชั้นสองไปก่อนเลย
ธีร์ถอยมาจากราวบันไดและมองไปที่ห้องน้ำที่เปิดประตูแง้มไว้เล็กน้อย ธีร์จึงรีบวิ่งเดินกึ่งวิ่งไปเข้าห้องน้ำ

ตัดไป

ฉาก 6 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องน้ำ / กลางคืน

เสียงกดชักโครกดังพร้อมกับเสียงซิบกางเกงของธีร์ จากนั้นเขาก็เดินมาส่งกระจก เปิดก๊อกน้ำโดยไม่ได้ก้มมอง
เพราะกำลังจัดทรงผมและเสื้อผ้าของตัวเองให้แน่ใจว่าตัวเองดูดีแล้ว จนธีร์ซึ่งส่งกระจกจนพอใจก้มลงปิดก๊อกน้ำ
สายตาของเขาเปลี่ยนเป็นความสงสัยเมื่อเห็นกระปุกยานอนหลับวางไว้ ธีร์หยิบกระปุกมาอ่านฉลาก แต่เพราะบน
อ่างมียาประเภทอื่นๆ ที่ธีร์คิดว่าเป็นยาทั่วไปเขาจึงไม่ได้สนใจมากนัก จากนั้นธีร์ก็วางกระปุกยาไว้ที่เดิมและเดิน
ออกมาจากห้องน้ำ

ฉาก 7 / ภายใน / บ้านฝน-โถงทางเดิน/ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์สะบัดมือที่ชุ่มน้ำ เขายังได้ยินเสียงฝักบัวอาบน้ำจากห้องชั้นล่างจึงกลับมานั่งรอที่โซฟา เขามองตู้ปลาตรงหน้า คิดถึงเหตุผลที่ทำให้ฝนถึงเก็บปลาที่ตายไว้ในตู้ และทำไมเธอปล่อยให้ปลาอีกตัวให้ว่ายอยู่ในนั้น แต่บางอย่างก็เรียก ความสนใจให้ธีร์หันไปมองห้องนอนที่เปิดประตูแง้มไว้ ห้องที่เคยมีตสนิทมิไฟกระพริบเปิดปิด ธีร์ค่อยๆ ลุกจาก โซฟาและเดินไปที่ห้องนอนอย่างระมัดระวัง ธีร์รู้สึกกลัวและไม่ไว้วางใจ แต่สุดท้ายเขาก็เลือกจะเปิดประตูเข้าไป

ฉาก 8 / ภายใน / บ้านฝน-น้องนอน / กลางคืน

ประตูค่อยๆ ถูกเปิดแง้ม ไฟในห้องที่ตอนแรกกะพริบติตๆ ดับๆ สว่างขึ้นมาหลังจากธีร์ลองปิดและเปิดไฟใหม่อีก ครั้ง ธีร์ใช้สายตามองสำรวจตั้งแต่บนที่นอนซึ่งมีเพียงกองเสื้อผ้า บนโต๊ะทำงานของฝนที่มีเพียงโน้ตบุ๊กและหนังสือ นิยายอาชญากรรม จากนั้นธีร์ก็เหลือบไปเห็นหัวข้อข้าวบนกำแพง ธีร์วางหนังสือลงก่อนจะเดินไปดูและเห็นว่าเป็น หัวข้อข้าวดาราทที่เขาเคยเขียนลงคอลัมน์ในอินเทอร์เน็ต ในจังหวะที่เขาวางหนังสือลงเพื่ออ่านข่าวที่ถูกปริ้นท์ออกมา มือของธีร์ก็ไหลเลื่อนไปโดนเมาส์ทำให้หน้าจอสว่างขึ้น ธีร์จึงหันมาสนใจโน้ตบุ๊กและถือนิวสแอสระเริ่มขยับเมาส์เพื่อดู ว่ามีอะไร สิ่งที่ธีร์เห็นทำให้เขาเบิกตากว้างเพราะความตกใจ บนหน้าจอโน้ตบุ๊กของฝนมีการค้นหาว่า ‘อะไรที่ใช้ตัด นิ้วได้ดีที่สุด’ ธีร์มองบนแท็บการค้นหาอื่นๆ ที่มีเศสคดีฆาตกรรมอื่นๆ

ธีร์

เฮียอะไรระเนี่ย

มูมมองจากสายตาฝนค่อยๆ เดินย่องมาหาธีร์ที่กำลังก้มดูจอโน้ตบุ๊ก แต่คราวนี้ธีร์ที่ระแวงอยู่รู้ว่าฝนแอบย่องเข้ามาหาเขา ธีร์ยกหมัดและหันไปหาฝนซึ่งตอนนี้เธอนั่งเพียงแค่ผ้าเช็ดตัว สีหน้าของเธอใสซื่อและงุนงงกับการกระทำของธีร์ และเริ่มแสดงความหวาดกลัวเมื่อธีร์ยังแสดงท่าทีหวาดกลัว

ฝน

ธีร์...เป็นไรปะเนี่ย?

ธีร์

(เปลี่ยนน้ำเสียงแข็งกร้าวมากขึ้น)

นี่มันอะไร?

ธีร์หันหน้าจอโน้ตบุ๊กไปหาฝนที่ยังสับสนว่าเกิดอะไรขึ้น ฝนมองและแค้นหัวเราะ

ฝน

เฮียธีร์ ฝนเขียนนิยายฆาตกรรมนะ มันก็ต้องมีรีเสิร์ชอะไรแบบนี้อยู่แล้ว

ฝนพยายามเดินเข้าไปใกล้ แต่ธีร์เลือกที่จะถอยห่าง นั่นทำให้ฝนขำออกมา

ฝน

ธีร์กลัวว่าฝนจะพาธีร์มาฆ่าหรือ?

ธีร์ไม่ได้ตอบคำถาม ฝนถอนหายใจ

ฝน

ถ้าธีร์อยากรู้ ทำไมไม่ลองเปิดอ่านไฟล์งานในเครื่องฝนดูละ จะได้ว่ารู้ว่าฝนเอา
ข้อมูลไปเขียนนิยายจริงๆ

ธีร์มองสำรวจตัวฝนและคิดว่าเธอไม่มีอาวุธ ธีร์จึงค่อยๆ เลื่อนโน้ตบุ๊กกลับมาหาตัวเองและเปิดไฟล์เวิร์ด ธีร์เริ่มอ่าน
โดยไม่ได้เห็นความผิดปกติอะไร จนมาถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นภายในบาร์ ซึ่งเป็นการคุยที่เหมือนกับที่ทั้งธีร์และฝน
คุยกันภายในบาร์ ธีร์หันไปมองหน้าฝนที่เริ่มส่งรอยยิ้ม แต่เขาก็กังขวยใจและรีบเลื่อนไปยังช่วงท้ายของไฟล์ที่มีข้อความ
สั้นๆ เขียนไว้ว่า ‘นายติดกับแล้วละ ธีร์’

และจากนั้นธีร์ก็เริ่มมองเห็นข้อความบนจอแบบพร่ามัวและแสดงอาการไร่้เรียวแรง เขาจึงต้องรีบถอยจากจอและ
มองฝนด้วยความสับสน เมื่อเห็นว่าฝนเริ่มเดินเข้ามาใกล้มากขึ้นธีร์ก็ผลักเธอและรีบเดินออกมาจากห้องนอน

ฉาก 9 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาในสภาพชวนเซ ธีร์มองแก้วน้ำที่วางอยู่บนโต๊ะและทำให้เขานึกถึงกระปุกยานอนหลับที่วางอยู่ใน
ห้องน้ำ เมื่อธีร์เริ่มประติดประต่อเรื่องราวได้เขาก็เริ่มเร่งความเร็วให้ตัวเองรีบออกจากบ้าน ทำให้ธีร์พลาดไถลลง
บันไดจนทรุดตัวอิงกำแพง สายตาพร่ามัวมองฝนที่ค่อยๆ เดินลงบันไดตามมา เธอย่อตัวลงและลูบใบหน้าของเขา

ธีร์

ทำไมอะฝน ทำแบบนี้ทำไม?

ฝน

ซูว์...เดี๋ยวธีร์ก็รู้เอง

สีหน้าของธีร์เต็มไปด้วยความสงสัย เขาพยายามจะลุกขึ้นแต่ก็ไม่ได้ ธีร์จึงพยายามคลานหนีจนเริ่มหมดแรง ฝนยืน
ขึ้นและมองดูกระทั่งธีร์นอนหมดสติ

ตัดไป

ฉาก 10 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์สะดุ้งตื่นขึ้นมา เขามองภาพตรงหน้าที่พร่ามัว เมื่อจะพยายามขยับตัวก็พบว่าตัวเองถูกเชือกมัดติดกับ
เก้าอี้อยู่กลางห้องนั่งเล่น โดยโซฟาที่เคยมีถูกดันย้ายไปอยู่มุมห้อง มือสองข้างมัดติดกับที่วางแขน ส่วนเท้าสองข้าง
ถูกมัดติดกัน แต่เพราะฤทธิ์ยานอนหลับจึงทำให้เขาขยับตัวได้ไม่มาก ธีร์ได้ยื่นเสียงไฟแช็กจุดจึงพยายามขยับตามอง
กลับไปข้างหลัง ฝนที่ยืนสูบบุหรี่อยู่เดินผ่านธีร์เพื่อปิดผ้าม่าน จากนั้นเธอก็เดินอ้อมมาด้านหลังธีร์ บีบนิ้วไหล่ให้
เขาผ่อนคลายและใจเย็นลง

ฝน

ใจเย็นสิ ชีร์ไม่อยากรู้หรือว่าฝนจะทำอะไรต่อ

ฝนกล่าวเท่านั้นและยิ้ม เธอละจากตัวเขาและเดินไปหยุดตรงหน้าตู้ปลา โดยที่ฝนในตอนนี้อยู่เป็นเดรสสีแดง แขนงูยาวถึงหัวเข่า ปลอยผมหน้าม้ายาวประบ่า เธอมองปลาตัวหนึ่งในตู้ที่ตายไปแล้วพลงหย่อนมือลงไปแตะมัน ส่วนชีร์ที่เริ่มขยับตัวได้แสดงความตื่นตระหนก เขาพยายามขยับมือที่ถูกมัดไว้แต่ก็ยอมแพ้ฤทธิ์ยาที่กำลังเล่นงานอยู่

ชีร์

(หายใจหอบ น้ำเสียงอ่อนแรง)

ฝน...ปลอยเรา

ฝนไม่มีทำที่ยินดียินร้ายและยังกลัวน้ำเล่นกับปลาที่ตายไปแล้ว ทำให้ชีร์เริ่มหมดหวัง ไม่รู้ว่าจะทำยังไงให้เธอยอมปลอยเขา

ชีร์

ขอร้องล่ะ...

ฝนถอนหายใจและเดินดุ่มมาหาชีร์ จากนั้นฝนก็ยกตัวพลงใช้อีกมือบีบคางบังคับให้ชีร์มองที่เธอ ดวงตาแข็งกร้าวของเธอจ้องมองแวตาทวาดกลัวของชีร์

ฝน

แบบนี้จะสนุกตรงไหนล่ะ? อีกร้อยเรามีเรื่องที่ยังไม่ได้สะสางเลยนะ

ฝนปลอยมือที่บีบคางเขาไว้แน่น

ฝน

ฝนมีอะไรจะเซอร์ไพรส์ชีร์ตั้งเยอะ

ฝนยืนขึ้นและเดินไปกลับไปในห้องนอนของเธอ ชีร์ซึ่งเห็นจังหวะเหมาะพยายามหันมองรอบห้องเพื่อหาทางหนี จนเขามองเชือกตรงหน้าและลองโน้มตัว พยายามใช้ฟันกัดปมเชือกจากมือซ้าย เสียงคันท้าของในท้องฝนทำให้ชีร์ต้องหยุดฟังครู่หนึ่ง แต่ผ่านไปซีกพักก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ชีร์จึงรีบจัดการใช้ฟันแก้ปมเชือกจนสามารถแกะออกได้หนึ่งปม ชีร์โน้มตัวกลับมาพักหายใจ เขาลองขยับข้อมืออย่างใจเย็นจนเริ่มรู้สึกว่เชือกคลายลง แต่เมื่อชีร์กำลังจะโน้มตัวแกะเชือกอีกครั้งเสียงแฉิ่งประตูดังจากห้องนอนฝนก็ดังขึ้น ชีร์จึงรีบเงยหน้าขึ้นมา

ฝนเดินกลับมาพร้อมกล่องที่ข้างในมีแฟ้มอยู่เกือบเต็มโดยมีผ้ากันเปื้อนหนังสือดำและถุงมือยางสีดำวางบนกล่อง ฝนหยิบถุงมือขึ้นสวมโดยที่ยืนหันหลังให้ธีร์ ธีร์ซึ่งเริ่มมีหวังตั้งสติได้และเริ่มถามฝนอีกครั้งด้วยน้ำเสียงที่ใจเย็นลง

ธีร์

ฝนทำแบบนี้ทำไม?

ธีร์ที่ไม่เห็นการตอบโต้จากฝนอ้างอิงไม่รู้จะพูดอะไรต่อ

ธีร์

เราไม่เคยทำร้ายฝนเลยนะ แทบไม่รู้จักฝนด้วยซ้ำ

คำพูดของธีร์ทำให้ฝนที่กำลังจะใส่ผ้ากันเปื้อนหนังสือดำไปครู่หนึ่ง เธอไม่ได้ตอบโต้กลับและสวมผ้ากันเปื้อนเรียบร้อย เธอหยิบแฟ้มเล่มแรกจากในกล่องและหยิบรูปถ่ายของฝนในสมัยที่เป็นดารารอออกมาพร้อมกับกระดาษที่ปรีนท์หัวข้อคอลัมน์ข่าว จากนั้นฝนจึงหันกลับไปหาธีร์

ฝน

ธีร์จำเราไม่ได้จริงๆ หรือ

(ฝนยกรูปและหัวข้อคอลัมน์ให้ธีร์ดู)

แล้วนี่ละ จำฝนได้รึยัง?

ธีร์มองรูปถ่ายของฝนและนึกย้อนกลับไปตอนที่เขาสารวจห้องของเธอ ซึ่งเป็นรูปถ่ายที่ติดไว้ในห้องพร้อมหัวข้อข่าว ‘จากสาวขี้อายุการเป็นดาราน้ำใหม่ไฟแรง เพราะความสามารถหรือเส้นใหญ่?’ โดยที่ภายในคอลัมน์ของธีร์มีรูปฝนที่เล่นยาประกอบเนื้อหา ธีร์ที่สติหลุดไปจากการนึกย้อนเหตุการณ์จำได้ว่าฝนคือหนึ่งในดาราก็เคยถูกธีร์เขียนข่าวเล่นงาน ฝนที่เห็นสีหน้าหวาดกลัวของธีร์รับรู้ได้ว่าเขาน่าจะจำเธอได้แล้วยกยิ้มมุมปาก

ฝน

ธีร์จำฝนได้แล้วใช่ปะ?

ฝนเก็บรูปเข้าแฟ้ม ทำที่ยังดูนิ่งและเย็นชา

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงหวาดกลัว)

...เราขอโทษ

ฝนไม่ได้สนใจคำขอโทษและสีหน้ารู้สึกผิดของธีร์ เธอเดินไปที่ตู้ปลาตรงหน้าและเอื้อมมือหยิบมิดที่ซ่อนอยู่ใต้หิน
ระดับออกมาทีละเล่มวางไว้บนโต๊ะ จากนั้นฝนก็สะบัดมือที่ชุ่มน้ำและยกกล่องแฟ้มที่วางบนโต๊ะย้ายมาอยู่บนพื้น
ข้างๆ ธีร์เพื่อให้หยิบได้สะดวก จากนั้นฝนก็เริ่มหยิบแฟ้มอื่นๆ ออกมา เธอเปิดแฟ้มของดาราทาที่เคยถูกธีร์เขียนคอลัม
ข่าวและวางข้อมูลทั้งหมดอย่างประณีต จากนั้นฝนก็ลุกขึ้นและเดินไปหยุดด้านหลังธีร์

ฝน

ธีร์จำผู้หญิงพวกนี้ได้ปะ คนที่ธีร์เคยเขียนข่าวพวกนี้

ธีร์สะดุดตากับรูปหญิงสาวคนหนึ่งที่มีหัวข้อข่าวเรื่องคลิปหลุดของเธอ ก่อนที่เขาจะเห็นภาพของเธอที่ฆ่าตัวตาย
โดยการกรีดข้อมือ ธีร์จ้องมองร่างไร้วิญญาณในรูปและพยายามจะเป็นหน้าหนี ฝนที่เห็นท่าทางของธีร์ซึ่ง
เปลี่ยนไปหลังจากได้เห็นรูปถ่ายศพตรงหน้า

ฝน

ใช่...ดูสิ่งที่ธีร์ทำสิ

ธีร์เป็นหน้าหนีไปอีกทางทำให้ฝนไม่พอใจและจิกผมบังคับให้เขาจ้องมองรูปพวกนั้น

ฝน

(น้ำเสียงแข็งกร้าวและเย็นชา)

เห็นมั้ยว่าชีวิตคนคนหนึ่งต้องพังเพราะคนเหี้ยๆ แบบมึง

ฝนย้ายตัวเองมาหยุดตรงหน้าธีร์และโน้มหน้าเข้าใกล้เขา

ฝน

เห็นมั้ยว่าการแปะป้ายของธีร์ทำให้ชีวิตใครต้องพังไปบ้าง

ธีร์ก้มหน้าเหมือนจะรู้สึกผิดกับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่อยู่ๆ เขาก็พูดขึ้นมา

ธีร์

ฝนแน่ใจหรือ?

ธีร์เงยหน้าขึ้นมา

ธีร์

ฝนแน่ใจหรือว่าธีร์เป็นคนที่ทำให้ชีวิตฝนพัง? ถ้าฝนไม่ได้ติดยาตั้งแต่แรก ธีร์คงไม่ได้ขำฝนมาหรอก (ธีร์ยื่นหน้าเข้าไปใกล้ฝน น้ำเสียงนิ่งลง) อีกอย่าง...ฝนก็รู้ดี
นี่ว่าใครกันแน่ที่แบนฝนจนไม่ได้เข้าวงการ

สีหน้าของฝนที่ดูมั่นใจในตอนแรกเปลี่ยนกลายเป็นท่าที่ดูเศร้า เธอหันกลับไปและมองแฟ้มของตัวเองที่เปิดอยู่บนโต๊ะ ฝนพยายามจะเปลี่ยนสีหน้าเพื่อเก็บความรู้สึกเจ็บปวดของตัวเอง เธอกรีดระเบิดอารมณ์ ปิดเอาแฟ้มออกและหยิบมิดแล่กระดุกขึ้นมา เธอมองพิจารณาพร้อมกับลองขยับมองปลายแหลมของมิด
สีหน้าเศร้าของฝนเปลี่ยนเป็นความโกรธ ฝนหันกลับไปและดึงนิ้วชี้ข้างซ้ายของธีร์ให้เหยียดตรง ธีร์ซึ่งเห็นมิดในมือ
รู้ดีว่าจะเกิดอะไรขึ้นและพยายามดิ้นขยับขึ้น

ธีร์

ฝน ออย่า...

ฝนไม่ได้ฟังคำของธีร์ก่อนจะใช้มิดที่อยู่ในมือออกแรงตดนิ้วธีร์ เขาตะโกนลั่นด้วยความเจ็บ มือข้างขวาจิกแน่นกับที่
พียงแขน ฝนมองนิ้วที่หล่นอยู่บนพื้นและหยิบขึ้นมา ก่อนจะยกนิ้วชี้ให้ธีร์เห็น

ฝน

จะได้ไม่ต้องไปเขียนข่าวทำร้ายใครอีก ไข่ม้อย?

ธีร์ส่งสายตาอาฆาตมองด้วยความโกรธแค้น ชัดกับสีหน้าของฝนที่ยิ้มอย่างพอใจ เธอวางมิดและขึ้นส่วนนิ้วไว้บน
โต๊ะ

ฝน

ฝนว่า...

(ฝนหยิบเสื้อมือตดกิ้งไม้ขึ้นมาแทน)

เปลี่ยนเป็นอะไรที่น่าสนใจกว่านี้ดีกว่า

ฝนกล่าวเพียงเท่านั้นและหันไปหาธีร์อีกครั้ง เธอดึงเอานิ้วชี้ข้างขวาของเธอออกมาและกำลังจะหันนิ้วของธีร์ ธีร์
เห็นว่ามือข้างขวาของตัวเองที่นิ้วชี้ถูกตัดไปแล้วและกำลังจะถูกตัดอีกข้าง ด้วยความเจ็บปวดและอะดรีนาลินทำให้
ธีร์พอจะมีแรงฮึดขึ้นมา เขาจึงตัดสินใจกระชากมือขวาออกโดยลอดมือผ่านเชือกที่คลายจากการแก้ปมก่อนหน้า
ออก ในที่สุดธีร์ก็ทำสำเร็จ เขาตัดสินใจใช้แรงเหวี่ยงให้เท้าถีบฝนออกให้พ้นตัว ฝนที่เซล้มหัวกระแทกเคลือบที่
ข้างล่างทำให้ธีร์ได้โอกาส เขาริบแก้เชือกที่มีมืออีกข้างและกระโจนไปหยิบมิดที่หล่นอยู่มาตัดเชือกที่เท้า แต่พอเห็นฝน

ที่กำลังจะลุกขึ้นธีร์จึงรีบคลานไปหลบหลังเคาท์เตอร์อย่างพลุกพล่าน จากนั้นธีร์ก็รีบแกะเชือกที่เท้าออก ธีร์เริ่มหายใจ
ช้าลงเพื่อฟังเสียงและกำมิดไว้แน่น ระหว่างที่กำลังใช้ความคิดว่าจะทำยังไงต่อ หวังเชือกจากอีกฝั่งของเคาท์เตอร์ก็
กระชากคอธีร์ ร่างของเขาถูกดึงผ่านเคาท์เตอร์

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงติดขัดระหว่างที่ยื้อกับฝน)

ไอ้สัส...ปล่อยกู!

ธีร์เหลือบไปเห็นแจกันที่วางอยู่บนเคาท์เตอร์และใช้มันฟาดที่หัวของฝนอย่างแรงจนทำให้เธอล้มลงและแน่นิ่งไป
ธีร์ไอและรีบหายใจหลังจากบ่วงเชือกที่คอคลายออก เขารีบดึงเชือกและหันไปหาฝนที่นอนจมกองเลือดในสภาพ
แน่นิ่งและคิดว่าเธอคงตายไปแล้ว ธีร์กุมมือซ้ายเพื่อห้ามเลือดและกลับเข้าไปในห้องนอนจนเจอโทรศัพท์ของเขา
วางอยู่บนเตียง หน้าจอขึ้นข้อความมากมายโดยที่หนึ่งในนั้นมีข้อความจากช่างภาพที่ไม่พอใจที่ธีร์ปล่อยภาพของ
เขาและเด็กสิบห้าลงในโซเชียล ธีร์ไม่ได้สนใจข้อความก่อนจะรีบปลดล็อกหน้าจอที่เปิดแอปเฟซบุ๊กไว้และเห็นโพสข
องตัวเองที่มีการปล่อยข้อมูลและวิธีการที่ตัวเองได้เข้ามา ระหว่างที่ธีร์กำลังจะกดโทรหาตำรวจก็มีคนโทรเข้ามาชะ
ก่อน

เพื่อนชาย

ไอ้ธีร์ มึงทำเหี้ยอะไรลงไปวะ ทำไมข่าวที่มึงทำถึงหลุดในเฟส-

ธีร์ไม่ได้สนใจอยากรู้คำตอบและรีบกดวางสาย จากนั้นธีร์ก็กดเบอร์ 191 เขารอสายอย่างรีบร้อนจนเจ้าหน้าที่
ผู้หญิงกล่าวขึ้น

เจ้าหน้าที่หญิง

191 ต้องการแจ้งเหตุด่วนอะไรคะ?

และจู่ๆ ฝนที่แอบย่องเข้ามาด้านหลังในสภาพโซกเลือดก็ใช้คอมไฟฟาดหัวธีร์จนเขาล้มลงไป

ฉาก 11 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ภายในห้องนั่งเล่นที่ละเหวจากการต่อสู้ แพ้มรวบรวมคอลัมของธีร์ที่กระจัดกระจาย คราบเลือด และตุ๋ปลาซึ่งไม่
นานมานี้ปลาทั้งสองตัว ลอยตายไป แต่ในตอนนีปลาสีทองนั้นก็กลับยังมีชีวิตอยู่ เสียงเพลงคลาสสิกบรรเลง ธีร์ที่
สลบไปค่อยๆ ฟันขึ้นมาและมองป็นพทที่อยู่บนมือตัวเอง มืออีกข้างที่ถูกตัดนิ้วไปแล้วตอนนี้ถูกใส่กุญแจมือกับราว
เหล็ก เขาเงยหน้ามองฝนที่กำลังปิดดูโทรศัพท์ เมื่อเห็นว่าธีร์ฟื้นแล้วเธोजึงยื่นโทรศัพท์ที่เป็นคลังวิดีโอแบล็กเมล์
ของธีร์

ฝน

ธีร์ทำแบบนี้สินะ มิน่าถึงไม่มีใครกล้าออกมาพูดอะไร

ธีร์พยายามยื่นมือแย่งโทรศัพท์ แต่ฝนรีบถอยมา ธีร์จึงยกปืนขู่

ฝน

ในนั้นมีกระสุนอยู่นัดเดียว ชีร์จะยิงฝนก็ได้แล้วลบลีปพวกนั้นซะ แสบปีเอ็นดิง
ฝนขยับตัวเข้าใกล้ปากกระบอกปืนที่เล็งบนหน้าผากเธอ และยกโทรศัพท์ที่ตอนนี้อยู่ในสถานะพร้อมโพสลงเฟสบุ๊ก

ฝน

หรือรอให้ตำรวจมาแล้วฝนปล่อยลีปพวกนี้ออกไป เราสองคนไปชดใช้สิ่งที่ทำ
ไว้ ชีร์อยากจะจบแบบไหนล่ะ?

ทั้งสองจ้องตากันนิ่งและแทบไม่ขยับตัว เสียงไซเรนตำรวจดังมาจากไกลๆ ชีร์กำปืนไว้แน่นแต่ก็ไม่กล้าตัดสินใจ จน
เมื่อเสียงไซเรндังใกล้ขึ้น ชีร์จึงตัดสินใจเหนียวไก แต่ไม่มีกระสุนอยู่ในปืนตั้งแต่แรก ฝนที่เห็นว่าชีร์ให้ทางเลือกแล้ว
กดโพสลีปลงในเฟสบุ๊กของชีร์ เขาซ็อกและทำตัวไม่ถูก ได้แต่มองด้วยความโกรธแค้น ฝนโยนโทรศัพท์บนพื้นก่อน
จะยันตัวขึ้นมา

ฝน

ชีร์จะรู้ว่าการโดนตีตราจากเรื่องอดีตมันทำให้ชีร์รู้สึกยังไง แบบเดียวกับที่ฝน

เคยรู้สึก

ฝนกล่าวเท่านั้นและหันกลับไปในห้องนอน

ชีร์

กูจะฆ่ามึง...

ฝนชะงักไป แต่เธอไม่ได้สนใจ

ชีร์

กูจะฆ่ามึง!

ฉาก 12 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ฝนฮัมเพลงพร้อมกับพิมพ์งานเขียนของตัวเอง ในบรรทัดสุดท้ายที่ฝนพิมพ์บรรยายถึงการแก้แค้นที่สำเร็จของเธอ
และลงท้ายด้วยคำว่าจบ ฝนจึงกดเผยแพร่เนื้อหาของเธอลงในเว็บไซต์เขียนนิยาย เสียงไซเรนตำรวจที่ตอนนี้อยู่
ตรงหน้าบ้านเรียกความสนใจให้ฝนหันไปที่หน้าต่าง เธอเดินไปที่กระจก ฝนทาลิปสติกและจัดทรงผมให้ดูดีโดยที่
ยังฮัมเพลงไปด้วย จากนั้นฝนก็เดินออกจากห้องลงไปยังด้านล่าง

ฉาก 13 / ภายนอก / หน้าบ้านฝน / รุ่งเช้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝนเปิดประตูออกมาในสภาพโชกเลือดเดินออกมา โดยมีไฟจากไซเรนรถตำรวจและแสงแฟลชจากกล้องของนักข่าว สาดใส่ตัวฝนที่ยกมือและค่อยๆ เดินออกมา เธอยิ้มหวานให้นักข่าวและช่างภาพก่อนที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปใส่กุญแจมือ จากนั้นฝนก็ถูกตำรวจควบคุมตัวและพาเดินไปที่รถ ช่างภาพและนักข่าวพยายามแหวกตำรวจเพื่อถ่ายภาพเธอ ฝนยิ้มดีใจและหัวเราะ จนเมื่อฝนถูกพาเข้าไปนั่งในรถ เธอมองกล้องและส่งจูบให้กับนักข่าว

ตัดไป

ฉาก 14 / ภายใน / ห้องสอบสวน / รุ่งเช้า

โทรทัศน์ในสถานีตำรวจกำลังรายงานข่าวของฝน

นักข่าวหญิง

ในเช้าวันนี้ เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปตรวจสอบบ้านเลขที่

626/194 ซึ่งได้รับแจ้งว่าเกิดทำร้ายร่างกายนะคะ โดยภายในบ้านได้พบนายธีรพงษ์ อามาตยะ อายุ 27 ปี ถูกนางสาวอรจิรา สรเนตร ผู้ก่อเหตุทำร้ายร่างกาย และกักขัง ตอนนี้นางอรจิราได้ถูกควบคุมตัวมาที่สน.ท้องที่และรอให้ปากคำกับตำรวจ ส่วนทางด้านนายธีรพงษ์ถูกส่งไปรักษาตัวและรอให้การกับตำรวจต่อไป ค่ะเนื่องจากคลิปที่ถูกปล่อยลงโลกโซเซียลเป็นกระแสในช่วงคืนที่ผ่านมาคะ

ภาพประกอบเฟสบุ๊คของธีร์ที่มีคลิปแบล็กเมลล์ดาราคคนอื่นๆ

นักข่าวหญิง

โดยหากมีการสอบสวนเพิ่มเติมและพบว่านายธีรพงษ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถ่ายคลิปพวกนี้ ตำรวจอาจจะมีการตั้งข้อหาเพิ่มเติมคะ ทางเราจะติดตามความคืบหน้าของคดีและรายงานให้กับท่านผู้ชมต่อไปคะ

ฝนที่อยู่ในห้องควบคุมตัวไม่ได้แสดงท่าทีอะไรนอกจากนั่งก้มหน้าฝังเนื้อหาข่าว

นักข่าวหญิง

อย่างไรก็ตามทางด้านโซเซียลก็มีการตั้งแฮชแท็ก #Saveฝน ซึ่งแน่นอนคะว่าตัวนางสาวอรจิราอาจจะได้รับโทษจำคุกสูงสุดสิบปี คนในโซเซียลที่เข้าใจเหตุผลของเธอจึงอยากให้ศาลมีการลดโทษลงนะคะ อย่างไรก็ตามเนื่องจากคดีที่เกิดขึ้นนั้นเป็นคดีที่ผู้ก่อเหตุลงมืออย่างโหดเหี้ยมคะ อาจจะต้องลงลึกไปถึงการตรวจสอบสุขภาพจิตด้วยว่าตัวของนางสาวอรจิราเนี่ย มีอาการป่วยทางจิตหรือไม่ ซึ่งทางสำนักข่าวเราจะติดตามคดีนี้และอัปเดตให้ผู้ชมอย่างต่อเนื่องคะ

ก่อนที่รายงานข่าวจะจบลง ฝนที่นิ่งก้มหน้าอยู่เสียบๆ ก็เริ่มหันหน้าขึ้นมาพร้อมรอยยิ้ม

(จบ)

The Judges

โดย อินทิมา กรมटना

บทร่างที่ 5

มีนาคม 2566

ฉาก 1 / ภายใน / บ้านฝน / กลางคืน

ในห้องนอนของฝน หญิงสาววัย 26 ปีกำลังนั่งพิมพ์บันทึกอยู่ที่โต๊ะของเธอ บนชั้นหนังสือและโต๊ะทำงานมีนิตยสาร สีสวนสอบสวนและกระดาดจดวงไว้ บนกำแพงมีข่าวจากคอลัมน์ดารารายอื่น ๆ จากกล้องวงจรปิดและ ภาพสะกดรอยตามผู้ชายคนหนึ่ง เธอนั่งพิมพ์งานของตัวเองจนกระทั่งมีเสียงข้อความดังขึ้นมา ฝนหยิบโทรศัพท์ ขึ้นมาดูข้อความสนทนาที่ธีร์ทักมา รอยยิ้มของฝนแสดงความพอใจก่อนที่จะพิมพ์ตอบข้อความของธีร์ ฝนลุกจากโต๊ะและเปิดตู้เสื้อผ้า ภายในตู้มีรูปถ่ายของผู้หญิงหลายคนที่ตั้งตัวสไตล์คล้ายๆ กัน เธอเลือกชุดมาทาบท และมองกระจก ผ่านไปสองสามชุดฝนก็เจอเดรสที่ตื้นดูถูกใจ จากนั้นฝนก็เปลี่ยนเสื้อผ้า หยิบสั้นสูงที่วางไว้มาสวมที่ เติงนอน เธอเก็บแฟ้มที่วางกระจายบนเตียงและรูปภาพของชายปริศนาที่ฝนแอบตามซึ่งแปะบนกำแพงใส่ไว้ใน กล่อง เมื่อจัดการทุกอย่างเรียบร้อยฝนก็สะพายกระเป๋าเดินออกจากห้องไป

ตัดไป

ฉาก 2 / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ธีร์นั่งรออยู่ที่เคาท์เตอร์บาร์โดยที่ตอนนี้กำลังสนทนากับใครบางคน สีหน้าของธีร์ดูเคร่งเครียดจนเขาต้องยกมือมาปิด ขมับ

ธีร์

กูไม่สนว่ามึงจะทำยังไง

(เว้นช่วงให้ช่างภาพตอบกลับ)

ธีร์

ถ้ามึงหาภาพมาได้ กูจะไปหาคนที่ทำได้มาทำแทนมึง และกู ก็ไม่รับประกันนะว่าเรื่องที่มีมึงไปมีอะไรกับเด็กนักเรียนพวกนั้นจะไม่เข้าหู หัวหน้ามึงหรือตำรวจ แค่นี้ละ

ธีร์ยิ้มเยาะด้วยความรู้สึกมีอำนาจก่อนจะกดวางสาย เขาถอนหายใจเฮือกใหญ่ก่อนจะยกมือเรียกบาร์เทนเดอร์ ระหว่างรอเครื่องดื่มธีร์ก็เปิดดูหน้าคอลัมน์ของตัวเองที่มียอดโลก์หลักพันและคอมเมนต์หลักร้อย สีหน้าของธีร์ดูไม่ได้ พอใจนักจนแก้วเครื่องดื่มมาเสิร์ฟตรงหน้า ธีร์ยกแก้วขึ้นมาจิบและกดโทรศัพท์โทรหาฝน แต่เธอไม่ได้รับสาย ธีร์จึง พิมพ์ข้อความทักไปว่าฝนอยู่ไหน เขาเคาะโต๊ะครุ่นคิดและเหลือบมองของบุหรี่ปนโต๊ะ จากนั้นธีร์ก็ตัดสินใจคว้าซอง และเดินออกไปหลังร้าน

ฉาก 3 / ภายนอก / ที่สูบบุหรี่หลังร้าน / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาด้านหลังร้านพร้อมซองบุหรี่ปนไฟแช็กในมือ เขาเริ่มจุดบุหรี่ปนด้วยสีหน้าหงุดหงิด ธีร์พยายามกด โทรศัพท์หาฝนอีกครั้ง

ธีร์

(พิมพ์กำกับตัวเอง)

ทำไมยังไม่มาชะทิวะ

ธีร์ลองกดโทรอีกครั้งเมื่อฝนยังไม่รับสาย มือของฝนแตะบนไหล่ทำให้ธีร์รีบหันไปเพราะความตกใจ เขามองฝนที่ยิ้ม
ทักทายและเก็บโทรศัพท์เข้ากระเป๋า ฝนมองท่าทีของอีกฝ่ายที่ทำตัวไม่ถูกและแค้นหัวเราะ

ฝน

เราทำธีร์กลัวปะเนี่ย?

ธีร์

อ้อ ป-เปล่า

ธีร์ขยับแว่นพลาจ้องหน้าฝนอย่างพิจารณา

ธีร์

ฝนใช่ปะ?

(ฝนพยักหน้าเขิน)

เฮ้ย...จริงปะเนี่ย ตัวจริงฝนดูดีมากเลยอะ

ฝน

(แค้นหัวเราะ)

นี่ธีร์ชมหรือบอกว่ารูปโปรเราไม่สวยเนี่ย

ฝนทำหน้าสงสัย นั่นทำให้ธีร์ซึ่งตอนแรกไม่เข้าใจว่าคำพูดของตัวเองกำกวมเหมือนเหน็บแนมฝนรีบเปลี่ยนสีหน้า
เป็นการขอโทษ

ธีร์

ไม่ๆ เราไม่ได้หมายความว่าจั้น รูปโปรฝนก็สวย หมายถึงว่าเราไม่เคยเห็นฝนลุค
แบบนี้เลยตอนที่คุยกันในแชทอะ

ธีร์ยกหูหรือสูบโดยมีสายตาของฝนจ้องมอง ธีร์ที่สังเกตเห็นเข้าใจว่าฝนอยากได้บุหรี่ยิ่งย่นซองไปให้เธอ

ฝน

เราไม่สูบอะ

ธีร์ค่อยๆ เก็บซองเข้ากระเป๋ากางเกง

ธีร์

โทษที (เว้นช่วง) ฝนอยากเข้าไปนั่งรอก่อนรีเปล่า

ฝนตอบด้วยการยิ้มและส่ายหัวเบาๆ อีรีที่ได้เห็นคำตอบพยักหน้าและรีบดูคั่นเขือกสุดท้าย เขาโยนกำนุหรือลงพื้น และเดินผ่านตัวฝนเพื่อกลับเข้าไปในร้าน แต่ฝนคว้ามืออีรีไว้ทำให้อีรีต้องหยุดชะงัก เขามองรอยยิ้มของฝนและยิ้มกลับไป จากนั้นอีรีก็จูงมือฝนและกลับเข้าไปในร้าน

ตัดไป

ฉาก 4 / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ตัดมาที่ฝนและอีรีกำลังนั่งดื่มและสนทนาที่เคาท์เตอร์บาร์

ฝน

ว่าแต่ คอลัมข่าวตาราของอีรีเป็นไงบ้างอะ ล่าสุดที่เล่าให้ฝนฟังอีรีดูเครียดๆ นะ ไม่ค่อยดีหรือ?

ฝนหันไปมองอีรีที่ยกแก้วจิบ สีหน้าดูเคร่งเครียด แต่ซักพักอีรีก็พยักหน้าตอบ

อีรี

ฝนก็รู้งานแบบนี้มันเสี่ยงกับเราขนาดไหน ทำอะไรก็ต้องคอยแอบอยู่ตลอด ไหนจะเรื่องโดนฟ้องอีก อีรีว่ามันไม่สนุกเลยหะ

ฝนจิบแก้วค็อกเทล

ฝน

แล้วทำไมอีรีถึงทำงานนี้อยู่ล่ะ? ทั้งที่รู้งานมันเสี่ยง

ฝนหันไปมองหน้าอีรีเพื่อรอคำตอบ อีรีไม่รู้จะทำยังไงเลยหัวเราะเยาะ

อีรี

ฝนแปะป้ายเราแล้วคิดว่าอีรีเป็นคนไม่ดีที่มาทำงานแบบนี้

ฝน

คนเราแปะป้ายใส่กันทั้งนั้นแหละอีรี ไม่เห็นแปลกเลย แต่ทุกคนต้องกินต้องใช้ใช้มีมีละ บางทีเราก็ต้องทำเรื่องที่ไม่อยากทำให้เอาตัวรอดได้ใช้มีมีละ เราไม่ตัดสินอีรีกับเรื่องอะไรแบบนี้หรอก

อีรีไม่ได้โต้ตอบและนั่งฟังจนฝนพูดจบ ฝนถอนหายใจและยกแก้วดื่มค็อกเทลจนหมด

อีรี

แล้ว...ฝนละทำงานอะไร ฝนไม่เคยเล่าให้อีรีฟังเลยนะ

ฝน

ก็งานเขียนทั่วไปนะแหละ เขียนนิยายลงเว็บบ้าง ทำงานแปล เขียนเรื่องสั้น
อะไรแบบนั้น

ธีร์

ก็ดูเข้ากับฝนดีนะเราว่า

ฝนยิ้มและหันไปหาธีร์ที่ยกแก้วดื่มอีกสุดท้าย

ฝน

มันอาจจะไม่เข้ากับฝนก็ได้ แต่ธีร์ก็ตัดสินใจไปแล้วนี่

ธีร์เข้าใจสิ่งที่ฝนพูดและกำลังจะหันกลับไปขอโทษ แต่ฝนค่อยๆ ยื่นมือไปแตะบนต้นขาของธีร์และลูบอย่างอ่อนโยน

ฝน

ธีร์อยากมาบ้านฝนรีเปลาละ? ฝนเตรียมเซอร์ไพรส์ให้ธีร์มีกำลังใจไว้ด้วยนะ

ธีร์พยักหน้า ฝนยิ้ม ลูกขึ้นและจูงมือพาธีร์ออกจากบ้าน แต่ธีร์รีบดึงมือฝนไว้

ธีร์

พอดีรถธีร์เสียนะ รบกวนฝนหน่อยนะ

ฝนไม่ได้ตอบอะไรและพยักหน้าตอบ เธอเดินไปที่รถของตัวเองและใช้รีโมทกดเปิดประตู ธีร์เดินไปขึ้นฝั่งข้างคนขับ
ฝนเปิดประตูเข้ารถและสตาร์ทเครื่องขับออกไป

ตัดไป

ฉาก 5 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ฝนเปิดประตูเข้ามาและวางกุญแจไว้บนโต๊ะ ธีร์ที่ตามเข้ามาถอดรองเท้าและมองฝนที่เดินไปยังห้องครัว

ฝน

ธีร์นั่งรอก่อนเลย เตี่ยวฝนขอหยิบน้ำแป็บนึง

ธีร์พยักหน้าและมองฝนหายเข้าไปข้างในครัว จากนั้นเขาก็ทิ้งตัวลงบนโซฟา จนกระทั่งฝนออกมาจากห้องน้ำและ
ยื่นแก้วน้ำให้ธีร์ เขารับมาและกระดกจนหมดก่อนจะส่งแก้วกลับไปให้ แต่ฝนเอากว้างไว้ตรงโต๊ะข้างโซฟาและ
เข้าไปนั่งข้างๆ ธีร์ซึ่งกำลังมองรอบๆ ห้องนั่งเล่นก่อนที่เขาจะหันกลับมามองฝนที่จ้องด้วยแวตาสงสัย

ฝน

แล้ว...ธีร์อยากให้ฝนช่วยธีร์ยังไงหรือ?

ธีร์ที่เห็นสายตาของฝนล่งเลใจครู่หนึ่ง ก่อนที่เขาจะเริ่มเข้าไปโอบเอวฝนและจูบบนไหล่ ฝนเหยียดตัวขึ้นมาและหัวเราะคิกคัก เธอก็แกะมือธีร์ออก

ฝน

ฝนขอไปเตรียมตัวก่อนสิ แป๊บเดียว

ธีร์ดูแข็งไป แต่ฝนนั้นจู่ๆ ก็ยื่นหน้าเข้ามาใกล้และจู่ๆก็แก้มธีร์จนเขาทำตัวไม่ถูก จากนั้นฝนก็เดินเลี้ยวหายไป ธีร์ได้ยินเสียงเปิดไฟและเสียงปิดประตูห้องน้ำแบบนั้นจึงกลับมานั่งรอ เขาลูบแก้มด้วยความเขินและไปนั่งบนโซฟา กระทั่งเวลาผ่านไปหลายนาทีแต่ฝนก็ยังไม่ออกมา ธีร์เริ่มกระดิกเท้าด้วยความหงุดหงิดและตัดสินใจลุกขึ้น เขาเดินไปที่ห้องน้ำและเคาะประตูเรียก

ธีร์

ฝน! (เว้นช่วง) ธีร์ขอเข้าห้องน้ำได้มั๊ยอะ ตอนนี้อาบน้ำเยอะ

V.O. ฝน

ธีร์เข้าห้องน้ำข้างหน้าก่อนเลย

ธีร์ถอยมาจากประตูและมองไปที่ห้องน้ำเล็กที่เปิดประตูแง้มไว้เล็กน้อย ธีร์จึงรีบวิ่งเดินกึ่งวิ่งไปเข้าห้องน้ำ

ตัดไป

ฉาก 6 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องน้ำ / กลางคืน

เสียงกดชักโครกดังพร้อมกับเสียงซิบกางเกงของธีร์ จากนั้นเขาก็เดินมาส่งกระจก เปิดก๊อกน้ำโดยไม่ได้ก้มมอง เพราะกำลังจัดทรงผมและเสื้อผ้าของตัวเองให้แน่ใจว่าตัวเองดูดีแล้ว จนธีร์ซึ่งส่งกระจกจนพอใจก้มลงปิดก๊อกน้ำ สายตาของเขาเปลี่ยนเป็นความสงสัยเมื่อเห็นกระปุกยานอนหลับวางไว้ ธีร์หยิบกระปุกมาอ่านฉลาก แต่เพราะบนฉลากมีภาพประหลาดอื่นๆ ที่ธีร์คิดว่าเป็นยาทั่วไปเขาจึงไม่ได้สนใจมากนัก จากนั้นธีร์ก็วางกระปุกยาไว้ที่เดิมและเดินออกมาจากห้องน้ำ

ฉาก 7 / ภายใน / บ้านฝน-โถงทางเดิน/ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์สะบัดมือที่ชุ่มน้ำ เขายังได้ยินเสียงฝักบัวอาบน้ำจากอีกห้องจึงกลับมานั่งรอที่โซฟา แสงไฟจากโชนเตียงนอนส่องกระทบบนพื้นทำให้ธีร์ยืนขึ้นมอง ส่วนที่เคยมืดสนิทมีไฟกระพริบเปิดปิด ธีร์ค่อยๆ เดินไปที่ห้องนอนอย่างระมัดระวังโดยย่องผ่านประตูห้องน้ำจนมาถึงห้องนอนของฝน

ฉาก 8 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ประตูค่อยๆ ถูกเปิดแง้ม ไฟในห้องที่ตอนแรกกะพริบตติๆ ดับๆ สว่างขึ้นมาหลังจากธีร์ลองปิดและเปิดไฟใหม่อีกครั้ง ธีร์ใช้สายตามองสำรวจตั้งแต่บนที่นอนซึ่งมีเพียงกองเสื้อผ้า บนโต๊ะทำงานของฝนที่มีเพียงโน้ตบุ๊กและหนังสือ

นิยายอาชญากรรม จากนั้นธีร์ก็เหลือบไปเห็นหัวข้อข่าวบนกำแพง ธีร์วางหนังสือลงก่อนจะเดินไปดูและเห็นว่าเป็นหัวข้อข่าวดาราที่เขาเคยเขียนลงคอลัมน์ในอินเทอร์เน็ต ในจังหวะที่เขาวางหนังสือลงเพื่ออ่านข่าวที่ถูกปริ้นท์ออกมา มือของธีร์ก็พลอยเลื่อนไปโดนเมาส์ทำให้หน้าจอสว่างขึ้น ธีร์จึงหันมาสนใจในตลับคีย์และถ้าวิสาสะเริ่มขยับเมาส์เพื่อดูว่ามีอะไร สิ่งทีธีร์เห็นทำให้เขาเบิกตากว้างเพราะความตกใจ บนหน้าจอในตลับคีย์ของฝนมีการค้นหาว่า ‘อะไรที่ใช่ตัดนิ้วได้ดีที่สุด’ ธีร์มองบนแท็บการค้นหาค้นหาอื่นๆ ที่มีเคสคดีฆาตกรรมอื่นๆ

ธีร์

เซี่ยอะไรวะเนี่ย

มูมมองจากสายตาฝนค่อยๆ เติดย่องมาหาธีร์ที่กำลังก้มดูจอในตลับคีย์ แต่คราวนี้ธีร์ที่ระแวงอยู่รู้ว่าฝนแอบย่องเข้ามาหาเขา ธีร์ยกหมัดและหันไปหาฝนซึ่งตอนนี้เธอนั่งเพียงแค่ผ้าเช็ดตัว สีหน้าของเธอใสซื่อและงุนงงกับการกระทำของธีร์ และเริ่มแสดงความหวาดกลัวเมื่อธีร์ยังแสดงท่าทีหวาดกลัว

ฝน

ธีร์...เป็นไรปะเนี่ย?

ธีร์

(เปลี่ยนน้ำเสียงแข็งกร้าวมากขึ้น)

นี่มันอะไร?

ธีร์หันหน้าจอในตลับคีย์ไปหาฝนที่ยังสับสนว่าเกิดอะไรขึ้น ฝนมองและแค้นหัวเราะ

ฝน

เฮ้ยธีร์ ฝนเขียนนิยายฆาตกรรมอยู่นะ มันก็ต้องมีรีเสิร์ชอะไรแบบนี้อยู่แล้ว

ฝนพยายามเดินเข้าไปใกล้ แต่ธีร์เลือกที่จะถอยห่าง นั่นทำให้ฝนขำออกมา

ฝน

ธีร์กลัวว่า...ฝนจะพาธีร์มาฆ่าหรือ?

ธีร์ไม่ได้ตอบคำถาม ฝนถอนหายใจ

ฝน

ถ้าธีร์อยากรู้ ทำไมไม่ลองเปิดอ่านไฟล์งานในเครื่องฝนดูละ จะได้รู้ว่าฝนเอาข้อมูลไปเขียนนิยายจริงๆ

ธีร์มองสำรวจตัวฝนและคิดว่าเธอไม่มีอาวุธ ธีร์จึงค่อยๆ เลื่อนในตลับคีย์กลับมาหาตัวเองและเปิดไฟล์เวิร์ด ธีร์เริ่มอ่าน โดยไม่ได้เห็นความผิดปกติอะไร จนมาถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นภายในบาร์ ซึ่งเป็นการคุยที่เหมือนกับที่ทั้งธีร์และฝน

คุยกันในบาร์ ชีร์หันไปมองหน้าฝนที่เริ่มส่งรอยยิ้ม แต่เขาก็กังขยอกและรีบเลื่อนไปยังช่วงท้ายของไฟล์ที่มีข้อความสั้นๆ เขียนไว้ว่า ‘นายติดกับแล้วละ ชีร์’

และจากนั้นชีร์ก็เริ่มมองเห็นข้อความบนจอแบบพร่ามัวและแสดงอาการไร้เรี่ยวแรง เขาจึงต้องรีบถอยจากจอและมองฝนด้วยความสับสน เมื่อเห็นว่าฝนเริ่มเดินเข้ามาใกล้มากขึ้นชีร์ก็ผลัดเธอและรีบเดินออกมาจากห้องนอน

ฉาก 9 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ชีร์เดินออกมาในสภาพชวนเขมาถึงห้องนั่งเล่น มองแก้วน้ำที่วางอยู่บนโต๊ะและทำให้เขานึกถึงกระปุกยานอนหลับที่วางอยู่ในห้องน้ำ เมื่อชีร์เริ่มประติดประต่อเรื่องราวได้เขาก็เริ่มเร่งความเร็วให้ตัวเองรีบออกจากห้อง ฤทธิ์ของยานอนหลับทำให้ทุกอย่างช้าลง ชีร์พยายามเปิดประตูแต่ก็ถูกฝนที่เดินตามมาคว้าคอเสื้อไว้และผลักกลับไปห้องนั่งเล่น สายตาพร่ามัวมองฝนที่ค่อยๆ ย่อตัวลงและลู่ไปบนหน้าของเขา

ชีร์

(น้ำเสียงอ่อนแรง)

ทำไมอะฝน ทำแบบนี้ทำไม?

ฝน

ซูว์...เดี๋ยวชีร์ก็รู้เอง

สีหน้าของชีร์เต็มไปด้วยความสงสัย เขาพยายามจะลุกขึ้นแต่ก็ไม่ไหว ชีร์จึงพยายามคลานหนีจนเริ่มหมดแรง ฝนยืนขึ้นและมองดูกระทั่งชีร์คว่ำหน้าหมดสติไป

ตัดไป

ฉาก 10 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ชีร์สะดุ้งตื่นขึ้นมา เขามองภาพตรงหน้าที่พร่ามัว เมื่อจะพยายามขยับตัวก็พบว่าตัวเองถูกเชือกมัดติดกับเก้าอี้อยู่กลางห้องนั่งเล่น โดยโซฟาที่เคยมีลูกดันย้ายไป มีสองข้างมัดติดกับที่วางแขน ส่วนเท้าสองข้างถูกมัดติดกัน แต่เพราะฤทธิ์ยานอนหลับจึงทำให้เขาขยับตัวได้ไม่มาก ชีร์ได้ยินเสียงไฟแช็กจุดจึงพยายามขยอกตามองกลับไปข้างหลัง ฝนที่ยืนสูบบุหรี่อยู่เดินผ่านชีร์เพื่อปิดฝ้าม่าน จากนั้นเธอก็เดินอ้อมมาด้านหลังชีร์ บีบนิ้วไล่ให้เขาผ่อนคลายและใจเย็นลง

ฝน

ใจเย็นสิ ชีร์ไม่อยากรู้หรือว่าฝนจะทำอะไรต่อ

ฝนกล่าวเท่านั้นและยิ้ม โดยที่ฝนในตอนนี้อยู่เป็นเดรสสีแดงแขนงอกยาวถึงหัวเข่า ปล่อยมหน้าม้ายาวประบ่า ชีร์ที่เริ่มขยับตัวได้แสดงความตื่นตระหนก เขาพยายามขยับมือที่ถูกมัดไว้แต่ก็ยอมแพ้ฤทธิ์ยาที่กำลังเล่นงานอยู่

ธีร์

(หายใจหอบ น้ำเสียงอ่อนแรง)

ฝน...ปล่อยเราเถอะนะ ขอร้องล่ะ...

ฝนที่ได้ยินเช่นนั้นเดินมาหยุดตรงหน้าธีร์ ก่อนจะย่อตัวลงใช้อีกมือบีบคางบังคับให้ธีร์มองที่เธอ ดวงตาแข็งกร้าวของเธอจ้องมองแววตาหวาดกลัวของธีร์

ฝน

แบบนี้จะสนุกตรงไหนล่ะ? อีกอย่างเรามีเรื่องที่ยังไม่ได้สะสางเลยนะ

ฝนปล่อยมือที่บีบคางเขาไว้แน่น

ฝน

ฝนมีอะไรจะเซอร์ไพรส์ธีร์ตั้งเยอะ

ฝนยืนขึ้นและเดินไปกลับไปในห้องนอนของเธอ ธีร์ซึ่งเห็นจังหวะเหมาะพยายามหันมองรอบห้องเพื่อหาทางหนี จนเขามองเชือกตรงหน้าและลองโน้มตัว พยายามใช้ฟันกัดปมเชือกจากมือซ้าย เสียงคันท้าของในท้องฝนทำให้ธีร์ต้องหยุดและหันไปครู่หนึ่ง แต่ผ่านไปซักพักก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ธีร์จึงรีบจัดการใช้ฟันแก้ปมเชือกจนสามารถแกะออกได้หนึ่งปม ธีร์โน้มตัวกลับมาพักหายใจ เขาลองขยับข้อมืออย่างใจเย็นจนเริ่มรู้สึกว่เชือกคลายลง แต่เมื่อธีร์กำลังจะโน้มตัวแกะเชือกอีกครั้งเสียงฝีเท้าจากห้องนอนฝนก็ดังขึ้น ธีร์จึงรีบเงยหน้าขึ้นมา ฝนเดินกลับมาพร้อมกล่องที่ข้างในมีแพ้มืออยู่เกือบเต็มโดยมีผ้ากันเปื้อนหนังสีดำ ถุงมือยางสีดำและท่อผ้าวางบนกล่อง ฝนหยิบถุงมือขึ้นสวมโดยที่ยืนหันหลังให้ธีร์ ธีร์ซึ่งเริ่มมีหวังตั้งสติได้และเริ่มถามฝนอีกครั้งด้วยน้ำเสียงที่ใจเย็นลง

ธีร์

ฝนทำแบบนี้ทำไม?

ธีร์ที่ไม่เห็นการตอบโต้จากฝนอ้าอึ้งไม่รู้จะพูดอะไรต่อ

ธีร์

เราแทบไม่รู้จักฝนด้วยซ้ำ ทำไมฝนถึงทำแบบนี้ล่ะ?

คำพูดของธีร์ทำให้ฝนที่กำลังจะใส่ผ้ากันเปื้อนหนังชะงักไปครู่หนึ่ง เธอไม่ได้ตอบโต้กลับและสวมผ้ากันเปื้อน เรียบร้อย เธอหยิบแฟ้มเล่มแรกจากในกล่องและหยิบรูปถ่ายของฝนในสมัยที่เป็นดารารายออกมาพร้อมกับกระดาษที่ป รีนท์หัวข้อคอลัมน์ข่าว จากนั้นฝนจึงหันกลับไปหาธีร์

ฝน

ธีร์จำเราไม่ได้จริงๆ หรือ

(ฝนยกรูปและหัวข้อคอลัมน์ให้ธีร์ดู)

แล้วนี่ละ จำฝนได้รึยัง?

ธีร์มองรูปถ่ายของฝนและนึกย้อนกลับไปตอนที่เขาสำรวจห้องของเธอ ซึ่งเป็นรูปถ่ายที่ติดไว้ในห้องพร้อมหัวข้อข่าว ‘จากสาวขี้อายุสู่การเป็นดารานำใหม่ไฟแรง เพราะความสามารถหรือเส้นใหญ่?’ โดยที่ภายในคอลัมน์ของธีร์มีรูปฝน ที่เล่นยาประกอบเนื้อหา ธีร์ที่นึกย้อนเหตุการณ์จำได้ว่าฝนคือหนึ่งในดาราสาวที่เคยถูกธีร์เขียนข่าวเล่นงาน ฝนที่เห็นสี หน้าหวาดกลัวของธีร์รับรู้ได้ว่าเขาน่าจะจำเธอได้แล้วยกยิ้มมุมปาก

ฝน

ธีร์จำฝนได้แล้วใช่ปะ?

ฝนเก็บรูปเข้าแฟ้ม ทำที่ยังดูนิ่งและเย็นชา

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงหวาดกลัว)

...เราขอโทษ

ฝนไม่ได้สนใจคำขอโทษและสีหน้ารู้สึกผิดของธีร์ เธอหยิบห่อผ้าคลายออกและหยิบมีดออกมาที่ละเล่มวางไว้บน โต๊ะ จากนั้นฝนก็ยกกล่องแฟ้มที่วางบนโต๊ะย้ายมาอยู่บนพื้นข้างๆ ธีร์เพื่อให้หยิบได้สะดวก จากนั้นฝนก็เริ่มหยิบ แฟ้มอื่นๆ ออกมา เธอเปิดแฟ้มของดาราสาวที่เคยถูกธีร์เขียนคอลัมน์ข่าวและวางข้อมูลทั้งหมดอย่างประณีต จากนั้นฝน ก็ลุกขึ้นและเดินไปหยุดด้านหลังธีร์

ฝน

ธีร์จำผู้หญิงพวกนี้ได้ปะ คนที่ธีร์เคยเขียนข่าวพวกนี้

ธีร์สะดุดตากับรูปหญิงสาวคนหนึ่งที่มีหัวข้อข้าวเรื่องคลิปหลุดของเธอ ก่อนที่เขาจะเห็นภาพของเธอที่ฆ่าตัวตาย โดยการกรีดข้อมือ ธีร์จ้องมองร่างไร้วิญญาณในรูปและพยายามจะเป็นหน้าหนี ฝนที่เห็นท่าทางของธีร์ซึ่งเปลี่ยนไปหลังจากได้เห็นรูปถ่ายศพตรงหน้า

ฝน

ใช่...ดูสิ่งที่ธีร์ทำสิ

ธีร์เป็นหน้าหนีไปอีกทางทำให้ฝนไม่พอใจและจิกผมบังคับให้เขาจ้องมองรูปพวกนั้น

ฝน

(น้ำเสียงแข็งกร้าวและเย็นชา)

เห็นมั๊ยว่าชีวิตคนคนหนึ่งต้องพังเพราะคนเหี้ยๆ แบบมึง

ฝนย้ายตัวเองมาหยุดตรงหน้าธีร์และโน้มหน้าเข้าใกล้เขา

ฝน

เห็นมั๊ยว่าการแะป้ายของธีร์ทำให้ชีวิตใครต้องพังไปบ้าง

ธีร์ก้มหน้าเหมือนจะรู้สึกผิดกับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่อยู่ๆ เขาก็พูดขึ้นมาทั้งที่ยังก้มหน้า

ธีร์

ฝนแน่ใจหรือ?

ธีร์เงยหน้าขึ้นมา

ธีร์

ฝนแน่ใจหรือว่าธีร์เป็นคนที่ทำให้ชีวิตฝนพัง? ถ้าฝนไม่ได้ติดยาตั้งแต่แรก ธีร์คงไม่ได้ฆ่าฝนมาหรือกไข่มั้ยล่ะ? (ธีร์ยื่นหน้าเข้าไปใกล้ฝน น้ำเสียงนิ่งลง) อีกอย่าง...ฝนก็รู้ดีนี่ว่าใครกันแน่ที่แบนฝนจนไม่ได้เข้าวงการ

สีหน้าของฝนที่ดูมั่นใจในตอนแรกเปลี่ยนกลายเป็นท่าที่ดูเศร้า เธอหันกลับไปและมองแฟ้มของตัวเองที่เปิดอยู่บนโต๊ะ ฝนพยายามจะเปลี่ยนสีหน้าเพื่อเก็บความรู้สึกเจ็บปวดของตัวเอง ฝนบีบมือแน่นก่อนจะคลายลง เธอปิดเอาแฟ้มออกและหยิบมิดแล่กระดุกขึ้นมา เธอมองพิจารณาพร้อมกับลองขยิบมองปลายแหลมของมิด

สีหน้าเศร้าของฝนเปลี่ยนเป็นความโกรธ ฝนหันกลับไปและดึงนิ้วชี้ข้างซ้ายของธีร์ให้เหยียดตรง ธีร์ซึ่งเห็นมิดในมือ รู้ดีว่าจะเกิดอะไรขึ้นและพยายามดิ้นขยับขึ้น

ธีร์

อย่า...

ฝนไม่ได้ฟังคำของธีร์ก่อนจะใช้มิดที่อยู่ในมือออกแรงตดนิ้วธีร์ เขาตะโกนลั่นด้วยความเจ็บ แต่เพราะอาการช็อกทำให้ธีร์ไม่รู้รู้สึกที่อยู่ตรงหน้า มือข้างขวาจิกแน่นกับที่พียงแขน ฝนมองนิ้วที่หล่นอยู่บนพื้นและหยิบขึ้นมา ก่อนจะยกนิ้วชูให้ธีร์เห็น

ฝน

จะได้ไม่ต้องไปเขียนข่าวทำร้ายใครอีก ไข่ม้อย?

ธีร์ส่งสายตาดูตามองด้วยความโกรธแค้น ชัดกับสีหน้าของฝนที่ยิ้มอย่างพอใจ เธอวางมิดและชิ้นส่วนนิ้วไว้บนโต๊ะ

ฝน

ฝนว่า...

(ฝนหยิบเลื่อยมิดตดกึ่งไม้ขึ้นมาแทน)

เปลี่ยนเป็นอะไรที่น่าสั่นใจว่านี่ดีกว่า

ฝนกล่าวเพียงเท่านั้นและหันไปหาธีร์อีกครั้ง เธอดึงเอานิ้วชี้ข้างขวาของเขาออกมาและกำลังจะหั่นนิ้วของธีร์ ธีร์เห็นว่ามือข้างขวาของตัวเองที่นิ้วชี้ถูกตัดไปแล้วและกำลังจะถูกตัดอีกข้าง ด้วยความเจ็บปวดและอะดรีนาลินทำให้ธีร์พอจะมีแรงฮึดขึ้นมา เขาจึงตัดสินใจกระชากมือขวาออกโดยลอดมือผ่านเชือกที่คลายจากการแก้ปมก่อนหน้าออก ในที่สุดธีร์ก็ทำสำเร็จ เขาตัดสินใจใช้แรงเหวี่ยงใหญ่ใช้เท้าถีบฝนออกให้พ้นตัว ฝนที่เซล้มหัวกระแทกเคลื่อนที่ช้าลงทำให้ธีร์ได้โอกาส เขาริบแก้เชือกที่มืออีกข้างและกระโจนไปหยิบมิดที่หล่นอยู่มาตัดเชือกที่เท้าจนสำเร็จและวิ่งไปที่ประตู แต่เมื่อกำลังจะเปิดกลอนออกฝนที่มีแรงมากกว่าก็จิกหัวธีร์กลับมาและเหวี่ยงเขามาที่โซนนั่งเล่น ธีร์จึงพยุงตัวเองกลับไปห้องนอนฝนและรอโจมตีกลับตรงหัวมุมห้อง ธีร์เริ่มหายใจช้าลงเพื่อฟังเสียงและกำมิดไว้แน่น เสียงฝีเท้าของฝนหยุดลงครู่หนึ่ง ธีร์เริ่มสงสัยและกำลังจะหันกลับไป มิดของฝนแทงบนเท้าเขาทำให้ธีร์เสียหลัก ฝนที่ย่อตัวหลบเดินมาหาธีร์พร้อมเชือก

ธีร์

ฝน อย่า-

ธีร์ถูกรัดคอจากด้านหลังและขยับไปไหนไม่ได้เพราะมิดที่ถูกแทงบนเท้า ธีร์เหลือบไปเห็นแจกันที่วางอยู่บนโต๊ะตรงหัวมุมห้อง พยายามยามจะเอื้อมมือไปจนธีร์คว้าแจกันมาได้และฟาดเข้าที่หัวของฝนจนเธอล้มลงจมกองเลือด ธีร์ไอโพลกและรีบหายใจหลังจากบ่วงเชือกที่คอคลายออก เขารับดึงเชือกและหันไปหาฝนที่นอนจมกองเลือดในสภาพแน่นิ่งและคิดว่าเธอคงตายไปแล้ว ธีร์จึงกัดฟันค่อยๆ ดึงมิดที่แทงเท้าขวาวอกและเดินกะเผลกมาที่เตียงนอน จนเจอโทรศัพท์ของเขาวางอยู่บนเตียง หน้าจอขึ้นข้อความมากมายโดยที่หนึ่งในนั้นมีข้อความจากช่างภาพที่ไม่พอใจที่ธีร์ปล่อยภาพของเขาและเด็กสิบห้าลงในโซเชียล ธีร์ไม่ได้สนใจข้อความก่อนจะรีบปลดล็อกหน้าจอ เปิดแอปเฟซบุ๊กไว้และเห็นโพสต์ของฝนที่แฉการปล่อยข้อมูลและวิธีการที่ธีร์ได้เข้ามา ระหว่างที่ธีร์กำลังจะกดโทรหาตำรวจก็มีคนโทรเข้ามาซะก่อน

เพื่อนชาย

ไอธีร์ มึงทำเหี้ยอะไรลงไปวะ ทำไมข่าวที่มึงทำถึงหลุดในเฟซ-

ธีร์ไม่ได้สนใจอยากรู้คำตอบและรีบกดวางสาย จากนั้นธีร์ก็กดเบอร์ 191 เขารอสายอย่างรีบร้อนจนเจ้าหน้าที่ผู้หญิงกล่าวขึ้น

เจ้าหน้าที่หญิง

191 ต้องการแจ้งเหตุด่วนอะไรคะ?

และจู่ๆ ฝนที่แอบย่องเข้ามาด้านหลังในสภาพโศกเลือดก็ใช้คอมไฟฟาดหัวธีร์จนเขาล้มลงไป

ฉาก 11 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ภายในห้องนั่งเล่นที่เลอะเทอะจากการต่อสู้ แพ้มรวรบรวมคอลัมของธีร์ที่กระจัดกระจายและคราบเลือดยังอยู่บนพื้นเสียงเพลงคลาสสิกบรรเลง ธีร์ที่สลบไปค่อยๆ พ้นขึ้นมาและมองปิ่นปักผมที่อยู่ในมือตัวเอง มืออีกข้างที่ถูกตัดนิ้วไปแล้วตอนนี้ถูกใส่กุญแจมือกับขาเตียง เขาเงยหน้ามองฝนที่กำลังปิดดูโทรศัพท์ เมื่อเห็นว่าธีร์ฟื้นแล้วเธอก็ยื่นโทรศัพท์ที่เป็นคลังวิดีโอแบล็กเมล์ของธีร์

ฝน

ธีร์ทำแบบนี้สินะ มิน่าถึงไม่มีใครกล้าออกมาพูดอะไร

ธีร์พยายามยื่นมือแย่งโทรศัพท์ แต่ฝนรีบถอยมา ธีร์จึงยกปิ่นขู่

ฝน

ในนั้นมีกระสุนอยู่นัดเดียว ธีร์จะยิงฝนก็ได้แล้วลบคลิปพวกนั้นซะ แสบปี่เอ็นดิงฝนขยับตัวเข้าใกล้ปากกระบอกปืนที่เล็งบนหน้าผากเธอ และยกโทรศัพท์ที่ตอนนี้อยู่ในสถานะพร้อมโพลสเฟสบุ๊ก

ฝน

หรือรอให้ตำรวจมาแล้วผมปล่อยคลิปพวกนี้ออกไป เราสองคนไปชดใช้สิ่งที่ทำ
ไว้ ซีร์อยากจะจบแบบไหนล่ะ?

ทั้งสองจ้องตากันนิ่งและแทบไม่ขยับตัว ซีร์กำปิ่นไว้แน่นแต่ก็ไม่กล้าตัดสินใจ จนเมื่อซีร์ตัดสินใจเหนียวใจ แต่ไม่มี
กระสุนอยู่ในปืนตั้งแต่แรก ผมเห็นว่าซีร์ให้ทางเลือกแล้วกดโพสคลิปลงในเฟซบุ๊กของซีร์ เขาซ็อกและทำตัวไม่ถูก
ได้แต่มองด้วยความโกรธแค้น ผมโยนโทรศัพท์บนพื้นก่อนจะย่นตัวขึ้นมา

ผม

ซีร์จะรู้ว่าการโดนตีตราจากเรื่องอดีตมันทำให้ซีร์รู้สึกยังไง แบบเดียวกับที่ผม
เคยรู้สึก

ผมกล่าวเท่านั้นและหันกลับไปนั่งตบิ๊คของตัวเอง

ซีร์

กูจะฆ่ามึง...

ผมชะงักไป แต่เธอไม่ได้สนใจ

ซีร์

กูจะฆ่ามึง!

ผมฮัมเพลงกลบเสียงร้องของซีร์พร้อมกับพิมพ์งานเขียนของตัวเอง ในบรรทัดสุดท้ายที่ผมพิมพ์บรรยายถึงการแก้
แค้นที่สำเร็จของเธอและลงท้ายด้วยคำว่าจบ ผมจึงกดเผยแพร่เนื้อหาของเธอลงในเว็บไซต์เขียนนิยาย เสียงเคาะ
ประตูจากตำรวจที่ตอนนี้ตั้งอยู่เรียกความสนใจให้ผมละจากจอโน้ตบุ๊ก เธอเดินไปที่กระจก ผมทาลิปสติกและจัด
ทรงผมให้ดูดีโดยที่ยังฮัมเพลงไปด้วย จากนั้นผมก็เดินผ่านตัวซีร์ที่ยังโวยวายใส่เธอและเปิดประตูห้องให้ตำรวจเข้า
มาจับกุมเธอ ผมยกมือยอมโดยง่าย

ฉาก 12 / ภายนอก / หน้าบ้านผม / รุ่งเช้า

ผมเปิดประตูออกมาในสภาพโซกเลือดเดินออกมา โดยมีไฟจากไซเรนรถตำรวจและแสงแฟลชจากกล้องของนักข่าว
สาดใส่ตัวผมที่ยกมือและค่อยๆ เดินออกมา เธอฮัมหวานให้นักข่าวและช่างภาพก่อนที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปใส่กุญแจ
มือ จากนั้นผมก็ถูกตำรวจควบคุมตัวและพาเดินไปที่รถ ช่างภาพและนักข่าวพยายามแหวกตำรวจเพื่อถ่ายภาพเธอ
ผมยิ้มดีใจและหัวเราะ จนเมื่อผมถูกพาเข้าไปนั่งในรถ เธอมองกล้องและส่งจูบให้กับนักข่าว

ตัดไป

ฉาก 13 / ภายใน / ห้องสอบสวน / รุ่งเช้า

โทรทัศน์ในสถานีตำรวจกำลังรายงานข่าวของฝน

นักข่าวหญิง

ในเช้าวันนี้ เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปตรวจสอบบ้านเลขที่ 626/194 ซึ่งได้รับแจ้งว่าเกิดทำร้ายร่างกายนะคะ โดยภายในบ้านได้พบนายธีรพงษ์ อามาตยะ อายุ 27 ปี ถูกนางสาวอรจิรา สรเนตร ผู้ก่อเหตุทำร้ายร่างกาย และกักขัง ตอนนี้นางอรจิราได้ถูกควบคุมตัวมาที่สน.ท้องที่และรอให้ปากคำกับตำรวจ ส่วนทางด้านนายธีรพงษ์ถูกส่งไปรักษาตัวและรอให้การกับตำรวจต่อไปค่ะ เนื่องจากคลิปที่ถูกปล่อยลงโลกโซเชียลเป็นกระแสในช่วงคืนที่ผ่านมาคะ

ภาพประกอบเฟสบุ๊กของธีรที่มีคลิปแบล็กเมล์ดาราคอนอื่นๆ

นักข่าวหญิง

โดยหากมีการสอบสวนเพิ่มเติมและพบว่านายธีรพงษ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถ่ายคลิปพวกนี้ ตำรวจอาจจะมีการตั้งข้อหาเพิ่มเติมคะ ทางเราจะติดตามความคืบหน้าของคดีและรายงานให้กับท่านผู้ชมต่อไปคะ

ฝนที่อยู่ในห้องควบคุมตัวไม่ได้แสดงท่าทีอะไรนอกจากนั่งก้มหน้าฟังเนื้อหาข่าว

นักข่าวหญิง

อย่างไรก็ตามทางด้านโซเชียลก็มีการตั้งแฮชแท็ก #Saveฝน ซึ่งแน่นอนคะว่าตัวนางสาวอรจิราอาจจะได้รับโทษจำคุกสูงสุดสิบปี คนในโซเชียลที่เข้าใจเหตุผลของเธอจึงอยากให้ศาลมีการลดโทษลงนะคะ อย่างไรก็ตามเนื่องจากคดีที่เกิดขึ้นนั้นเป็นคดีที่ผู้ก่อเหตุลงมืออย่างโหดเหี้ยมคะ อาจจะต้องลงลึกไปถึงการตรวจสุขภาพจิตด้วยว่าตัวของนางสาวอรจิราเนี่ย มีอาการป่วยทางจิตหรือไม่ ซึ่งทางสำนักข่าวเราจะติดตามคดีนี้และอัปเดตให้ผู้ชมอย่างต่อเนื่องคะ

ก่อนที่รายงานข่าวจะจบลง ฝนที่นั่งก้มหน้าอยู่เสียบๆ ก็เริ่มหันหน้าขึ้นมาพร้อมรอยยิ้ม

(จบ)

The seal of the Constitutional Court of Thailand is a large, circular emblem in the background. It features a central sunburst with a crown on top, flanked by two tiered umbrellas (parasols) on stands. The entire emblem is surrounded by a decorative border with Thai script. The text 'The Judges' is superimposed in the center of the seal.

The Judges

โดย อินทิมา กรมटना

บทร่างที่ 6

มีนาคม 2566

ฉาก 1 / ภายใน / บ้านฝน / กลางคืน

ฝนดำนน้ำในอ่าง นึกถึงภาพเหตุการณ์ที่ตัวเองถูกนักข่าวตามสัมภาษณ์จากข่าวที่ลงว่าฝนใช้ยาเสพติด กระทั่งฝนไหลขึ้นมาจากฝวน้ำอีกครั้ง

ฉาก 2 / ภายใน / บ้านฝน / กลางคืน

ในห้องนอนของฝน หญิงสาววัย 26 ปีกำลังนั่งพิมพ์บันทึกอยู่ที่โต๊ะของเธอ บนชั้นหนังสือและโต๊ะทำงานมีนียบาสีบสนอบสนวนและกระดาดจดวงไว้ บนกำแพงมีข่าวจากคอลัมน์ดาราร อีกฝั่งมีภาพพรั่าๆ จากกล้องวงจรปิดและภาพสะกดรอยตามผู้ชายคนหนึ่ง เธอนั่งพิมพ์งานของตัวเองจนกระทั่งมีเสียงข้อความดังขึ้นมา ฝนหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูข้อความสนทนาที่ธีร์ทักมา รอยยิ้มของฝนแสดงความพอใจก่อนที่จะพิมพ์ตอบข้อความของธีร์ ฝนลุกจากโต๊ะและเปิดตู้เสื้อผ้า ภายในตู้มีรูปถ่ายของผู้หญิงหลายคนที่ตั้งตัวสไตล์คล้ายๆ กัน เธอเลือกชุดมาทาบและมองกระจก ผ่านไปสองสามชุดฝนก็เจอเดรสที่ตนถูกใจ จากนั้นฝนก็เปลี่ยนเสื้อผ้า หยิบสั้นสูงที่วางไว้มาสวมที่เตียงนอน เธอเก็บแฟ้มที่วางกระจายบนเตียงและรูปภาพของชายปริศนาที่ฝนแอบตามซึ่งแปะบนกำแพงใส่ไว้ในกล่อง เมื่อจัดการทุกอย่างเรียบร้อยฝนก็สะพายกระเป๋าเดินออกจากห้องไป

ตัดไป

ฉาก 3 / ภายนอก / ที่สุบบุหรี่หลังร้าน / กลางคืน

ธีร์นั่งรออยู่ที่เคาท์เตอร์บาร์โดยที่ตอนนี้กำลังสนทนากับใครบางคน สีหน้าของธีร์ดูเคร่งเครียดจนเขาต้องยกมือνωดขมับ

ธีร์

กูไม่สนว่ามึงจะทำยังไง
(เว้นช่วงให้ช่างภาพตอบกลับ)

ธีร์

ถ้ามึงหาภาพมาได้ กูจะไปหาคนที่ทำได้มาทำแทนมึง และกูก็ไม่รับประกันนะว่าเรื่องที่มึงไปมีอะไรกับเด็กนักเรียนพวกนั้นจะไม่เข้าหูหัวหน้ามึงหรือตำรวจ แค่นี้ละ

ธีร์ถอนหายใจก่อนจะหยิบซองบุหรี่และไฟแช็กมาจุกบุหรี่สูบ ธีร์พยายามกดโทรศัพท์หาฝนแต่เธอก็ไม่รับสาย

ธีร์

(พิมพ์กำกับตัวเอง)

ทำไมยังไม่มาซะทีวะ

ธีร์ลองกดโทรอีกครั้งเมื่อฝนยังไม่รับสาย ฝนที่โผล่มาจากในร้านค่อยๆ เดินมาหาธีร์ มือของฝนแตะบนไหล่ทำให้ธีร์
รีบหันไปเพราะความตกใจ เขามองฝนที่ยิ้มทักทายและเก็บโทรศัพท์เข้ากระเป๋า ฝนมองท่าทีของอีกฝ่ายที่ทำตัวไม่
ถูกและแค้นหัวเราะ

ฝน

เราทำธีร์กลัวปะเนี่ย?

ธีร์

อ้อ ป-เปล่า

ธีร์จ้องหน้าฝนอย่างพิจารณา

ธีร์

ฝน...ใช่ปะ?

(ฝนพยักหน้าเงิน)

เฮ้ย ตัวจริงฝนดูดีมากเลยอะ

ฝน

(แค้นหัวเราะ)

นี่ธีร์ชมหรือบอกว่ารูปโปรเราไม่สวยเนี่ย

ฝนทำหน้าที่สงสัย นั่นทำให้ธีร์ซึ่งตอนแรกไม่เข้าใจว่าคำพูดของตัวเองกำกวมเหมือนเหน็บแนมฝนรีบเปลี่ยนสีหน้า
เป็นการขอโทษ

ธีร์

ไม่ๆ เราหมายถึงตัวจริงฝนดูดีกว่าในรูปโปรไฟล์อีก

ธีร์ยกหูหรือสูบโดยมีสายตาของฝนจ้องมอง ธีร์ที่สังเกตเห็นเข้าใจว่าฝนอยากได้บุหรือจึงยื่นซองไปให้เธอ

ฝน

เราไม่สูบอะ

ธีร์ค่อยๆ เก็บซองเข้ากระเป๋ากางเกง

ธีร์

โทษที (เว้นช่วง) ฝนอยากเข้าไปนั่งรอก่อนรีเปล่า

ฝนตอบด้วยการยิ้มและส่ายหัวเบาๆ ธีร์ที่ได้เห็นคำตอบพยักหน้าและรีบดูควั่นเชือกสุดท้าย เขาโยนกันบูหรือลงพื้น
และเดินผ่านตัวฝนเพื่อกลับเข้าไปในร้าน แต่ฝนคว้ามือธีร์ไว้ทำให้ธีร์ต้องหยุดชะงัก เขามองรอยยิ้มของฝนและยิ้ม
กลับไป จากนั้นธีร์ก็จูมมือฝนและกลับเข้าไปในร้าน

ตัดไป

ฉาก 4 / ภายใน / บาร์ / กลางคืน

ตัดมาที่ฝนและธีร์กำลังนั่งดื่มและสนทนาที่เคาท์เตอร์บาร์

ฝน

ว่าแต่ คอลัมข่าวตาราของธีร์เป็นไงบ้างอะ ล่าสุดที่เล่าให้ฝนฟังธีร์ดูเครียดๆ นะ
ไม่ค่อยดีหรือ?

ฝนหันไปมองธีร์ที่ยกแก้วจิบ สีหน้าดูเคร่งเครียด แต่ซັกพักธีร์ก็พยักหน้าตอบ

ธีร์

ฝนก็รู้งานแบบนี้มันเสี่ยงกับเราขนาดไหน ทำอะไรก็ต้องคอยแอบอยู่ตลอด
ไหนจะเรื่องโดนฟ้องอีก ธีร์ว่ามันไม่สนุกเลยหว่า

ฝนจิบแก้วค็อกเทล

ฝน

แล้วทำไมธีร์ถึงทำงานนี้อยู่? ทั้งที่รู้ว่ามันเสี่ยง

ฝนหันไปมองหน้าธีร์เพื่อรอคำตอบ ธีร์ไม่รู้จะทำยังไงเลยหัวเราะเยาะ

ธีร์

ฝนแปะป้ายเราแล้วคิดว่าธีร์เป็นคนไม่ดีที่มาทำงานแบบนี้

ฝน

คนเราแม่งแปะป้ายใส่กันทั้งนั้นแหละธีร์ ไม่เห็นแปลกเลย แต่ทุกคนต้องกินต้อง
ใช้ไข่ม้อยละ บางทีเราก็ต้องทำเรื่องที่ไม่อยากทำให้เอาตัวรอดได้ไข่ม้อยละ เราไม่
ตัดสินธีร์กับเรื่องอะไรแบบนี้หรือ

ธีร์ไม่ได้โต้ตอบและนั่งฟังจนฝนพูดจบ ฝนถอนหายใจและยกแก้วดื่มค็อกเทลจนหมด

ธีร์

แล้ว...ฝนล่ะทำงานอะไร ฝนไม่เคยเล่าให้ธีร์ฟังเลยนะ

ฝน

ก็งานเขียนทั่วไปนะแหละ เขียนนิยายลงเว็บบ้าง ทำงานแปล เขียนเรื่องสั้น
อะไรแบบนี้

ธีร์

ก็ดูเข้ากับฝนดีนะเราว่า

ฝนยิ้มและหันไปหาธีร์ที่ยกแก้วดื่มอีกสุดท้าย

ฝน

มันอาจจะไม่เข้ากับฝนก็ได้ แต่ธีร์ก็ตัดสินใจไปแล้วนี่

ธีร์เข้าใจสิ่งที่ฝนพูดและกำลังจะหันกลับไปขอโทษ แต่ฝนค่อยๆ ยื่นมือไปแตะบนต้นขาของธีร์และลูบอย่างอ่อนโยน

ฝน

ธีร์อยากมาบ้านฝนรึเปล่านั้น? ฝนเตรียมเซอร์ไพรส์ให้ธีร์มีกำลังใจไว้ด้วยนะ

ธีร์พยักหน้า ฝนยิ้ม ลูกขึ้นและจูงมือพาธีร์ออกจากบ้าน แต่ธีร์รีบดึงมือฝนไว้

ธีร์

พอดีรถธีร์เสียนะ รบกวนฝนหน่อยนะ

ฝนไม่ได้ตอบอะไรและพยักหน้าตอบ เธอเดินไปที่รถของตัวเองและใช้รีโมทกดเปิดประตู ธีร์เดินไปขึ้นฝั่งข้างคนขับ

ฝนเปิดประตูเข้ารถและสตาร์ทเครื่องขับออกไป

ตัดไป

ฉาก 5 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ฝนเปิดประตูเข้ามาและวางกุญแจไว้บนโต๊ะ ธีร์ที่ตามเข้ามาถอดรองเท้าและมองฝนที่เดินไปยังห้องครัว

ฝน

ธีร์นั่งรอก่อนเลย เดี่ยวฝนขอหยิบน้ำแป็บนึง

ธีร์พยักหน้าและมองฝนหายเข้าไปข้างในครัว จากนั้นเขาก็ทิ้งตัวลงบนโซฟา จนกระทั่งฝนออกมาจากห้องน้ำและ

ยื่นแก้วน้ำให้ธีร์ เขารับมาและกระดกจนหมดก่อนจะส่งแก้วกลับไปให้ แต่ฝนเอาแก้ววางไว้ตรงโต๊ะข้างโซฟาและ

เข้าไปนั่งข้างๆ ธีร์ซึ่งกำลังมองรอบๆ ห้องนั่งเล่นก่อนที่เขาจะหันกลับมามองฝนที่จ้องด้วยแวตาสงสัย

ฝน

ธีร์พร้อมสำหรับเซอร์ไพรส์รึยัง?

ธีร์ยิ้มและพยักหน้า ฝนนั่งลง ก่อนที่เขาจะเริ่มพรหมจรรย์บนไหล่ แต่เสียงประตูก็ขัดจังหวะทั้งสอง ฝนจึงเดินไปเปิดป

ประตูและเจอจอย สาวข้างห้องยิ้มต้อนรับ

จอย

พี่ฝน คิดถึงจังเลย หนูเพิ่งกลับมาต่างจังหวัดเลย แล้วก็นึกได้ว่าอู๊ย! พี่ฝนอยากกินมะม่วงไข่ปะ ก็เลยนี้จะ ซื้อมาให้พี่สาว

จอยยื่นถุงมะม่วงให้ ฝนยิ้มและรับมา

ฝน

ขอบใจนะจอย ขอบใจมากเลย

ฝนกำลังจะปิดประตู แต่จอยก็ถามขึ้นมาก่อน

จอย

พี่อยู่กับใครอะ? (จอยยื่นตัวเข้ามากระซิบ) พี่มีแฟนแล้วหรือ?

ฝน

เพื่อนมาค้างเฉยๆ อะ ไม่มีอะไร ไว้เดี๋ยวค่อยคุยกันนะ

จอยยังไม่ทันถามอะไรต่อก็ถูกฝนปิดประตูใส่

ตัดไป

ฉาก 6 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องน้ำ / กลางคืน

เสียงกดชักโครกดังพร้อมทั้งเสียงซิบกางเกงของธีร์ จากนั้นเขาก็เดินมาส่งกระจก เปิดก๊อกน้ำโดยไม่ได้ก้มมอง เพราะกำลังจัดทรงผมและเสื้อผ้าของตัวเองให้แน่ใจว่าตัวเองดูดีแล้ว จนธีร์ซึ่งส่งกระจกจนพอใจก้มลงปิดก๊อกน้ำ สายตาของเขาเปลี่ยนเป็นความสงสัยเมื่อเห็นกระปุกยานอนหลับวางไว้ ธีร์หยิบกระปุกมาอ่านฉลาก แต่เพราะบนอ่างมียาประเภทอื่นๆ ที่ธีร์คิดว่าเป็นยาทั่วไปเขาจึงไม่ได้สนใจมากนัก จากนั้นธีร์ก็วางกระปุกยาไว้ที่เดิมและเดินออกมาจากห้องน้ำ

ฉาก 7 / ภายใน / บ้านฝน-โรงทางเดิน/ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์สะบัดมือที่ชุ่มน้ำ แต่ทำไมไม่เห็นวีแววของฝน เขาจึงเดินไปที่ห้องนอนซึ่งเปิดประตูแง้มไว้

ฉาก 8 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ประตูค่อยๆ ถูกเปิดแง้ม ไฟในห้องที่ตอนแรกกะพริบติ๊ดๆ ดับๆ สว่างขึ้นมาหลังจากธีร์ลองปิดและเปิดไฟใหม่อีกครั้ง ธีร์ใช้สายตามองสำรวจตั้งแต่บนที่นอนซึ่งมีเพียงกองเสื้อผ้า บนโต๊ะทำงานของฝนที่มีเพียงโน้ตบุ๊กและหนังสือ นิยายอาชญากรรม จากนั้นธีร์ก็เหลือบไปเห็นหัวข้อข้าวบงก้าแพง ธีร์วางหนังสือลงก่อนจะเดินไปดูและเห็นว่าเป็นหัวข้อข้าวดาราทที่เขาเคยเขียนลงคอลัมน์ในอินเทอร์เน็ต ในจังหวะที่เขาวางหนังสือลงเพื่ออ่านข่าวที่ถูกปริ้นท์ออกมา มือของธีร์ก็เผลอเลื่อนไปโดนเมาส์ทำให้หน้าจอสว่างขึ้น ธีร์จึงหันมาสนใจโน้ตบุ๊กและถวิลวิสาสะเริ่มขยับเมาส์เพื่อดูว่ามีอะไร สิ่งที่ธีร์เห็นทำให้เขาเบิกตากว้างเพราะความตกใจ บนหน้าจอโน้ตบุ๊กของฝนมีการค้นหาว่า ‘อะไรที่ใช้ตัดนิ้วได้ดีที่สุด’ ธีร์มองบนแท็บการค้นหาอื่นๆ ที่มีเคสคดีฆาตกรรมอื่นๆ

ธีร์

เขี่ยอะไรวะเนี่ย

มูมมองจากสายตาฝนค่อยๆ เดินย่องมาหาธีร์ที่กำลังก้มดูจอโน้ตบุ๊ก แต่คราวนี้ธีร์ที่ระแวงอยู่รู้ว่าฝนแอบย่องเข้ามาหาเขา ธีร์ยกหมัดและหันไปหาฝนซึ่งตอนนี้เธอนั่งเพียงแค่ผ้าเช็ดตัว สีหน้าของเธอใสซื่อและงุนงงกับการกระทำของธีร์ และเริ่มแสดงความหวาดกลัวเมื่อธีร์ยังแสดงท่าทีหวาดกลัว

ฝน

ธีร์...เป็นไรปะเนี่ย?

ธีร์

(เปลี่ยนน้ำเสียงแข็งกร้าวมากขึ้น)

นี่มันอะไร?

ธีร์หันหน้าจอโน้ตบุ๊กไปหาฝนที่ยังสับสนว่าเกิดอะไรขึ้น ฝนมองและแค้นหัวเราะ

ฝน

ธีร์ ฝนเขียนนิยายฆาตกรรมนะ มันก็ต้องมีรีเสิร์จอะไรแบบนี้อยู่แล้ว

ฝนพยายามเดินเข้าไปใกล้ แต่ธีร์เลือกที่จะถอยห่าง นั่นทำให้ฝนขำออกมา

ฝน

ธีร์กลัวว่า...ฝนจะพาธีร์มาฆ่าหรือ?

ธีร์ไม่ได้ตอบคำถาม ฝนถอนหายใจ

ฝน

ถ้าธีร์อยากรู้ ทำไมไม่ลองเปิดอ่านไฟล์งานในเครื่องฝนดูละ จะได้ว่าธีร์เอา
ข้อมูลไปเขียนนิยายจริงๆ

ธีร์มองสำรวจตัวฝนและคิดว่าเธอไม่มีอาวุธ ธีร์จึงค่อยๆ เลื่อนโน้ตบุ๊กกลับมาหาตัวเองและเปิดไฟล์เวิร์ด ธีร์เริ่มอ่าน
โดยไม่ได้เห็นความผิดปกติอะไร จนมาถึงบทสนทนาที่เกิดขึ้นภายในบาร์ ซึ่งเป็นการคุยที่เหมือนกับที่ทั้งธีร์และฝน
คุยกันในบาร์ ธีร์หันไปมองหน้าฝนที่เริ่มส่งรอยยิ้ม แต่เขาก็ยังอยากรู้และรีบเลื่อนไปยังช่วงท้ายของไฟล์ที่มีข้อความ
สั้นๆ เขียนไว้ว่า ‘นายติดกับแล้วละ ธีร์’

และจากนั้นธีร์ก็เริ่มมองเห็นข้อความบนจอแบบพรั่มัวและแสดงอาการไร้เรี่ยวแรง เขาจึงต้องรีบถอยจากจอและ
มองฝนด้วยความสับสน เมื่อเห็นว่าฝนเริ่มเดินเข้ามาใกล้มากขึ้นธีร์ก็ผลักเธอและรีบเดินออกมาจากห้องนอน

ฉาก 9 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์เดินออกมาในสภาพชวนเขมาถึงห้องนั่งเล่น มองแก้วน้ำที่วางอยู่บนโต๊ะและทำให้เขานึกถึงกระปุกยานอนหลับที่
วางอยู่ในห้องน้ำ เมื่อธีร์เริ่มประติดประต่อเรื่องราวได้เขาก็เริ่มเร่งความเร็วให้ตัวเองรีบออกจากห้อง ฤทธิ์ของยา
นอนหลับทำให้ทุกอย่างช้าลง ธีร์พยายามเปิดประตูแต่ก็ถูกฝนที่เดินตามมาคว้าคอเสื้อไว้และผลักกลับไป
ห้องนั่งเล่น สายตาพรั่มัวมองฝนที่ค่อยๆ ย่อตัวลงและลูบใบหน้าของเขา

ธีร์

(น้ำเสียงอ่อนแรง)

ทำไมอะฝน ทำแบบนี้ทำไม?

ฝน

ซูว์...

สีหน้าของธีร์เต็มไปด้วยความสงสัย เขาพยายามจะลุกขึ้นแต่ก็ไม่ไหว ธีร์จึงพยายามคลานหนีจนเริ่มหมดแรง ฝนยืน
ขึ้นและมองดูกระทั่งธีร์คว่ำหน้าหมดสติไป

ตัดไป

ฉาก 10 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนั่งเล่น / กลางคืน

ธีร์สะดุ้งตื่นขึ้นมา เขามองภาพตรงหน้าที่พรั่มัว เมื่อจะพยายามขยับตัวก็พบว่าตัวเองถูกเชือกมัดติดกับ
เก้าอี้อยู่กลางห้องนั่งเล่น โดยโซฟาที่เคยมีถูกดันย้ายไป มีสองข้างมัดติดกับที่วางแขน ส่วนเท้าสองข้างถูกมัด
ติดกัน ที่คอถูกเชือกคล้องต่อกับราวเหล็กแขวนผ้าม่าน แต่เพราะฤทธิ์ยานอนหลับจึงทำให้เขาขยับตัวได้ไม่มาก ธีร์
มองฝนที่นั่งจุดบุหรี่สูบบุหรี่ตรงหน้า ฝนเอนตัวลง

ฝน

ตื่นแล้วหรือ? เริ่มเช็คบิลเลยมัย?

ฝนกล่าวเท่านั้น คีร์ที่เริ่มขยับตัวได้แสดงความตื่นตระหนก เขาพยายามขยับมือที่ถูกมัดไว้แต่ก็ยอมแพ้ฤทธิ์ยาที่กำลังเล่นงานอยู่

คีร์

(หายใจหอบ น้ำเสียงอ่อนแรง)

ฝน...ปล่อยเราเถอะนะ

ฝนที่ได้ยินเช่นนั้นลุกขึ้นและเดินมาหยุดตรงหน้าคีร์ ก่อนจะใช้มือบีบคางบังคับให้คีร์มองที่เธอ ดวงตาแข็งกร้าวของเธอจ้องมองแววตาหวาดกลัวของคีร์

ฝน

แบบนี้จะสนุกตรงไหนล่ะ? อีกร้อยเรามีเรื่องที่ยังไม่ได้สะสางเลยนะ

ฝนปล่อยมือที่บีบคางเขาไว้แน่น

ฝน

ฝนมีอะไรจะเซอร์ไพรส์คีร์ตั้งเยอะ

ฝนพูดเท่านั้นและเดินไปกลับไปห้องนอนของเธอ คีร์ซึ่งเห็นจังหวะเหมาะพยายามหันมองรอบห้องเพื่อหาทางหนี เขาพยายามใช้ฟันกัดปมเชือกแต่ก็ถูกเชือกที่คอรั้งไว้

ฝนเดินกลับมาพร้อมกล่องที่ข้างในมีแพ้มืออยู่เกือบเต็มโดยมีผ้ากันเปื้อนหนังสีดำ ถุงมือยางสีดำและท่อผ้าวางบนกล่อง ฝนหยิบถุงมือขึ้นสวมโดยที่ยืนหันหลังให้คีร์ คีร์ซึ่งเริ่มมีหวังตั้งสติได้และเริ่มถามฝนอีกครั้งด้วยน้ำเสียงที่ใจเย็นลง

คีร์

ฝนทำแบบนี้ทำไม?

คีร์ที่ไม่เห็นการตอบโต้จากฝนอ้าอึ้งไม่รู้จะพูดอะไรต่อ

คีร์

เราแทบไม่รู้จักฝนด้วยซ้ำ ทำไมฝนถึงทำแบบนี้ล่ะ?
คำพูดของธีร์ทำให้ฝนที่กำลังจะใส่ผ้ากันเปื้อนหนังชะงักไปครู่หนึ่ง เธอไม่ได้ตอบโต้กลับและสวมผ้ากันเปื้อน
เรียบร้อย เธอนั่งลงที่โซฟาและมองธีร์อยู่ครู่หนึ่ง

ฝน

ธีร์จำเราไม่ได้จริงๆ หรือ?

ฝนกล่าวและดึงวิกผมที่สวมอยู่ออก ดึงกระดาษทิชชูมาเช็ดลิปสติก ดวงตาของฝนจ้องมองธีร์ด้วยความโกรธแค้น
กระทั่งธีร์นึกได้ว่าฝนคือคนที่เขาเคยเขียนข่าวลวงคอลัมเมื่อหลายปีก่อน

ธีร์

(พูดด้วยน้ำเสียงหวาดกลัว)

...เราขอโทษ

ฝนลุกและเริ่มหยิบรูปจากคอลัมของธีร์วางไว้บนพื้นตรงหน้า จากนั้นก็หยิบรูปคอลัมของธีร์ให้เขาดูใกล้ๆ

ฝน

มีงจำผู้หญิงพวกนี้ได้มั๊ย คนที่มีงเคยเขียนข่าว?

ธีร์พยายามจะเบือนหน้าหนี ฝนที่เห็นท่าทางของธีร์เปลี่ยนไปจึงพูดต่อ

ฝน

มีงกลัวสิ่งที่มีงเคยทำนะหรือ?

ธีร์จ้องมองรูปคอลัมของฝนด้วยความกลัว แต่เขาไม่ตอบอะไร

ฝน

(น้ำเสียงแข็งกร้าวและเย็นชา)

มีงเห็นมั๊ยว่าชีวิตคนคนหนึ่งต้องพังเพราะคนเหี้ยๆ แบบมีง

ฝนย้ายตัวเองมาหยุดตรงหน้าธีร์และโน้มหน้าเข้าใกล้เขา

ฝน

เห็นมัยว่าการแปะป้ายของธีร์ทำให้ชีวิตใครต้องพังไปบ้าง

ธีร์ก้มหน้าเหมือนจะรู้สึกผิดกับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่อยู่ๆ เขาก็พูดขึ้นมาทั้งที่ยังก้มหน้า

ธีร์

มึงแน่ใจหรือ?

ธีร์เงยหน้าขึ้นมา

ธีร์

มึงแน่ใจหรือว่ากูเป็นคนที่ทำให้ชีวิตมึงพังอะ? ถ้ามึงไม่ได้ติดยาตั้งแต่แรก กูคงไม่ได้เข้ามาหรือกใช้มัยละ? (ธีร์ยื่นหน้าเข้าไปใกล้ฝน น้ำเสียงนิ่งลง) อีกร้อย...

มึงก็รู้อันนี้ว่าใครกันแน่ที่เบนมึงจนไม่ได้เข้าวงการนะ

สีหน้าของฝนที่ดูมั่นใจในตอนแรกเปลี่ยนกลายเป็นท่าที่ที่ดูเศร้า เธอหันกลับไปหยิบเทปขาวบนชั้นวางและดึงออก

ธีร์

จะทำอะไรอะ?

ฝนหันมาและใช้เทปปิดปากธีร์ไม่ให้เขาพูด ธีร์เริ่มกลัวและกรี๊ดร้องเมื่อเห็นฝนหยิบมิดจากในตู้ออกมา เธอย่อตัวลง ใช้สายตาขู่บังคับให้ธีร์เงียบ ก่อนจะใช้มิดที่อยู่ในมือออกแรงตดนิ้วธีร์ เขาตะโกนลั่นด้วยความเจ็บ แต่เพราะอาการช็อกทำให้ธีร์ไม่รู้สิ่งที่อยู่ตรงหน้า มือข้างขวาจิกแน่นกับที่พียงแขน

ฝน

จะได้ไม่ต้องไปเขียนข่าวทำร้ายใครอีกเนอะ?

ธีร์ส่งสายตาอาฆาตปนด้วยความกลัว เธอวางมิดไว้บนพื้น

ฝน

แต่ฝนว่า...เปลี่ยนเป็นอะไรที่น่าสนใจกว่านี้ดีกว่า

ฝนลุกขึ้นไปหยิบมิดอีกเล่มที่ใหญ่กว่าจากในชั้น เดินมาและย่อตัวลงอีกครั้ง ธีร์ร้องสุดเสียงเมื่อเห็นนิ้วที่มีมือขวากำลังจะถูกตด แต่เสียงเคาะประตูจากจอยก็ทำให้ฝนหยุดชะงัก เธอวางมิดไว้บนพื้น เดินไปที่ประตูหน้าและมองกระจกเพื่อเช็คเลือดที่เประหน้าก่อนจะเปิดประตูหาจอย

จอย

ที่ฝน เสียงดังขนาดนี้ไม่ใช่เพื่อนแล้วมั้ง... ตัวที่ปะเนี่ย?

ธีร์พยายามจะตื่นหลุดจากเก้าอี้จนตัวล้มลง เขาถูกเชือกรั้งคอไว้จนเริ่มหายใจไม่ออก

ฝน

ไม่เอานะจอย บางเรื่องมันก็ไม่จำเป็นต้องรู้

ฝนปิดประตู จ้องมองธีร์ที่กำลังถูกแขวนคออยู่ครู่หนึ่งและตัดสินใจใช้มีดบนชั้นมาตัดเชือกจนร่างธีร์ล้มลง จอย

เคาะประตูเรียกอีกครั้ง ธีร์จึงได้โอกาสขยับตัวมาหุบมีดเล่มก่อนหน้าที่ฝนวางทิ้งไว้ที่พื้นมาตัดเชือกออก

ฝนเปิดประตูอีกครั้งและกระซอกตัวจอยที่ยังไม่ทันได้ถามอะไรเข้ามา ฝนกระแทกหัวจอยลงบนโต๊ะหลายครั้งจนธีร์ที่หลุดออกมาได้ใช้รูปปั้นประดับห้องพาดจนฝนล้มลง เขารีบเดินไปที่ห้องนอนเพื่อรับโทรศัพท์ที่ตั้งมาจากห้องนอน ธีร์หุบโทรศัพท์มาจากบนเตียงและกดรับสาย

เพื่อนชาย

ไอธีร์ มึงทำให้ยอะไรลงปะวะ ทำไมข่าวที่มึงทำถึงหลุดในเฟส-

ธีร์ไม่ได้สนใจอยากรู้คำตอบและรีบตอบกลับเพื่อนชาย

ธีร์

มึงอย่าเพิ่งมาถามอะไรตอนนี้ได้มัย ไอ้ฝนที่กูเขียนข่าวแม่งไปมันพากูฆ่าที่

คอนโด—

และฝนที่ย่องตามมาด้านหลังในสภาพโซกเลือดก็ใช้คอมไฟฟาดหัวธีร์จนเขาล้มลงไป

ฉาก 11 / ภายใน / บ้านฝน-ห้องนอน / กลางคืน

ภายในห้องนั่งเล่นที่เลอะเทอะจากการต่อสู้ แพ้มรวรบรวมคอลัมของธีร์ที่กระจัดกระจายและคราบเลือดยังอยู่บนพื้น เสียงเพลงคลาสสิกบรรเลง ธีร์ที่สลบไปค่อยๆ พ้นขึ้นมาและมองป็นพวกที่อยู่ในมือตัวเอง มีอีกข้างที่ถูกตัดนิ้วไป แล้วตอนนี้ถูกใส่กุญแจมือกับขาเตียง เขาเงยหน้ามองฝนที่กำลังปิดดูโทรศัพท์ เมื่อเห็นว่าธีร์ฟื้นแล้วเธอก็ยืนโทรศัพท์ที่เป็นคลังวิดีโอแบล็กเมล์ของธีร์

ฝน

ธีร์ทำแบบนี้สินะ มิน่าถึงไม่มีใครกล้าออกมาพูดอะไร

ธีร์พยายามยื่นมือแย่งโทรศัพท์ แต่ฝนรีบถอยมา ธีร์จึงยกปืนขู่

ฝน

ในนั้นมีกระสุนอยู่นัดเดียว ธีร์จะยิงฝนก็ได้แล้วลบคลิปพวกนั้นซะ และตอนจบก็จะได้ ‘แฮปปี้เอนด์’

ฝนขยับตัวเข้าใกล้ปากกระบอกปืนที่เล็งบนหน้าผากเธอ และยกโทรศัพท์ที่ตอนนี้อยู่ในสถานะพร้อมโพสลงเฟสบุ๊ก

ฝน

หรือรอให้ตำรวจมาแล้วฝนปล่อยคลิปพวกนี้ออกไป เราสองคนไปชดใช้สิ่งที่ทำ
ไว้ ธีร์อยากจะจบแบบไหนล่ะ?

ทั้งสองจ้องตากันนิ่งและแทบไม่ขยับตัว ธีร์กำปิ่นไว้แน่นแต่ก็ไม่กล้าตัดสินใจ จนเมื่อธีร์ตัดสินใจเหนียวไก แต่ไม่มี
กระสุนอยู่ในปืนตั้งแต่แรก ฝนที่เห็นว่าธีร์ให้ทางเลือกแล้วกดโทรศัพท์คลิปลงในเฟสบุ๊คของธีร์ เขาช็อคและทำตัวไม่ถูก
ได้แต่มองด้วยความโกรธแค้น ฝนโยนโทรศัพท์บนพื้นก่อนจะย่นตัวขึ้นมา

ฝน

ธีร์จะได้อะไรจากการโดนตีตราจากเรื่องอดีตมันทำให้ธีร์รู้สึกยังไง แบบเดียวกับพี่ฝน
เคยรู้สึก

ฝนกล่าวเท่านั้นและหันกลับไปไน้ตบู้คของตัวเอง

ธีร์

กูจะฆ่ามึง...

ฝนชะงักไป แต่เธอไม่ได้สนใจ

ธีร์

กูจะฆ่ามึง!

ฝนฮัมเพลงกลบเสียงร้องของธีร์พร้อมกับพิมพ์งานเขียนของตัวเอง ในบรรทัดสุดท้ายที่ฝนพิมพ์บรรยายถึงการแก้
แค้นที่สำเร็จของเธอและลงท้ายด้วยคำว่าจบ ฝนจึงกดเผยแพร่เนื้อหาของเธอลงในเว็บไซต์เขียนนิยาย เสียงเคาะ
ประตูจากตำรวจที่ตอนนี้ตั้งอยู่เรียกความสนใจให้ฝนละจากจอไน้ตบู้ค เธอเดินไปที่กระจก ฝนทาลิปสติกและจัด
ทรงผมให้ดูดีโดยที่ยังฮัมเพลงไปด้วย จากนั้นฝนก็เดินผ่านตัวธีร์ที่ยังโวยวายใส่เธอและเปิดประตูห้องให้ตำรวจเข้า
มาจับกุมเธอ ฝนยกมือยอมโดยง่าย

ฉาก 12 / ภายนอก / หน้าบ้านฝน / รุ่งเช้า

ฝนเปิดประตูออกมาในสภาพโซกเลือดเดินออกมา โดยมีไฟจากไซเรนรถตำรวจและแสงแฟรชจากกล้องของนักข่าว
สาดใส่ตัวฝนที่ยกมือและค่อยๆ เดินออกมา เธอยิ้มหวานให้นักข่าวและช่างภาพก่อนที่เจ้าหน้าที่จะเข้าไปใส่กุญแจ
มือ จากนั้นฝนก็ถูกตำรวจควบคุมตัวและพาเดินไปที่รถ ช่างภาพและนักข่าวพยายามแหวกตำรวจเพื่อถ่ายภาพเธอ
ฝนยิ้มดีใจและหัวเราะ จนเมื่อฝนถูกพาเข้าไปนั่งในรถ เธอมองกล้องและส่งจูบให้กับนักข่าว

ตัดไป

ฉาก 13 / ภายใน / ห้องสอบสวน / รุ่งเช้า

โทรทัศน์ในสถานีตำรวจกำลังรายงานข่าวของฝน

นักข่าวหญิง

ในเช้าวันนี้ เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปตรวจสอบบ้านเลขที่ 626/194 ซึ่งได้รับแจ้งว่าเกิดทำร้ายร่างกายนะคะ โดยภายในบ้านได้พบนายธีรพงษ์ อามาตยะ อายุ 27 ปี ถูกนางสาวอรจิรา สรเนตร ผู้ก่อเหตุทำร้ายร่างกาย และกักขัง ตอนนี้นางอรจิราได้ถูกควบคุมตัวมาที่สน.ท้องที่และรอให้ปากคำกับตำรวจ ส่วนทางด้านนายธีรพงษ์ถูกส่งไปรักษาตัวและรอให้การกับตำรวจต่อไปค่ะ เนื่องจากคลิปที่ถูกปล่อยลงโลกโซเชียลเป็นกระแสในช่วงคืนที่ผ่านมาคะ

ภาพประกอบเฟสบุ๊กของธีรที่มีคลิปแบล็กเมล์ดาราคอนอื่นๆ

นักข่าวหญิง

โดยหากมีการสอบสวนเพิ่มเติมและพบว่านายธีรพงษ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถ่ายคลิปพวกนี้ ตำรวจอาจจะมีการตั้งข้อหาเพิ่มเติมคะ ทางเราจะติดตามความคืบหน้าของคดีและรายงานให้กับท่านผู้ชมต่อไปคะ

ฝนที่อยู่ในห้องควบคุมตัวไม่ได้แสดงท่าทีอะไรนอกจากนั่งก้มหน้าฟังเนื้อหาข่าว

นักข่าวหญิง

อย่างไรก็ตามทางด้านโซเชียลก็มีการตั้งแฮชแท็ก #Saveฝน ซึ่งแน่นอนคะว่าตัวนางสาวอรจิราอาจจะได้รับโทษจำคุกสูงสุดสิบปี คนในโซเชียลที่เข้าใจเหตุผลของเธอจึงอยากให้ศาลมีการลดโทษลงนะคะ อย่างไรก็ตามเนื่องจากคดีที่เกิดขึ้นนั้นเป็นคดีที่ผู้ก่อเหตุลงมืออย่างโหดเหี้ยมคะ อาจจะต้องลงลึกไปถึงการตรวจสุขภาพจิตด้วยว่าตัวของนางสาวอรจิราเนี่ย มีอาการป่วยทางจิตหรือไม่ ซึ่งทางสำนักข่าวเราจะติดตามคดีนี้และอัปเดตให้ผู้ชมอย่างต่อเนื่องคะ

ก่อนที่รายงานข่าวจะจบลง ฝนที่นั่งก้มหน้าอยู่เสียบๆ ก็เริ่มหันหน้าขึ้นมาพร้อมรอยยิ้ม

(จบ)

3.5 สรุปการเปลี่ยนแปลงของบทภาพยนตร์ในแต่ละฉบับ

3.5.1 บทภาพยนตร์สั้น เรื่อง THE JUDGES ฉบับร่างที่ 1

ในฉบับร่างที่ 1 ข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะใส่เทคนิคการเล่าเรื่องแบบ Breaking the 4th Wall เพื่อให้ตัวละครผมนั้นเป็นคนที่รู้ว่าเรื่องราวของตัวเองมีคนกำลังชมอยู่ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของข้าพเจ้าในตอนแรก แต่บทภาพยนตร์ฉบับร่างนี้ ผู้กำกับไม่สามารถมองเห็นภาพรวมของภาพยนตร์ทั้งเรื่องได้

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้นำข้อบกพร่องนี้ไปแก้ไขในฉบับร่างที่ 2 ต่อไป

3.5.2 บทภาพยนตร์สั้น เรื่อง THE JUDGES ฉบับร่างที่ 2

ในฉบับร่างที่ 2 ข้าพเจ้าได้มีการปรับบทพูดของการ Breaking the 4th Wall ให้มีความสมจริงมากขึ้น เพื่อการนำไปใช้ในการทดสอบบทภาพยนตร์ (Test Scene) ซึ่งหลังจากที่ถ่ายทำการทดสอบบทภาพยนตร์เสร็จสิ้นแล้ว ข้าพเจ้าและผู้กำกับได้มีความเห็นว่าเทคนิคการ Breaking the 4th Wall นั้นไม่สามารถปรับเข้ากับบทของข้าพเจ้าได้

3.5.3 บทภาพยนตร์สั้น เรื่อง THE JUDGES ฉบับร่างที่ 3

ในฉบับร่างที่ 3 ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจนำเทคนิค Breaking the 4th Wall ออกจากบทภาพยนตร์และมุ่งไปที่การเล่าเรื่องราวของผ่น ผู้ที่ได้รับแรงกดดันจากโลกออนไลน์ ซึ่งได้มีการใส่ฉากเล่าย้อนเหตุการณ์ของผ่นเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจความเป็นมาของตัวละคร

3.5.4 บทภาพยนตร์สั้น เรื่อง THE JUDGES ฉบับร่างที่ 4

ในฉบับร่างที่ 4 ข้าพเจ้าได้มีการปรับแก้บทกับผู้กำกับให้บทมีความสมจริงมากขึ้น ซึ่งได้มีการตัดบางฉากออกไป และเพิ่มบริบทการกระทำในฉากที่ 10

3.5.5 บทภาพยนตร์สั้น เรื่อง THE JUDGES ฉบับร่างที่ 5

มีการเพิ่มฉากที่ 1 ซึ่งเป็นการเล่าอดีตของผ่น ซึ่งเป็นจุดที่ขาดไปพร้อมกับผู้กำกับ

3.5.6 บทภาพยนตร์สั้น เรื่อง THE JUDGES ฉบับร่างที่ 6

ในฉบับร่างที่ 5 เนื่องจากมีปัญหาในเรื่องสถานที่การถ่ายทำ ทำให้ข้าพเจ้าและผู้กำกับต้องมีการแก้ไขและปรับปรุงบางจุดของบทให้เข้ากับสถานที่ถ่ายทำ รวมถึงการเพิ่มตัวละคร ‘จอย’ ที่ผู้กำกับต้องการให้มีเพื่อที่จะเป็นการแก้ปัญหา

ความไม่สมเหตุสมผลในฉาก 10 และเป็นฉบับที่ผู้กำกับพอใจ บทภาพยนตร์ฉบับนี้จึงเป็นฉบับสุดท้ายในการเข้าสู่กระบวนการถ่ายทำต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

ขั้นตอนวางแผนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

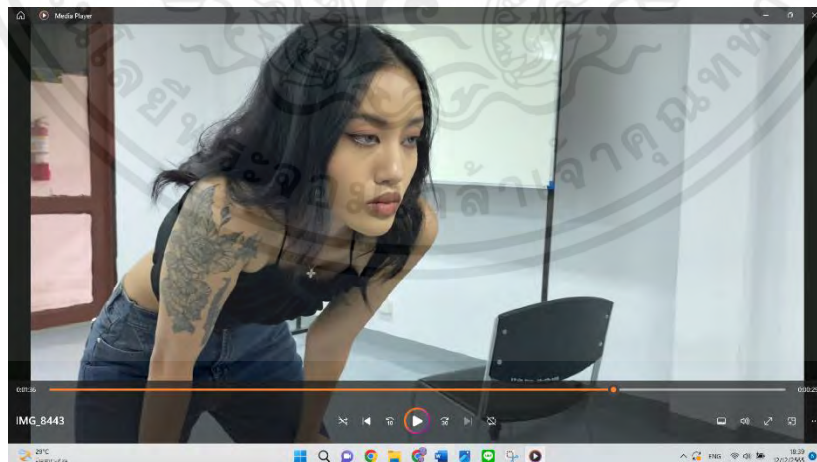
หลังจากการค้นคว้าหาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำข้อมูลมาใช้ประกอบเป็นบทภาพยนตร์สั้นแล้ว ได้มีการวางแผนในส่วนอื่นๆ ในขั้นตอน Pre-Production ดังนี้

4.1. การคัดเลือกนักแสดง (Casting)

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีตัวละครหลักทั้งหมด 2 ตัวละคร ได้แก่ตัวละคร 'ฝน' และตัวละคร 'ธีร์' โดยการคัดเลือกนั้นจะเทียบเคียงกับบุคลิกภาพของตัวละครกับนักแสดงให้มากที่สุด ทั้งบุคลิกภายนอกและภายใน

ตัวละคร 'ฝน' นักแสดงสาวที่เคยถูกเขียนข่าวทำให้ตนไม่ได้รับโอกาสในการกลับไปเป็นนักแสดง เกิดเป็นปมภายในใจทำให้เธอความผิดปกติทางจิต โดยที่ฝนต้องการแก้แค้นตัวละคร 'ธีร์' หนุมคอลัมนิสต์ที่เขียนข่าวขึ้นมา

ในส่วนของการทดสอบบทตัวละครฝนโดย นางสาวกมลนันธ์ โอสธประสิทธิ์ ข้าพเจ้าต้องการให้ภาพลักษณ์ของตัวละครนี้มีบุคลิกที่แสดงใสซื่อ แต่แอบซ่อนความไม่ปกติจากอาการทางจิตไว้ และจากภูมิหลังของตัวละครที่เคยเป็นนักแสดง จึงต้องการบุคลิกภายนอกที่ดึงดูดสายตาผู้คน ซึ่งในการทดสอบบทนั้นสามารถแสดงอารมณ์และภาพลักษณ์ของตัวละครฝนออกมาได้ในเกณฑ์ดี

ภาพที่ 4.1 การทดสอบบทของฝนหน้ากล้อง

ในส่วนของตัวละคร ‘ธีร์’ ซึ่งได้ทดสอบบทบาทกับนายภูริน บุรากร ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ภาพลักษณ์ของ...นั้นค่อนข้างตรงกับลักษณะที่ต้องการ ด้วยอาชีพของตัวละครที่มีการแข่งขันตลอดเวลา ข้าพเจ้าจึงต้องการให้ตัวละครดูเคร่งขรึม แต่ก็สามารถแสดงความขี้เล่นและหยอ ดล้อกับตัวละครอื่นได้ รวมถึงการเล่นฉากที่มีการทรมานตัวละครธีร์ในการทดสอบบทนั้น...ก็สามารถแสดงศักยภาพออกมาได้ดีเช่นกัน

ภาพที่ 4.2 การทดสอบบทของธีร์หน้ากล้อง

โดยเมื่อได้คัดเลือกนักแสดงแล้ว ก็ได้นำทั้งสองท่านมาพูดคุยถึงบท และได้ทดสอบการแสดงโดยการต่อบทในฉากที่ 5 ซึ่งเป็นฉากที่ใช้ในการทดสอบการถ่ายทำ (Test Scene)

ภาพที่ 4.3 การเรียกนักแสดงมาเพื่อทดสอบต่อบท

เอกสารข้อมูลของนักแสดง (Casting Sheet)

PROJECT: THE JUDGES

CASTING SHEET

PROJECT LEADERS	
DIRECTOR: นายณัฐพล สาสาราจันทร์	SCREENWRITER: นางสาวอินทิมา กรมทะนา

ข้อมูลนักแสดง

ชื่อ-นามสกุล: กมลนัทธ์ โอสภประสิทธิ์	อายุ: 22	
ชื่อเล่น: รดจี๊ป	เบอร์โทรศัพท์: 095-504-7173	
ช่องทางโซเชียล: Instagram – Jibbilee / Facebook – Jib Kamonlnat		
ความสามารถพิเศษ: การแสดง		
ส่วนสูง: 172	น้ำหนัก: 55	เบอร์รองเท้า: 41
สีผม: สีดำ	สีตา: สีน้ำตาล	

PROJECT: THE JUDGES

CASTING SHEET

PROJECT LEADERS	
นายณัฐพล สาสาราจันทร์	นางสาวอินทิมา กรมทะนา

ข้อมูลนักแสดง

ชื่อ-นามสกุล: ภูริน บุรากร	อายุ: 22	
ชื่อเล่น: ต๋า	เบอร์โทรศัพท์: 098-495-0538	
ช่องทางโซเชียล: Instagram – Its_targram		
ความสามารถพิเศษ: การแสดง		
ส่วนสูง: 175	น้ำหนัก: 60	เบอร์รองเท้า: 44
สีผม: สีดำ	สีตา: สีน้ำตาล	

4.2.การคัดเลือกสถานที่ถ่ายทำ (Location)

4.2.1. คอนโดของฝน

ภายหลังจากการคัดเลือกและทดสอบบทนักแสดงหน้ากล้องแล้ว ข้าพเจ้าและผู้กำกับได้เลือกสถานที่ในการถ่ายทำ จากการทดลองถ่ายทำครั้งแรกข้าพเจ้าและทีมได้สถานที่ถ่ายทำคือหมู่บ้านลดาวัลย์ เพชรเกษม-ปิ่นเกล้า , แขวงบางไผ่, เขตบางแค, กรุงเทพฯ แต่เมื่อถึงเวลาถ่ายทำจริง ข้าพเจ้าและทีมงานไม่สามารถใช้บ้านหลังเดิมได้ จึงต้องเปลี่ยนมาใช้สถานที่ถ่ายทำมาเป็นคอนโดลุมพินี เพลส พระราม 4 – สาทร ซึ่งมีความใกล้เคียงกับบรรยากาศและสะดวกในการเจรจากับเจ้าของห้องพักมากที่สุด

สถานที่: คอนโดลุมพินี เพลส พระราม 4 – สาทร กรุงเทพฯ

ภาพที่ 4.4 บริเวณห้องนั่งเล่น

ภาพที่ 4.5 บริเวณห้องนอน

ภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.6-4.7 บริเวณบาร์

4.3. การวางแผนงบประมาณในการถ่ายทำ (Budget Plan)

PROJECT: THE JUDGES

BUDGET PLAN

PROJECT LEADERS	
DIRECTOR: นายณัฐพล สาธาราจันทร์	SCREENWRITER: นางสาวอินทิมา กรมทะนา

PRE-PRODUCTION				
NO.	PROJECT TASK	QUANTITY	ESTIAMTE BUDGET	RAMARK
1	ค่าตัวนักแสดง: บทฝน	1 Q	1,500	TEST SCENE
2	ค่าตัวนักแสดง: บทธีร์	1 Q	1,000	TEST SCENE
3	ค่าอุปกรณ์การถ่ายทำ	1 Q	-	TEST SCENE
4	ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	1	2,470	TEST SCENE
5	ค่าเดินทาง	1	4,200	TEST SCENE
6	ค่าเสื้อผ้านักแสดง	1	640	

7	ค่าสวัสดิการ	1	2,350	TEST SCENE
8	อื่นๆ		478	
		Total:	12,638	

PRODUCTION				
NO.	PROJECT TASK	QUANTITY	ESTIAMTE BUDGET	RAMARK
1	ค่าตัวนักแสดง: บทฝน	3 Q	4,500	
2	ค่าตัวนักแสดง: บทธีร์	3 Q	3,000	
3	ค่าอุปกรณ์การถ่ายทำ	3 Q	5,000	
4	ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	1	5,000	
5	ค่าเดินทาง	1	3,500	
6	ค่าเสื้อผ้านักแสดง	1	1,500	
7	ค่าสวัสดิการ	1	4,000	
8	อื่นๆ		5,000	
		Total:	31,500	

4.4. การทดลองถ่ายทำฉากสำคัญของเรื่อง (Test Scene)

ในการทดลองถ่ายทำฉากสำคัญของเรื่องนั้น ข้าพเจ้าและผู้กำกับได้ตัดสินใจเลือกฉาก 5 จากบทภาพยนตร์ฉบับที่ 2 ซึ่งเป็นฉากที่มีการใช้เทคนิคพิเศษที่ต้องการทดสอบ อีกทั้งเป็นฉากที่ใช้พลังงานการแสดงมากที่สุด โดยก่อนจะมีการทดลองฉากนี้ ทั้งสองนักแสดงได้มีการซักซ้อมและต่อบทมาก่อนหน้านี้ และได้ทำการปรับปรุงบทให้เข้ากับวิธีการพูดของตัวละครให้มากขึ้น

โดยข้าพเจ้าคาดหวังที่จะเห็นการแสดงอารมณ์ของนักแสดงทั้งสองว่าสามารถตีความตัวละครที่ได้รับบทบาทได้หรือไม่ รวมถึงเรียนรู้ข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นในการถ่ายทำจริงเพื่อสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในการถ่ายทำจริงได้เพื่อสามารถนำข้อผิดพลาดไปแก้ไขในบทภาพยนตร์ฉบับต่อไปได้

ภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.8 - 4.9 ภาพการทำงานในช่วงทดลองถ่ายทำ

4.5. Call Sheet for Test Scene

ผู้กำกับ : ณัฐพล ทรายจันทร์
 ติดต่อ : 080-063-2361

CALL SHEET

The Judges

นักแสดง	10.00 น.
---------	----------

วันเสาร์ที่ 27 มีนาคม ค.ศ. 2024	
วันที่ 1 จาก 4 วัน	
เริ่มถ่าย	14.00 น.
พัก	15.30 น.
สถานที่ถ่าย : อาคารเรียนชั้นมัธยมศึกษาของหัวลำ	

ฉาก	เวลา	นักแสดง	สถานที่	หมายเหตุ
5	10.00-21.00 น.	ณัฐ, ธีร	โรงเรียนสตรีศรี นครเกษม-ปิ่นเกล้า	เดินทางไปเอง

ลำดับที่	CAST	CHARECRER	TEL	IN	SET	OUT	SPECIAL INSTUCTION
1	ณัฐ	ณัฐ	095-504-2173	12.00 น.	13.00 น.	15.30 น.	เปลี่ยนชุดให้เองถ่าย
2	ธีร	ธีร	098-495-0538	12.00 น.	14.20 น.	16.40 น.	เปลี่ยนชุดให้เองถ่าย

ตำแหน่ง	ชื่อ	โทรศัพท์	มาถึงกองถ่าย	ออกจากกองถ่าย
โปรดิวเซอร์	กนกวรรณ สัทนามะ	092-359-9413	10.00 น.	21.00 น.
ผู้จัดกองถ่าย	กัญญา ธีระวิมล	092-061-9546	10.00 น.	21.00 น.
ผู้กำกับ	ณัฐพล ทรายจันทร์	080-063-2361	10.00 น.	21.00 น.
ผู้ช่วยกำกับ	ศุภกมล ธีระบุรุษ	082-546-2765	10.00 น.	21.00 น.
กำกับภาพ	วุฒิชัย นาคแสง	095-446-6999	10.00 น.	21.00 น.
ผู้ช่วยกองถ่าย 1	จิระนัย ชัยกุล	095-789-2981	10.00 น.	21.00 น.
ผู้ช่วยกองถ่าย 2	ฐานวัฒน์ สวัสดิ์วัฒน์	094-559-1043	10.00 น.	21.00 น.
ผู้กำกับงานศิลป์	ณิชาภา เต็มเพ็ช	081-621-6868	10.00 น.	21.00 น.
	ศักดิ์ธรา นัยกษณะ	081-894-3880		
ช่างหน้าเครื่องแต่งกาย	โรสสิลา สงศรี	090-647-5559	10.00 น.	21.00 น.
เสียง	ธันธิมา อรรถชานา	090-960-2144	10.00 น.	21.00 น.
ช่างแสง	สุทธิวัฒน์ ธีระวิวัฒน์	095-314-8981	10.00 น.	21.00 น.
	ภาณุพงษ์ ชานูนา	086-067-5792		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6. ตารางการถ่ายทำสำหรับการทดสอบฉากสำคัญของเรื่อง (Script Breakdown Sheet for Test Scene)

BREAKDOWN DAY1 SHOOTING DATE : 23.11.2022		TITLE : ผู้พิพากษา CALL TIME : 10.00 WRAP : 20.00	LOCATION : สโมสรหมู่บ้านลาดพร้าว เพชรเกษม - บึงเกล้า DIRECTOR : Nestsika DOP : WatashiSKY
14:00 - 14:15	14:15 - 14:25	14:25 - 14:40	14:40 - 14:50
SC 5 SH 3 LS Ronin ซีรี่ส์ขึ้นมา พยายามจับตัว CAST : ค้ำ PROP :	SC 5 SH 1 CU Ronin ซีรี่ส์มาขึ้นมา CAST : ค้ำ PROP :	SC 5 SH 2 POV Ronin ภาพตรงหน้าซีรี่ส์มา เมื่อพยายามจับตัวก็พบว่ามือมีเข็มและยา CAST : ค้ำ PROP :	SC 5 SH 4 LS Ronin ซีรี่ส์ไปเห็นฝนจุดไฟในเข็ญด้านหลัง CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP : ไฟแช็ค บุหรี่
14:50 - 15:05	15:05 - 15:25	15:25 - 15:35	15:35 - 15:45
SC 5 SH 5 MS Ronin ฝนสูบบุหรี่ และมาบอกให้ซีรี่ส์ CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP : บุหรี่	SC 5 SH 6 MCU Ronin เส้นยาว ตั้งแต่นัดไปถึงตู้ปลา CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP :	ย้ายอาร์กให้วางตู้ปลา 10 นาที กล้องเตรียมเปลี่ยนไป static	SC 5 SH 7 MS static *ทดลอง* ฝนมองปลาตาย และหย่อนมือไปและ CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP : ปลาตาย

SHOOTING DATE : 23.11.2022

15:45 - 15:55	15:55 - 16:15	16:15 - 16:30	16:30 - 16:40
SC 5 SH 12 MCU static ฝนเอื้อมคอไปมอง CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP :	SC 5 SH 8A,8B MS static แสดงสีหน้ารำคาญ / หือมิด CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP : / (มิด)	SC 5 SH 9 MS Ronin ฝนเดินไปหาพี่ และคบหน้า ซีรี่ส์ต้น CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP :	SC 5 SH 10 MS Ronin ฝนยอตัว เอามือบีบคาง CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP :
16:40 - 17:00	17:00 - 17:15	17:15 - 17:35	17:35 - 18:00
SC 5 SH 11 MS Ronin ฝนไปเอากล่องเอกสาร ซีรี่ส์ก็เช็ก ฝนกลับมาและเอากล่องไปวางบนโต๊ะ *เส้นยาว* CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP : กล่องเอกสาร	SC 5 SH 13 MLS Ronin ถือ ฝนวางกล่อง แล้วใส่ถุงมือ CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP : ถุงมือ	SC 5 SH 14 MS Ronin *เส้นยาว* ฝนหยิบแฟ้มแล้วหันไปหาซีรี่ส์ CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP : แฟ้มเอกสาร รูป	SC 5 SH 15 Full shot Ronin / HH ฝนหยิบมิดไปตัดนิ้วซีรี่ส์ CAST : ค้ำ พี่จิบ PROP : นิ้วปลอม เลือด มิด

2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHOOTING DATE : 23.11.2022

18.00 - 18.20	18:20 - 18:35	18:35 - 18:45	18:45 - 19:45
			
<p>SC 5 SH 16 MCU Ronin ฝนหิบนิ้วชูให้ธีร์ดู จีร์มองด้วยความโกรธแค้น ส่วนฝนยิ้มอย่างพอใจ CAST : ตั้วร พี่จิบ PROP : นิ้วปลอม เลือด *ต้องไม่เห็นมีดแล้ว*</p>	<p>SC 5 SH 17 รั้วล้ง HH ธีร์ใช้แรงเอือกใหญ่ถีบฝน CAST : ตั้วร พี่จิบ PROP : นิ้วปลอม</p>	<p>SC 5 SH 18 POV ธีร์ Ronin ฝนล้มลง เคลื่อนที่ได้ช้าลง CAST : พี่จิบ PROP : *นิ้วต้องกระเด็นหลุดจากมือ*</p>	<p>SC 5 SH 19 HH *เล่นยาว* ธีร์ได้โอกาสรีบแก้เชือกออกจากเท้า *เล่นยาวจนจบ* CAST : ตั้วร พี่จิบ PROP : มีด *เชือก* แจกกัน</p>

บทที่ 5

กระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์

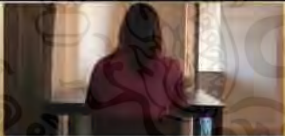

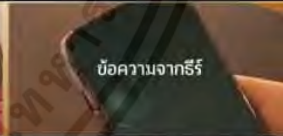

5.1 Screenwriter

ในระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ ได้เกิดปัญหาทางด้านสถานที่ถ่ายทำซึ่งทำให้ไม่สามารถใช้บ้านหลังเดิมในการถ่ายทำได้ ทำให้ข้าพเจ้าและทีมได้มีการตามหาสถานที่ถ่ายทำใหม่ และมีเวลาปรับแก้บทเพียงสามวันก่อนถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงต้องตัดบทภาพยนตร์บางส่วนออก

5.2 Sound Operator

เป็นหน้าที่ในระหว่างการถ่ายทำที่ข้าพเจ้ามีบทบาทในด้านการบันทึกเสียง เนื่องจากขาดกำลังคนในหน้าที่นี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้อุปกรณ์บันทึกเสียงของทางสาขา คู่มืออุปกรณ์และทำหน้าที่ตรวจเช็คไฟล์บันทึกของเครื่อง โดยหากมีปัญหาในเรื่องของบทพูดในระหว่างการถ่ายทำ ข้าพเจ้าก็จะทำหน้าที่แนะนำให้กับผู้กำกับด้วยเช่นกัน

5.3 Breakdown Sheet สำหรับวันถ่ายทำ

BREAKDOWN DAY1 SHOOTING DATE : 07/03/2023		TITLE : THE Judges CALL TIME : 06.00 @โรงเรียนสาธิต SHOOT/WRAP : 09.00 / 24.00		LOCATION : ลุพินี weat ws-รณ4-สภ DIRECTOR : Nest / Screenwriter : Am DOP : SKY			
06:00	09:00 - 09:15	09:15 - 09:30	09:30 - 09:35	09:35 - 09:50	09:50 - 10:05	10:05 - 10:15	10:15 - 10:30
06:00 - 06:40 รวมตัว กินข้าว ชนของ							
06:45 - 07:45 ออกเดินทางไปที่เคชั่น แต่งหน้า เช็กกล้อง	sc2 sh1 LS Dolly in ฝนพิมพ์บันทึก และมีเสียงข้อความแจ้งเตือน CAST : พี่จ๊อบ PROP : โน้ตบุ๊ก โทรศัพท์ฝน	sc2 sh2 CU ฝนพิมพ์บันทึก และมีเสียงข้อความแจ้งเตือน ฝนหยิบมาดูข้อความยิ้ม ลุกไปดูเสื้อผ้า CAST : พี่จ๊อบ PROP : โน้ตบุ๊ก โทรศัพท์ฝน	sc2 sh3 insert ฝนดูข้อความจากจ๊อบ พิมพ์ตอบ วาง CAST : พี่จ๊อบ PROP : โทรศัพท์ฝน	sc2 sh4 MS ฝนหยิบเสื้อมาทาบทา และมองภาพต้นแบบ CAST : พี่จ๊อบ PROP : รูปสาวๆ ชุดของฝน	sc2 sh5 MS ฝน (เปลี่ยนชุด) หยิบของใส่ลัง CAST : พี่จ๊อบ PROP : กล่องลัง กองเอกสาร รูปผู้ชาย	sc2 sh6 insert ฝนหยิบรูปชายนิรนามมาดูกินวางใส่ลัง CAST : พี่จ๊อบ PROP : รูปชายนิรนาม	sc2 sh7 MLS ฝนแต่งตัวเสร็จแล้วเดินออกจากห้อง CAST : พี่จ๊อบ PROP :

10:30 - 10:50	10:50 - 10:55	10:55 - 11:00	11:00 - 11:10
sc8 sh1 MS > MCU ธีร์เดินเข้ามาในห้องนอนฝน	sc8 sh2 POV ธีร์ สายตาศีร์มองในห้องไม่เจอใคร เจอโน้ตบุ๊กเปิดทิ้งไว้	sc8 sh5 POV du มองของบนโต๊ะ และมือไปโดนเมาส์ โน้ตบุ๊กติด ธีร์ดูคอมของฝน	sc8 sh3 MCU ธีร์เจอ "อะไรใช้ตักน้ำได้ดีที่สุด"
CAST : ตั๋ง PROP :	CAST : ตั๋ง PROP : โน้ตบุ๊กฝน	CAST : ตั๋ง PROP : โน้ตบุ๊กฝน	CAST : ตั๋ง PROP : โน้ตบุ๊กฝน
11:10 - 11:15	11:15 - 11:25	11:25 - 11:35	11:35 - 11:45
sc8 sh4 insert "อะไรใช้ตักน้ำได้ดีที่สุด"	sc8 sh6 MCU ฝนเข้ามาสะกิดธีร์ ธีร์ตกใจกลัว	sc8 sh7 MS ธีร์คุยกับฝน จนจบ	sc8 sh8 MS ฝนคุยกับธีร์ จนจบ
CAST : ตั๋ง PROP : โน้ตบุ๊กฝน	CAST : พี่จิบ ตั๋ง PROP :	CAST : พี่จิบ ตั๋ง PROP : โน้ตบุ๊กฝน	CAST : พี่จิบ ตั๋ง PROP :

2

11:45 - 11:50	11:50 - 12:00	12:00 - 12:40	12:40 - 12:50
sc8 sh9 POV ธีร์ POV สายตาศีร์ค่อยๆพาล้ำมา และวิ่งหนี	sc8 sh10 MCU รับหน้าธีร์ ยานอนหลับออกฤทธิ์	12.00 - 12.40 พักกินข้าว	sc10 sh2 CU ธีร์หลับตา และค่อยๆตื่นมองฝน
CAST : ตั๋ง PROP :	CAST : ตั๋ง PROP :		CAST : ตั๋ง PROP : เขือกปิดปาก เขือกที่คอ เก้าอี้
12:50 - 12:55	12:55 - 13:20	13:20 - 13:40	13:40 - 14:00
sc10 sh3 insert ธีร์โดนมัด / พยายามดิ้นเบา / ดิ้นแรง	sc10 sh1 LS Master ทั้งคู่	sc10 sh5 MS Master ฝน	sc10 sh4 MS Master ธีร์
CAST : ตั๋ง PROP : เก้าอี้ เขือก	CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : ไฟแชค บุหรี่	CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : ไฟแชค บุหรี่	CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : ไฟแชค บุหรี่

3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

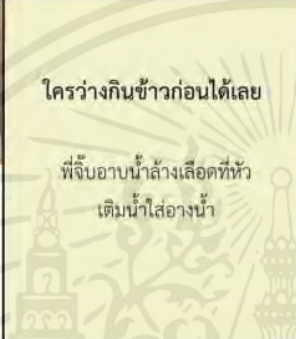

14:00 - 14:15	14:15 - 14:30	14:30 - 14:45	14:45 - 14:55
sc10 sh9 MCU เอาผ้าอุดปาก / เอารูปมาให้ดู CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : รูปข่าว	sc10 sh8 MCU ซีร์จำเราได้อะไรบ้าง / ถอดวิก CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : วิก คลื่นซิง สำลึ	sc10 sh6 Two shot สนหยิบของมาจากห้องนอน CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : กสองใส่ซอง	sc10 sh7 OTS ฝนทำแบบนี้ทำไม / ฝนใส่ผ้ากันเปื้อน CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : ผ้ากันเปื้อน
14:55 - 15:15	15:15 - 15:25	15:25 - 15:35	15:35 - 15:45
sc10 sh10 MCU หยิบมีดมาตัดนิ้ว / หยิบเลือด CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : มีด เลือด เลื่อย	sc10 sh11 MCU ฝนลุกเดินมา เข็ดเลือดที่หน้า มองกระจก CAST : ตั๋ง พี่จิบ ส้มจุก PROP : เลือด	sc10 sh12 MS จอย+ฝน CAST : ส้มจุก พี่จิบ PROP : น้ำปลาหวาน	sc10 sh13 MS จอย+ฝน / เล่นถึงหมดจอย CAST : ส้มจุก พี่จิบ PROP : น้ำปลาหวาน

4

15:45 - 16:05		16:05 - 16:15	
sc10 sh14 MS เล่ายาว จอยมาเคาะห้องอีกครั้ง ฝนไม่ไหว ดึงจอยเข้ามาในห้อง แล้วตกลงกับโต๊ะ กระแทกหลายที จนซีร์เข้ามา ซีร์เอาแจ็กขึ้นมาผ่าคิ้วฝน ฝนล้ม ซีร์หนีไปทางห้องนอน CAST : ตั๋ง พี่จิบ ส้มจุก PROP : น้ำปลาหวาน / โคมไฟ / เลือด		sc10 sh15 MS ยาว ซีร์พยายามวิ่งหนีไปทางห้องนอน CAST : ตั๋ง PROP :	
16:15 - 16:20	16:20 - 16:35	16:35 - 16:45	16:45 - 17:00
16.15 - 16.20 พักหายใจ — สู้ๆ นะทุกคน —			
	sc10 sh16 track ins Master เล่นจนจบ CAST : ตั๋ง PROP : โทรศัพท์ซีร์	sc10 sh17 MCU ซีร์พยายามกดโทรหาตำรวจ แต่มีคนโทรมา ซีร์คุยสาย CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : โทรศัพท์ซีร์ โคมไฟ	sc11 sh3 CU tilt ซีร์นอนหมดสติ และค่อยๆฟื้น เจอบิน CAST : ตั๋ง PROP : ปืน

5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17:00 - 17:15	17:15 - 17:25	17:25 - 17:35	17:35 - 17:45
			
sc11 sh4 CU ฝนคุยกับอีรี่ CAST : ตั๋ง ตี๋จิบ PROP : โทรศัพท์อีรี่	sc11 sh5 MCU master อีรี่ CAST : ตั๋ง ตี๋จิบ PROP : ปืน	sc11 sh6 MS ฝนกดโพล และพูดประโยคสุดท้าย CAST : ตั๋ง ตี๋จิบ PROP : โทรศัพท์อีรี่ โน้ตบุ๊ก	sc11 sh7 MCU อีรี่ประโยคสุดท้าย ฝนพิมพ์งานไม่สนใจ ฝนหันไปมองทางประตูห้อง เดินไปแต่งหน้า CAST : ตั๋ง ตี๋จิบ PROP : โน้ตบุ๊ก
17:45 - 18:00	18.00	18:15 - 18:25	18:25 - 18:40
			
sc11 sh8 dolly in ฝนเดินเข้ามาส่งกระจกแต่งหน้า CAST : ตี๋จิบ PROP : เครื่องสำอาง	sc1A sh2 MCU ฝนนั่งบนน้ำ / ลงไปในน้ำ / สำล้น้ำ / ขึ้นจากน้ำ CAST : ตี๋จิบ PROP :	sc1A sh1 MS Master CAST : ตี๋จิบ PROP :	

6

18:40 - 19:10	19:10 - 19:30		
			
18.40 - 19.10 พักกินข้าว 30 นาที	sc6 sh1 MS เล่นยาว อีรี่กดน้ำ รูดซิบ ส้างมือ เหลือบไปเห็นยานอนหลับ หยิบมาดูแต่ไม่ได้สนใจ วางไว้แล้วเดินออกมา CAST : ตั๋ง PROP : กระปุกยานอนหลับ		
19:30 - 19:45	19:45 - 20:00	20:00 - 20:35	
			
sc7 sh1 MCU อีรี่เดินออกมาจากห้องน้ำ มองซ้ายมองขวา เดินไปทางห้องนอน CAST : ตั๋ง PROP :	sc7 sh2 Dolly in อีรี่เดินเข้าไปทางห้องนอน CAST : ตั๋ง PROP : โน้ตบุ๊ก	sc5 sh1 pan track / Dolly in ฝนอีรี่เดินเข้าห้องมาด้วยกัน ฝนวางกุญแจที่โต๊ะ ฝนเดินไปเอาน้ำในครัว อีรี่เดินมาบังที่โซฟา ฝนเดินเอาน้ำมาให้อีรี่ และ โอบเอว จูบโพล *Master* CAST : ตั๋ง ตี๋จิบ PROP : แก้วน้ำ กุญแจ	

7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20:35 - 20:50	20:50 - 21:05	21:05 - 21:35	21:35 - 22:00
sc5 sh2 MS คุยช่วงแรก CAST : ตั๋ง พิจิ๊บ PROP : จาน	sc5 sh3 MCU มองตา รับรีแอค CAST : ตั๋ง พิจิ๊บ PROP : จาน	sc5 sh4 MS Master จอย CAST : ส้มจุก พิจิ๊บ PROP : แก้วน้ำ เขียวก้าน้ำ	sc5 sh5 MS สนกับจอยคุยกัน รอบแรก CAST : ส้มจุก พิจิ๊บ PROP : มะม่วง
22:00 - 22:20	22:20 - 22:40	22:40 - 23:00	
sc9 sh1 MCU ธีร์เดินออกมาในสภาพใจเซ CAST : ตั๋ง พิจิ๊บ PROP :	sc9 sh2 MCU เล่ายาว ธีร์พยายามเปิดประตู แต่ถูกฝนเดินตามมากว่าคอก และผลักกลับไปทึ่โซฟา ฝนเอาน้ำมาไว้ที่ริมฝัปาก ธีร์ค่อยๆหมดสติ CAST : ตั๋ง พิจิ๊บ PROP :	sc9 sh3 MCU ฝนเอาน้ำมาไว้ที่ริมฝัปาก "ซูร์" CAST : ตั๋ง พิจิ๊บ PROP :	WRAP

อัด Room tone ห้องนอน / ห้องนั่งเล่น / ห้องน้ำ

8

BREAKDOWN DAY2
SHOOTING DATE : 08.03.2023
TITLE : THE Judges
CALL TIME : 06.00 @โรงถ่ายเก่า สตาป
SHOOT/WRAP : 16.00 / 24.00
LOCATION : โรงถ่ายเก่า / ติญุร / โรงถ่ายใหม่ / บาเล
DIRECTOR : Nest / Screenwriter : Am
DOP : SKY

15:00	16:00 - 16:40	17:00 - 17:30	17:30 - 17:45
15.00 น. รวมตัว กินข้าว ชนของ			
	sc13 sh1 LS Dolly in ฝนนั่งฝั่งขวาในห้องควบคุม CAST : พิจิ๊บ PROP : ภูญแจมือ	sc1B sh1 MCU ฝนเดินออกมาจากคอกนโด มีนักข่าวรุม CAST : พิจิ๊บ เอ็กซ์ตร้า PROP : แวนตาต้า	sc1B sh2 CU ฝนเดินออกมาจากคอกนโด มีนักข่าวรุม CAST : พิจิ๊บ เอ็กซ์ตร้า PROP : แวนตาต้า
18:00 - 18:20	18:20 - 18:35	18:35 - 18:40	18:40 - 19:00
sc12 sh1 MCU ฝนโดนคุมตัวออกมา มีนักข่าวสัมภาษณ์ CAST : พิจิ๊บ เอ็กซ์ตร้า PROP : ภูญแจมือ / ไมค์ / กล้อง	sc12 sh2 MCU CAST : พิจิ๊บ เอ็กซ์ตร้า PROP : ภูญแจมือ / ไมค์ / กล้อง	s12 sh3 insert CAST : พิจิ๊บ PROP : ภูญแจมือ	sc12 sh4 MS CAST : พิจิ๊บ ต้ารวจ PROP : รถ / ภูญแจมือ

1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

121

19:00 - 20:00	20:00 - 20:20	20:20 - 20:35	20:35 - 20:50
<p>19.00 น. ย้ายไป บาเล่ กินข้าว</p>	 <p>sc4 sh1 LS เล่นจนจบชิ้น</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP :</p>	 <p>sc4 sh2 MS Master ชีรี่</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP :</p>	 <p>sc4 sh3 MS Master ฝน</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP :</p>
	 <p>sc4 sh4 insert</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP :</p>	 <p>sc4 sh5 insert</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP :</p>	 <p>sc3 sh1 MLS Master จบชิ้น</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP : โทรศัพท์ / บุหรี่</p>

2

21:30 - 21:40	21:40 - 21:55	21:55 - 22:10	22:10 - 22:20
 <p>sc3 sh 2 MCU ดาร์คุยโทรศัพท์ ช่วงต้นชิ้น</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP : โทรศัพท์ดาร์</p>	 <p>sc3 sh4 OTS</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP : โทรศัพท์ดาร์ / บุหรี่</p>	 <p>sc3 sh5 MCU</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP : โทรศัพท์ดาร์ / บุหรี่</p>	 <p>sc3 sh6 insert</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP : โทรศัพท์ดาร์</p>
 <p>sc3 sh3 insert ฝนหยิบเสื้อมาทาบ และมองภาพค้นแบบ</p> <p>CAST : พี่จิบ ดาร์ PROP : โทรศัพท์ดาร์</p>	<p>อัด <u>Ambient</u> ในร้าน / นอกร้าน</p> <p>WRAP</p>		

3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN DAY3

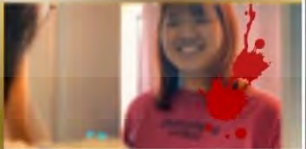
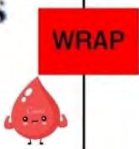
SHOOTING DATE : 13.03.2023

TITLE : THE Judges
 CALL TIME : 06.00 @โรงพยาบาล สภพ
 SHOOT/WRAP : 08.30 / 13.00

LOCATION : Ts
 DIRECTOR : Is / Screenwriter : Am
 DOP : SKY

<p>06:00</p> <p>06.00 น. รวมตัว กินข้าว ชนของ</p> <p>06.40 น. ออกจากโรงถ่าย 07.40 ถึงโลเคชั่น</p> <p>ชุลปกรณไว้ใน <u>ห้องนอน</u></p>	<p>08:30 - 09:30</p> <p>sc5 sh1 pan track / Dolly in เล่นรับเงินเข้าห้องมาช่วยกัน เล่นวางตุ๊กเต้ฟิโร เล่นเดินไปถ่ายน้ำในครัว ซีนเดินมาวิ่งเข้าห้อง เล่นเดินเอาปากกาให้พี่ และ โยนเอา รูปใบ "Master" CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : แก้วน้ำ ตุ๊กเต้</p>	<p>09:30 - 09:50</p> <p>sc5 sh3 MCU มองตา รับรีแอค</p> <p>CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : แก้วน้ำ</p>
<p>09:50 - 10:10</p> <p>sc5 sh2 MS คอยช่วงแรก</p> <p>CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP : แก้วน้ำ</p>	<p>10:10 - 10:25</p> <p>sc9 sh1 MCU ซีนเดินออกมาในสภาพโซเซ หลังอ่าน ข้อความ "ติดกับ"</p> <p>CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP :</p>	<p>10:25 - 10:50</p> <p>sc9 sh2 MCU เล่นยาว ซีนพยายามเปิดประตู แต่ถูกเล่นเดินตามภาคีโธล และผลักกลับไปที่ห้อง เล่นเอาตัวมาไว้ที่ริมเตียง ซีนต่อชามผลไม้</p> <p>CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP :</p>

1

<p>10:55 - 11:10</p> <p>sc9 sh3 MCU เล่นเอาน้ำมาไว้ที่ริมเตียง "ซูว์"</p> <p>CAST : ตั๋ง พี่จิบ PROP :</p>	<p>11:10 - 11:40</p> <p>1 SHOT</p>	<p>11:40 - 12:00</p> <p>sc5 sh4 MS Master จิบ</p> <p>CAST : สิบจุก พี่จิบ PROP : แก้วน้ำ เข็มหมึก</p>	<p>12:00 - 12:20</p> <p>sc10 sh13 MS จิบ+เล่น / เล่นอีจกตงตง</p> <p>CAST : สิบจุก พี่จิบ PROP : น้ำปลาหวาน</p>
<p>12:20 - 12:40</p> <p>sc5 sh5 MS เล่นใบงอตุ๊กเต้กับ รอนรก</p> <p>CAST : สิบจุก พี่จิบ PROP : ทราย</p>	<p>12:40 - 13:00</p> <p>sc10 sh12 MS จิบ+เล่น</p> <p>CAST : สิบจุก พี่จิบ PROP : น้ำปลาหวาน</p>	<p style="text-align: center;">WRAP</p> 	

2

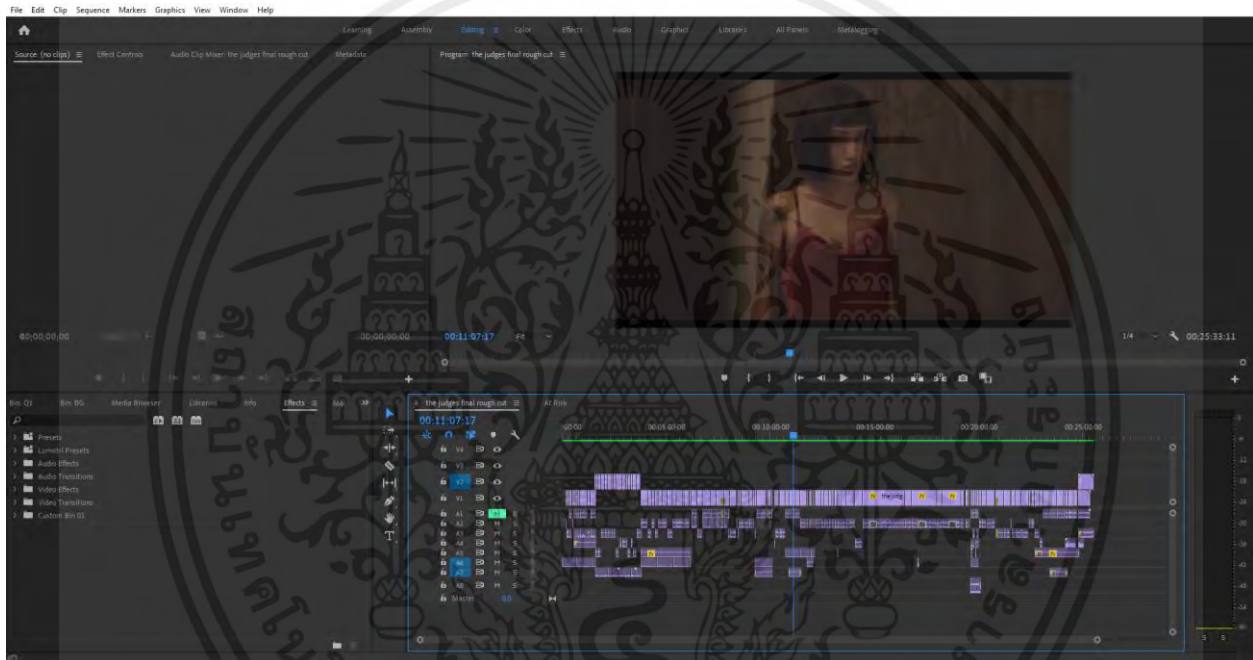
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

กระบวนการหลังถ่ายทำภาพยนตร์

6.1 การลำดับภาพ และการเล่าเรื่องแบบหยาบ (Rough Cut)

ในขั้นตอนการลำดับภาพและเล่าเรื่องแบบหยาบ ข้าพเจ้าและทีมได้พบว่าหลังการถ่ายทำตามบทภาพยนตร์และลำดับภาพตามบทภาพยนตร์ เวลาของภาพยนตร์เรื่องนี้มีความยาว 30 นาที ซึ่งได้รับความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาหลังจากมีการส่งการลำดับภาพนี้ให้ตัดบางส่วนของภาพยนตร์ที่ยืดเยื้อออกไป

ภาพที่ 6.1 ภาพกระบวนการตัดต่อภาพและเสียง

6.2 การลำดับภาพ และการเล่าเรื่องแบบละเอียด (Fine Cut)

ข้าพเจ้าและผู้กำกับได้มีการตัดลำดับภาพให้มีความสั้นลง โดยเฉพาะในบางข้อต่อที่มีปัญหาตั้งแต่การถ่ายทำ ซึ่งมีความยาวมากเกินไป จึงเป็นอุปสรรคอย่างมากในการใช้ฟุตเทจจากส่วนอื่นๆ ในการเล่าลำดับภาพ ข้าพเจ้าจึงได้ใช้เสียงดนตรีประกอบเพื่อสร้างความระทึกและอารมณ์ของแต่ละฉาก

เนื่องจากอุปกรณ์เก็บข้อมูล Hard Disk External ที่รวบรวมฟุตเทจทั้งหมดของภาพยนตร์นั้นเกิดความเสียหาย ข้าพเจ้าและทีมงานได้มีการพยายามจะกู้ข้อมูลแต่ไม่สำเร็จ ทำให้ข้าพเจ้าจำเป็นต้องใช้เนื้อหาทั้งหมดจากการตัด Rough

Cut มาทำการตัดทอนเนื้อหาทั้งหมดใหม่ รวมถึงทำการมิกซ์เสียงใหม่ทั้งหมดโดยที่ข้อมูลเสียงนั้นได้มีการสำรองไว้ จึงสามารถนำเสียงกลับมารีมิกซ์ใหม่ได้

บทที่ 7

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การเขียนภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้เผชิญกับเหตุการณ์หลายอย่างที่เกิดขึ้นในระหว่างโครงการนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกหลงทางและผิดพลาด รวมถึงปัญหาสุขภาพจิตที่เกิดขึ้น เมื่อวัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ในตอนแรกเริ่มเปลี่ยนไป ในบางครั้งข้าพเจ้าก็รู้สึกเสียดายที่เป็นเช่นนั้น และในหลายครั้งที่ข้าพเจ้าเลือกที่จะเก็บตัวอยู่คนเดียว ไม่ได้แบ่งปันหรือปรึกษาปัญหากับคนในทีมอย่างที่ควรจะเป็น ทำให้เกิดปัญหามากมายตามมาทั้งต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต แม้ว่าจะเกิดเหตุการณ์เช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ยังดีมีเพื่อนและที่ปรึกษาอีกหลายคนที่พร้อมให้คำแนะนำและกำลังใจกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอบคุณบุคคลทั้งหลายที่เดินทางร่วมกันมาจนถึงในช่วงการผลิตภาพยนตร์ชิ้นสุดท้าย

ข้าพเจ้าหวังกับตนเองว่าการจัดทำโครงการนี้จะได้อบประสบการณ์และขั้นตอนการแก้ปัญหาที่ข้าพเจ้าไม่สามารถหาจากที่ไหนได้อีก และสามารถนำสิ่งเหล่านี้มาพัฒนาตนเองกับการทำงานในอนาคตได้ ถึงแม้จะไม่อยู่ในบทบาทของผู้เขียนบทภาพยนตร์ก็ตาม

ข้อเสนอแนะของการทำศิลปนิพนธ์

1. กระบวนการเขียนบทภาพยนตร์

ข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่อยากจะเล่าภาพยนตร์ด้วยเทคนิค Breaking the 4th Wall เนื่องจากอยากลองเขียนบทที่มีความแปลกใหม่ แต่ในระหว่างการเขียนบทนั้นข้าพเจ้าก็มีความกังวลที่ผู้กำกับจะไม่สามารถเห็นภาพเดียวกับที่ข้าพเจ้าเห็นได้ ข้าพเจ้าจึงได้มีการปรับบทเรื่อยๆ ให้แนวทางของข้าพเจ้าและผู้กำกับมีความสอดคล้องกัน ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จึงกลายเป็นภาพยนตร์แนวระทึกขวัญตามความพอใจของผู้กำกับ และเล่าเรื่องราวปัญหาของสังคมออนไลน์ตามความพอใจของข้าพเจ้า

โดยปัญหาของข้าพเจ้าคือการที่ไม่ได้ให้บุคคลรอบตัวหรือเพื่อนวิจารณ์บทภาพยนตร์ และความไม่มั่นใจในตนเอง จนกระทั่งบทถูกเปลี่ยนจนเป้าหมายที่ข้าพเจ้าตั้งมั่นในตอนแรกนั้นหายไป และข้าพเจ้าไม่ได้เชื่อมั่นในตนเองมากพอที่จะใช้เหตุผลของข้าพเจ้ามารองรับบทภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อสาร

2. กระบวนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้า ผู้กำกับและทีมได้ตามหาโลเคชั่นและนักแสดงที่เหมาะสมกับบทภาพยนตร์ และมีการปรับบทเพิ่มเติมตามที่ได้มีการทดสอบบทภาพยนตร์ ซึ่งข้าพเจ้ามีความกังวลที่นักแสดงของตัวละครนั้นไม่เป็นตามที่ข้าพเจ้า

เขียนไว้ในบทภาพยนตร์ แต่ข้าพเจ้าและผู้กำกับได้ทำการปรึกษากันจนตัดสินใจที่จะปรับบทพูดของตัวละครให้เข้ากับนักแสดง

3. กระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์

บทบาทผู้เขียนบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าในช่วงการถ่ายทำนั้นถูกลดลงไป ข้าพเจ้าจึงได้ทำหน้าที่ Sound Operator อีกหนึ่งตำแหน่งเนื่องจากในช่วงเวลานั้นไม่มีทีมงานมากพอในการช่วยเหลือหน้าที่ส่วนนี้ ข้าพเจ้าจึงได้นำความรู้จากการฝึกงานและคำแนะนำจากที่ปรึกษามาปรับใช้ในช่วงระหว่างการถ่ายทำ ปัญหาในการถ่ายทำคือเรื่องของเวลาและการจัดการงบประมาณหน้ากองถ่าย รวมถึงการดูแลด้านความปลอดภัยกับนักแสดงบทรื้อที่ต้องแสดงฉากเสียงอันตราย ซึ่งข้าพเจ้าและผู้กำกับก็ได้รับการช่วยเหลือจากทีมงานในกองถ่ายอย่างดี

4. กระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ข้าพเจ้าได้เป็นผู้ช่วยในการทำหน้าที่ตัดต่อลำดับภาพร่วมกับผู้กำกับ เพื่อให้การเล่าเรื่องในภาพยนตร์เป็นไปตามบทภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าได้วางไว้ ซึ่งในระหว่างการลำดับภาพ Fine Cut ได้เกิดปัญหาที่อุปกรณ์เก็บข้อมูลนั้นเสียหายและไม่สามารถกู้คืนข้อมูลกลับมาได้ ซึ่งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ข้าพเจ้าได้ข้อเตือนใจในการหาพื้นที่ในการสำรองงานไว้ในอนาคต ซึ่งหากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ในอนาคตอาจเกิดความเสียหายมากกว่านี้ได้

บรรณานุกรม

Thai PBS. 2562. "ไซโคพาท" โรคขาดความสำนึกผิด ที่มักพบในฆาตกรต่อเนื่อง. [ออนไลน์]

เข้าถึงได้จาก : <https://www.thaipbs.or.th/news/content/287205>

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น. กันยายน 2561. แนวคิดการทำให้อับอายทางออนไลน์และแนวทางเพื่อลดปัญหาการตีตราทางสังคม. [เอกสารออนไลน์]

เข้าถึงได้จาก : <https://so01.tcithaijo.org/index.php/FEU/article/download/117816/108256/393006>

Thaihealth Official. ตุลาคม 2555. ลำแม่มด-เซ็กซ์-ความรุนแรง ภัยเงียบออนไลน์ที่สังคมไทยต้องรู้ให้เท่าทัน. [ออนไลน์]

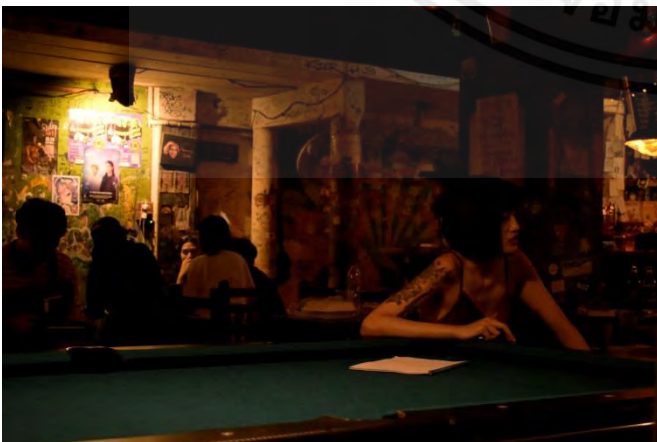
เข้าถึงได้จาก : <https://www.thaihealth.or.th/ลำแม่มด-เซ็กซ์-ความรุนแรง/>

POST TODAY. กรกฎาคม 2559. ความจริงจาก "ชายรองเท้ามีรู" เหี้ยอโศเซียลผู้ถูกกล่าวหาว่า "โรคจิต". [ออนไลน์]

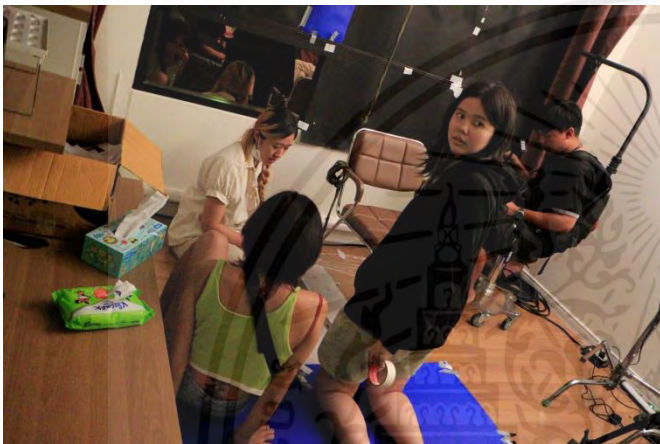
เข้าถึงได้จาก : <https://www.posttoday.com/politics/444676>

ภาคผนวก

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	อินทิมา กรมทะนา
วัน เดือน ปีเกิด	4 สิงหาคม พ.ศ.2543 จังหวัด กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่	446 ซอย เจริญกรุง 57 ถนน เจริญกรุง แขวง ยานนาวา เขตสาทร จังหวัด กรุงเทพมหานคร 10120 โทร.090-940-2144
ประวัติการศึกษา	
2562	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลาย โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
2566	ปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปะ และการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผลงาน	
2560	2D Animation เรื่อง “Miss.Understand” การแข่งขัน Web Design and Multimedia Contest ครั้งที่ 9 ณ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น